

DAVE WOLVERTON

STAR WARS

ASCENSIUNEA FORTEI

SERIA JEDI APPRENTICE

DAVE WOLVERTON

ASCENSIUNEA FORȚEI

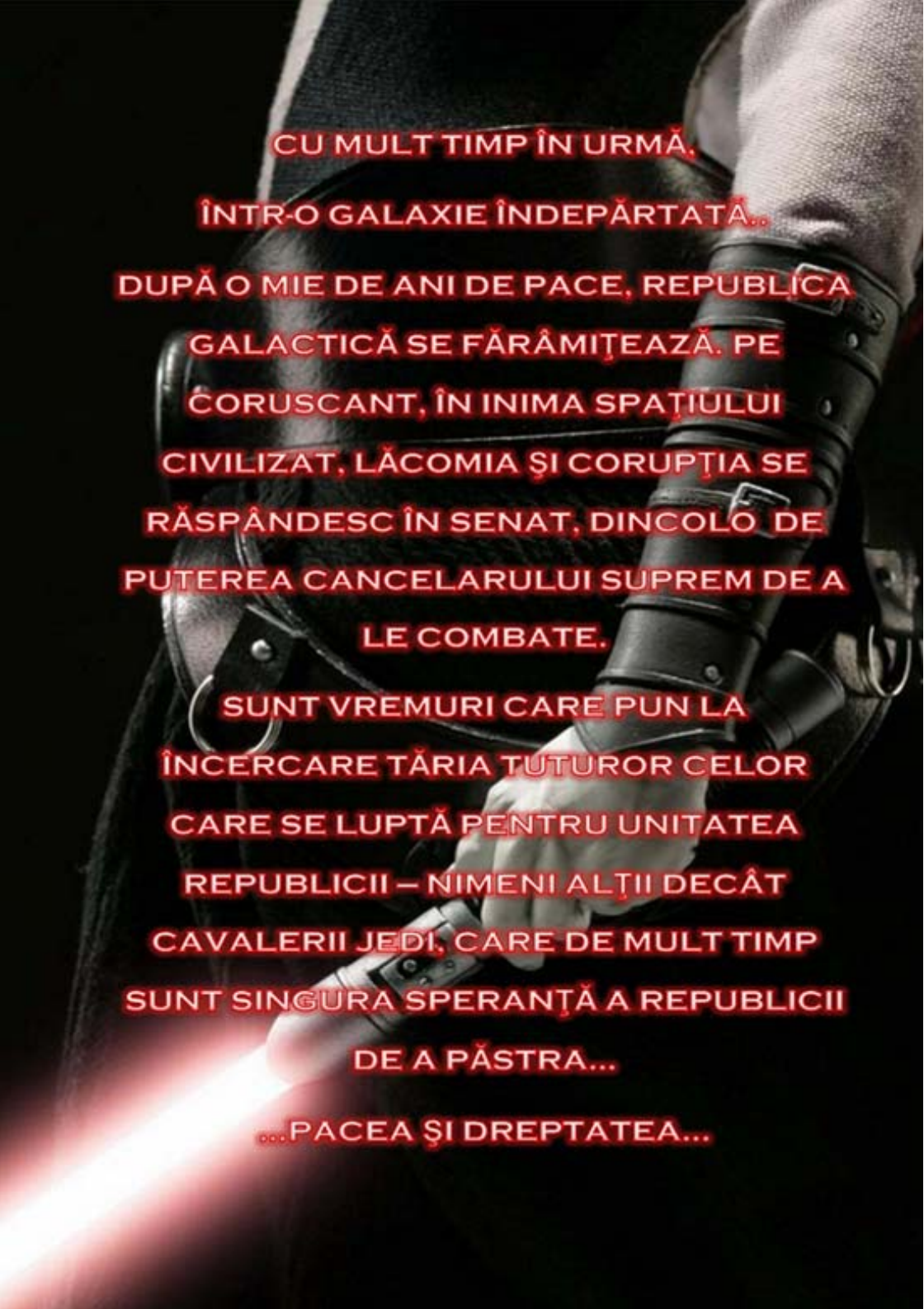
Din Seria JEDI APPRENTICE

Traducere: Adi de Tracia & Uncris
pentru Foileton-VP MAGAZIN

Ascensiunea Fortei După volumul
DAVE WOLVERTON
The Rising Force

Ilustrația copertei: Cliff Nielsen

A close-up, dramatic shot of a Jedi Knight's arm and hand. The knight is wearing a black leather gauntlet with multiple straps and buckles. They are holding a lightsaber with a red blade, which is glowing brightly. The background is dark and out of focus, emphasizing the knight's arm and the weapon.

CU MULT TIMP ÎN URMĂ.
ÎNTR-O GALAXIE ÎNDEPĂRTATĂ..
DUPĂ O MIE DE ANI DE PACE, REPUBLICA
GALACTICĂ SE FĂRĂMIȚEAZĂ. PE
CORUSCANT, ÎN INIMA SPAȚIULUI
CIVILIZAT, LĂCOMIA ȘI CORUPȚIA SE
RĂSPÂNDESC ÎN SENAT, DINCOLO DE
PUTEREA CANCELARULUI SUPREM DE A
LE COMBATE.

SUNT VREMURI CARE PUN LA
ÎNCERCARE TĂRIA TUTUROR CELOR
CARE SE LUPTĂ PENTRU UNITATEA
REPUBLICII – NIMENI ALȚII DECÂT
CAVALERII JEDI, CARE DE MULT TIMP
SUNT SINGURA SPERANȚĂ A REPUBLICII
DE A PĂSTRA...

...PACEA ȘI DREPTATEA...

CAPITOLUL 1

Lama sabiei şuieră prin aer. Obi-Wan Kenobi nu putea vedea raza de lumină prin banda de pânză ce îi acoperea ochii. Folosea *Forța* pentru a se apăra.

Simți căldura lăsată de sabia adversarului său, care-i trecuse aproape arzându-l, puțin pe deasupra capului.

— Foarte bine! spuse Yoda de undeva din lateralul camerei. Haide! lasă-ți simțurile să te conducă.

Cuvintele de încurajare îl stimulară pe Obi-Wan. Cum era înalt și puternic, pentru cei doisprezece ani ai săi, mulți credeau că acest lucru i-ar putea oferi un avantaj în luptă.

Dar puterea și înălțimea sunt inutile atunci când ai nevoie de viteză și agilitate. Cu atât mai puțin avea efect asupra *Forței*, pe care el încă nu o stăpânea îndeajuns.

Obi-Wan acordă o atenție specială sunetului sabiei adversarului său, respirației lui, frecării picioarelor pe pardoseală. Aceste sunete provocau ecou în camera mică cu plafon înalt.

O mulțime de obstacole, puse aleatoriu pe pardoseală, mărea dificultatea acestui exercițiu. De asemenea, trebuia să folosească *Forța* pentru a le detecta. Cu o suprafață așa de accidentată era ușor să cadă la pământ.

În spatele lui Obi-Wan, Yoda îl avertiză:

— Rămâi în gardă.

Tânărul ridică cu supunere sabia și se mișcă rapid în partea dreaptă, chiar în momentul în care raza laser a sabiei adversarului lovi pardoseala lângă el. Făcu un mic salt înapoi, evitând câteva obstacole. Obi-Wan auzi sunetul sabiei când adversarul încercă să atace rapid stimulat de iritare și oboseală.

— Bine.

Sudoarea picura sub banda ce îi proteja ochii și îi provoca mâncărimi. Obi-Wan o ignoră și simți satisfacție la stângăciile adversarului său. Se putea imagina un perfect luptător Jedi ce lupta

cu un pirat spațial... împotriva unui Togorian¹ cu colți amenințători. În mintea lui, Obi-Wan vedea creatura înarmată, privindu-l cu ochii incandescenti. Ghearele ei ar putea ciopârți cu ușurință un om...

Viziunea îi dădu putere și îl ajută să scape de temeri. În câteva secunde fiecare din mușchii lui se pregăti pentru a primi *Forța*. Aceasta curgea prin el, oferindu-i viteza și agilitatea necesare.

Obi-Wan mișcă sabia în zig-zag pentru a se feri de lovitura următoare. Sabia laser a adversarului vibrează și el percepu mișcarea. Obi-Wan făcu un salt, trecând peste capul dușmanului său, se întoarse rapid și lovi cu sabia laser în locul unde avea inima un togorian.

— Auuuuuu, țipă adversarul său când simți raza incandescentă lovindu-i gâtul.

Dacă Obi-Wan ar fi folosit o sabie laser reală, de Cavaler Jedi, ar fi fost o lovitură mortală, dar ucenicii Jedi foloseau săbii de antrenament cu putere de flux limitată. Atingerea razei făcuse o rană superficială, care va fi vindecată cu ușurință de medicul robot.

— Asta a fost o lovitură norocoasă, strigă adversarul său.

Până atunci, Obi-Wan nu a știut împotriva cui lupta. El fusese adus în cameră legat la ochi. Acum recunoscuse vocea. Era Chun Bruck. Ca și Obi-Wan, Bruck era unul din cei mai vechi ucenici Jedi din Templu. Și tot ca Obi-Wan, Bruck, aspira să devină un cavaler Jedi.

— Bruck, spuse încet Yoda, banda trebuie pusă. Un Jedi nu are nevoie de ochi.

Dar, Obi-Wan auzi cum banda băiatului alunecă pe podea. Vocea lui Bruck trăda furie.

— Tu, nemernicul dracului!

— Ar trebui să te calmezi, spuse Yoda pe un ton uscat, pe care foarte rar îl folosea.

Fiecare student din templul Jedi avea o slăbiciune proprie. Obi-Wan își știa propria slăbiciune destul de bine. În fiecare zi avea de luptat ca să ascundă furia și frica. Templul pune la încercare atât caracterul, cât și capacitatea fiecărui ucenic.

¹ Togorian - specie de războinici feline, native pe planeta Togoria. (n. tr.).

Bruck lupta să domine furia care îl consuma și care se putea transforma în ură. Trebuia păstrată sub control și dezvăluită numai celor apropiați lui.

Bruck avea și alte motive pentru resentimente. Cu un an în urmă, Obi-Wan s-a ciocnit de el într-un coridor din templu, iar el a căzut la pământ. A fost un accident cauzat de faptul că picioarele lor de copii creșteau prea repede, dar Bruck a fost convins că Obi-Wan făcuse asta intenționat. Demnitatea era foarte importantă pentru Bruck. Râsul altor studenți l-a ofensat. L-a numit pe Obi-Wan stângaci, sau Oafy-Wan², și porecla s-a păstrat.

Și din păcate era adevărat. Uneori, Obi-Wan simțea că trupul său creștea prea repede. I se părea că nu se obișnuise încă cu picioarele sale lungi cu tălpi mari. Un Jedi trebuie să se simtă confortabil în corpul său, dar nu era cazul său. Numai atunci când *Forța* curgea prin el, se simțea agil și sigur pe el.

— Haide, tâmpitul, țipă Bruck. Hai să vedem dacă mă poți lovi din nou! Ultima oară înainte să te dea afară din Templu!

— Bruck, este de ajuns! spuse Yoda. Să piardă sau să câștige un Jedi trebuie să învețe. Du-te în camera ta. Haide...

Obi-Wan încercă să nu se simtă jignit de insultele aruncate de Bruck. În trei săptămâni împlinea 13 ani, și trebuia să plece din templu. Insulte ca cea spusă de Bruck auzea din ce în ce mai des cu cât se apropia aniversarea sa. Dacă nu era ales Padawan³ în următoarele trei săptămâni, devenea prea bătrân. Auzise zvonuri că era interzis ca un Jedi să vină să aleagă un Padawan când era prea mare. Îi era teamă că nu va ajunge niciodată un cavaler Jedi. Și teama îl făcea să se transforme într-un pesimist imprudent.

— Nu trebuie să îl dați afară maestre Yoda, spuse, nu mi-e teamă să lupt cu el chiar dacă nu are ochii acoperiți.

Fața lui Bruck se înroși iar ochii săi se micșorară.

² Oafy-Wan - joc de cuvinte intraductibil între „Obi” și „Oaf”, adică prost, „Obi-Wan” și „Oafy-Wan”. (n. tr.).

³ Padawan – un adolescent care percepe *Forța*, care a trecut de antrenamentele generale devenind un inițiat, și începe instruirea personală cu un Cavaler/Maestru Jedi în afara Academiei. (n. tr.).

Yoda înțelese intenția sa și se limită să aștepte. Era adevărat că Obi-Wan, care era la fel de obosit ca și Bruck, sperase ca Yoda să îi trimită în camerele lor și să nu permită continuarea luptei. Însă după o lungă așteptare, Yoda spuse.

— Foarte bine. Continuați! Mult de învățat aveți. Va trebui să utilizați bandajele.

Obi-Wan se întoarse și făcu o reverență în așteptarea comenzii. Știa că Yoda e pe deplin conștient de oboseala sa și ar fi dorit ca profesorul să le fi dat o pauză. Accepta cu nonșalanță deciziile lui Yoda, chiar dacă acestea erau importante sau banale.

Obi-Wan apăsă cu putere bandajul de pe ochi. Încercă să nu se gândească la oboseală, sperând ca mușchii să-l asculte. Să uite că lupta cu Bruck, sau că șansele lui de a deveni un Jedi sunt aproape nule. În schimb, se concentrează pe imaginea piratului Togorian cu pielea portocalie îmbrăcat în armură neagră.

Obi-Wan putea simți *Forța* cum curge din interior și plutește în jur. Putea simți *Forța* ce o degaja Bruck, buclele întunecate de energie cauzate de furie. Intenția lui era să le folosească în avantajul său. Trebuia să reziste.

Obi-Wan luă o poziție defensivă împotriva atacurilor lui Bruck. Lăsa *Forța* să îl ghideze întocmai ca înainte. Pară cu ușurință prima lovitură. Apoi făcu un salt mare pentru a evita un alt atac și ateriză în spatele unei coloane. Săbiile laser se ciocniră, se încolăciră parcă pentru o clipă, apoi se separară. Aerul, încărcat cu energia luptei, părea să se îngroașe.

Mult timp, cei doi elevi se luptară ca și cum ar fi executat un dans elegant. Obi-Wan evita orice atac și respingea loviturile cu eleganță. Nu dorea să îl lovească pe Bruck.

Demonstrează-i ca nu ești prost, gândi cu amărăciune Obi-Wan, fă-l să vadă că nu ești tâmpit. Arată-i iar și iar.

Sudoarea umezi hainele lui Obi-Wan. Mușchii îi ardeau. Abia putea respira suficient de repede pentru a compensa nevoia de aer. Pentru că nu ataca motivat de ură, *Forța* curgea și mai puternic prin el. Încercă să nu se gândească la luptă. Se imaginea dansând. Dar pe măsură ce se simțea din ce în ce mai obosit, nu se mai gândi la nimic.

Bruck lupta tot mai lent. Dintr-o dată, Obi-Wan nu mai trebui să

sară pentru a-i para atacurile. Trebuia doar să oprească loviturile, până când, brusc, Bruck abandonă.

— Bine Obi-Wan, spuse Yoda. Ai învățat din asta.

Obi-Wan opri sabia laser și o agăță la centură. Folosi banda cu care fusese legat la ochi să-și ștergă sudoarea de pe față. Lângă el, Bruck stătea aplecat și își plângea amărăciunea, gâfâind. Nu se uita la el.

— Ați văzut, spuse Yoda, ca să învingi un inamic nu e nevoie să îl omori. Ura din el când se va termina, nu va mai fi inamicul tău. Ura este adevăratul inamic.

Obi-Wan a înțeles ce vroia Yoda să spună, dar privirea de gheață aruncată de Bruck îi arată că nu a învins furia adversarului său și nici nu sugera că i-a câștigat respectul.

Cei doi băieți se întoarseră spre Yoda și făcură o reverență.

Imaginea prietenei sale Bant îi veni în minte lui Obi. Cel mai bun lucru, vizavi de victoria contra lui Bruck, era că va avea ce să îi povestească lui Bant.

— Pentru azi este de ajuns, spuse Yoda. Mâine un cavaler Jedi al Templului va căuta un Padawan. Va trebui să vă pregătiți pentru asta.

Obi-Wan încercă să-și ascundă surpriza. În mod normal, atunci când un cavaler venea la templu pentru a alege un Padawan, zvonurile care anunțau sosirea, circulau cu câteva zile mai devreme. Astfel, dacă un student dorea să câștige onoarea de a fi Padawanul cavalerului, se putea pregăti fizic și mental.

— Cine? întrebă Obi-Wan. Cine va veni?

— L-ai mai văzut înainte, spuse Yoda. Maestrul Qui-Gon Jinn va veni.

Speranțele lui Obi-Wan crescuseră. Qui-Gon Jinn era unul dintre cei mai puternici Cavaleri Jedi. A mai fost în Templu pentru a vedea ucenicii și mereu a plecat, fără a lua niciun Padawan.

Obi-Wan a auzit zvonuri precum că și-a pierdut ultimul său Padawan într-o bătălie spectaculoasă, și a jurat că nu va avea un altul. Se duce la Templu în fiecare an, doar pentru că i-o cere Consiliul Jedi. El va petrece câteva ore privind studenți, îi va studia ca și cum ar fi în căutarea a ceva ce numai el putea vedea. Apoi, din nou va pleca cu mâinile goale, pentru a lupta singur împotriva întunericului.

Obi-Wan simți cum speranțele sale se dezumflă. Qui-Gon a respins atât de mulți studenți, de ce ar crede că el ar fi în măsură să fie ales?

El nu mă vrea, își spuse Obi-Wan derutat. M-a văzut luptând înaintea și nu m-a ales. Nimeni nu o va face!

Yoda se uită la Obi-Wan cu ochi gânditori.

— Hmm. Întotdeauna sunt speranțe. Nu poți ști niciodată sigur. Dar am simțit... soarta va fi bună cu tine.

Ceva din tonul lui Yoda îl surprinse pe Obi-Wan.

— Mă va alege? întrebă el.

— Depinde de Qui-Gon. Și de tine, spuse Yoda. Măine luptă pentru el și folosește *Forța* ca aliat în luptă. El ar putea să te accepte.

Yoda îi puse protector mâna pe braț. Îl făcu să se simtă protejat.

— Oricum, nu contează. Curând templul va intra în vacanță. Dar trebuie să spun, a pierde un student ca tine nu e plăcut.

Copleșit și flatat Obi-Wan se uită la Yoda. Ochii Maestrului străluceau intens. Un compliment făcut de Yoda suna la fel de straniu ca un reproș. Asta îl făcu să înțeleagă, că munca și strădaniile sale de a se instrui, au fost apreciate. În acel moment, Obi-Wan deveni conștient de asta. Chiar dacă niciodată nu va deveni un cavaler Jedi, a câștigat respectul lui Yoda, și asta era cel mai important.

Yoda se întoarse și părăsi sala de antrenament, iar ecoul pașilor săi se auzeau tot mai încet. Ușa ce dădea în coridor se închise iar luminile se opriră automat. Întunericul puse stăpânire pe cameră.

În spatele lui Obi-Wan, Bruck începu să râdă.

— Nu-ți face speranțe tâmpitule. Yoda a încercat doar să te facă să te simți mai bine. Profesorii nu se pot implica în alegerea unui candidat. Există mulți candidați mai buni decât tine.

Obi-Wan se înfurie. Era pe punctul de a-i răspunde că el, Bruck, nu era unul dintre acești candidați mai buni decât el. Dar se stăpâni și plecă spre ieșire.

Făcu doar un pas când, un obiect dur îl lovi în ceafă. Sunetul loviturii produse un ecou în întreaga încăpere. Bruck aruncase cu un pachet de instruire.

Atunci Obi-Wan se întoarse pentru a face față lui Bruck și își aprinse sabia. Lumina sa roșie tăia prin întuneric.

— Gata pentru un alt atac? întrebă Bruck.

Obi-Wan privi camera goală. Yoda plecase. Nimeni nu ar vedea dacă îi va da lui Bruck bătaia ce o merită. Bruck era uneori crud, dar este folositor să fi îndrăzneț. În mod deliberat Obi-Wan încerca să nu își piardă calmul.

Dar de ce? se întrebă Obi-Wan, de ce se comportă Bruck așa? Ce se ascunde dincolo de aparențe?

— Desigur!

— Știi foarte bine că Qui-Gon Jinn vine să caute un Padawan, nu-i așa? rosti Obi-Wan încet, în timp ce suspiciunea devenea certitudine.

Cum Obi-Wan era cel mai vechi elev al Templului, Maeștrii Jedi îl puteau ruga pe Qui-Gon să îl aleagă, ca o provocare. Bruck nu dorea să se întâmple asta.

Bruck râse.

— Am fost sigur că nu o să afli. Dacă ar fi fost după mine, tu afliai numai după ce pleca Qui-Gon.

Bruck speră să devină Padawanul lui Qui-Gon! gândi Obi-Wan. Și singura modalitate de a realiza acest lucru este să se asigure că voi eșua. A încercat să-l provoace la antrenament și acum încerca să îl înfurie. Furia și nerăbdarea lui Obi-Wan au fost și motivul eșecurilor din trecut. Bruck își dorea să-l facă să simtă furie și disperare ca să nu poată fi receptiv la Forță.

Obi-Wan a fost adus în templul Jedi, încă de când era un bebeluș. El nu știa ce-i lăcomia, ura sau răul adevărat. Profesorii păstrau copii departe de latura întunecată a *Forței*.

Dar acum, Obi-Wan simți cu durere în suflet ce e cruzimea. Bruck conspira pentru a-i fura visele.

Bruck nu trebuia să afle ce importantă era pentru el vizita lui Qui-Gon. Știa că trebuia să se calmeze și să încerce totul pentru a controla și ascunde temerile sale – frica de a nu deveni vreodată un Padawan.

Obi-Wan a zâmbit.

— Bruck, atunci când vei mai avea doar trei luni până să împlinești treisprezece ani, sper să fi devenit un bun agricultor.

Era cea mai rea insultă pe care ar fi putut-o rosti, să sugerezi că anii pierduți în studierea *Forței* nu au folosit decât pentru a fi un bun agricultor...

Cu un icnet de fiară, Bruck atacă ținând sabia laser ridicată deasupra capului. Obi-Wan, cu un zâmbet pe buze, se întoarce să-l întâlnească. Lamele s-au ciocnit într-o explozie de lumină și sunet zbârnâitor, în timp ce băieții se îndreptau spre centrul camerei.

Obosiți deja, băieții au luptat până când abia mai puteau mișca săbiile. Când au părăsit sala, ambii aveau răni și arsuri destul de grave.

Niciunul n-a câștigat, ambii au pierdut.

Pe când Obi-Wan mergea spre camera lui, Bruck luă un ascensor spre cel mai înalt etaj din Templu, unde erau medicii. Intră șchiopătând în cabinetul medical, pretinzând că este grav rănit. Hainele lui erau zdrențuite și arse de efectul sabiei laser, iar nasul îi sângera.

Când doctorii l-au văzut, prima întrebare a fost:

— Ce s-a întâmplat?

Bruck bâlbâi:

— Obi-Wan Kenobi... și apoi leșină.

Unul dintre doctori îl privi lung apoi spuse unui android:

— Du-te și avertizează Maeștrii...

CAPITOLUL 2

Obi-Wan Kenobi încerca să își vindece arsurile în camera sa, când i-au fost comunicate veștile rele. Încerca să-și imagineze cum poate să-l impresioneze pe Qui-Gon a doua zi. Trebuia să găsească forma prin care ar putea să-și mărească abilitățile în luptă, orice amănunt care ar putea să îl convingă pe cavaler că merită să fie ales Padawan al unui Jedi. Dar chiar în acel moment, Docent Vant îi aduse un document și îi comunică noile ordine. Dintr-o dată toate planurile și visurile i se năruiră.

— Bine, nu e chiar așa de rău, spuse Docent Vant.

Era o femeie înaltă cu pielea albastră și cu părul prins într-o coadă cochetă, pe care o mișca întruna.

Obi-Wan privea hârtia șocat. Documentul spunea că trebuie să părăsească templul, a doua zi la prima oră. Trebuia să-și facă bagajele. Era trimis pe planeta *Bandomeer*⁴, o planetă de care nu auzise, dincolo de inelul interior. Acolo trebuia să intre în corpul agricol.

— Dar nu înțeleg, spuse el dezorientat, mai sunt încă patru săptămâni până voi face treisprezece ani.

— Știu asta, spuse Docent Vant, dar nava *Monument*⁵, sosește mâine cu o mie de mineri la bord. Nu poate să aștepte să faci tu treisprezece ani.

Șocat, Obi-Wan își privi camera. Pe deasupra capului său, trei modele de nave de vânătoare zburau în cercuri în apropierea tavanului. Erau făcute chiar de el. Câmpurile de forță le mențineau în aer, iar luminile lor scoteau un zumzet fin când clipeau în violet sau verde. Miniaturi de insecte pilot își mișcau capul ca și cum ar fi privit

⁴ Bandomeer - planetă în exteriorul teritoriile Rim, pe Braxant Run, cunoscută pentru concentrația mare de ionite, precum și pentru mulții prădători din regiunile sale sălbatice. (n. tr.).

⁵ Monument – navă-barjă corelliană de o formă neatractivă, pătrăhoasă, aflată în stare avansată de degradare; folosită pentru transportul muncitorilor și a mărfurilor pe planeta *Bandomeer*. (n. tr.).

în jur. Cărți și harți de navigație umpleau biroul de studiu. Sabia laser era agățată pe un perete împreună cu teaca ei. Nu se putea imagina plecând. Era casa lui. Altceva ar fi să plece, lăsând totul pentru dificila viață de Padawan al unui cavaler. Dar, nu pentru a deveni agricultor. Niciodată nu va deveni Cavaler Jedi. Obi-Wan gândi cu amărăciune că Buck avea dreptate. Cuvintele spuse de Yoda aveau intenția doar să îl ajute să se simtă mai bine. Deznădejdea și disperarea îi dădură un curaj nebun. Ridică privirea și o privi fix în ochi pe Docent Vant.

— Încă mai pot deveni un Cavaler Jedi.

Docent Vant îl mângâie pe mână. Zâmbi arătându-și dinții ascuțiți, apoi clătină din cap.

— Nu toți suntem făcuți să fim războinici. Republica Galactică are nevoie și de buni agricultori. Abilitatea ta de a folosi *Forța*, îți va permite să recuperezi culturile afectate. Talentul tău va ajuta la hrănirea unei planete întregi.

— Dar... Obi-Wan se simțea distrus sufletește; merita încă patru săptămâni; este o muncă pentru cei ce nu sunt acceptați, pentru cei ce sunt prea slabi ca să devină Cavaleri. Iar mâine, Qui-Gon Jinn vine să își caute un Padawan. Maestrul Yoda mi-a spus că pot lupta pentru acest lucru.

Docent Vant își clătină capul.

— Asta a fost înainte ca maestrul să afle de bătaia ce i-ai dat-o lui Buck. Credeai că sanitarul nu ne vor spune ce ai făcut?

Cu groază, Obi-Wan înțelese că și-a făcut-o cu mâna lui. Buck i-a întins o cursă și el a căzut în ea. Vroia să protesteze, să spună că e nevinovat. Că a fost o luptă cinstită. Sanitarul? Sigur Buck nu avea nevoie de îngrijire, numai dacă nu cumva încerca să își justifice povestea...

— Aceasta nu e prima dată când lași ura să te domine, dar să sperăm că o să fie ultima, spuse Docent Vant clătinând din cap. Acum, încearcă să nu pari așa trist. Trebuie să îți faci bagajele și să îți iei la revedere de la prieteni în noaptea asta. Galaxia e imensă. Poate, ei ar dori să te vadă înainte de a pleca.

Docent Vant plecă închizând ușor ușa. Obi-Wan rămase abătut, și singurul zgomot din cameră era cel făcut de micuțele nave de vânătoare ce zburau pe deasupra capului său. Într-adevăr putea să își

pregătească bagajele. Îi părea foarte rău și îi era prea rușine pentru a-și lua la revedere; nici de la Garen Muln sau Reeft, nici chiar de la prietena sa cea mai bună Bant. Se vor supăra și se vor simți trădați dacă va pleca fără să își ia rămas bun, dar nu putea să îi privească în față. Or să dorească să afle unde este trimis, iar dacă le va spune că e trimis în corpul agricol, vor afla și ceilalți. Își putea închipui cum vor râde de el ceilalți elevi. Nu putea să spună nimic în apărarea sa. Adevărul era că Buck i-a întins o cursă, iar el a căzut direct în ea. Ca un orb și fără să gândească, probabil. Dar, propriile decizii l-au adus până aici. Ce fel de Jedi putea deveni el, dacă pica în capcanele unui inamic precum Buck?

Obi-Wan se ghemui în pat. L-a decepționat pe Maestrul Yoda. A dat cu piciorul la ultima șansă, lăsând ura să îi întunece mintea. Acum spaimele sale se transformau în realitate – nu era suficient de bun pentru a deveni un Cavaler Jedi.

Yoda mereu a spus că, ura și teama se răsfrânge asupra multora din acțiunile sale și că dacă nu va învăța sa le controleze, va sfârși apucând-o pe un drum greșit.

„Din ele prieteni să îți faci, îi spunea Yoda cu ochii închiși, să le vezi trebuie. Precum îți spun maeștrii, defectele trebuiesc folosite. Doar atunci le poți controla și nu te vor domina”.

Avea întipărite în inimă sfaturile lui Yoda. Cum a putut să le ignore oare? Din afara camerei se auzea cum ucenicii se pregăteau să meargă la culcare. Se spuneau urări de noapte bună de la o cameră la alta. În sfârșit luminile se stinseră și holurile rămaseră liniștite.

Obi-Wan se simți invadat de energia liniștitoare a elevilor ce dormeau. Dar asta nu-i liniștea inima frântă. Colegii lui puteau dormi. Ei nu erau copleșiți de gânduri negre. Obi-Wan își clătina capul, iar gândurile îl purtau departe. Își imagina expresia triumfătoare a lui Buck când va afla unde a fost trimis.

Se auzi o lovitură ușoară în ușă. Derutat Obi-Wan se ridică și se duse să deschidă. Bant stătea în picioare și îl privea fără să zică nimic. Fata de origine calamariană era îmbrăcată în haine de culoare verde ce contrastau cu pielea sa. Hainele îi miroseau a umezeală și sare, deoarece abia ieșise din camera ei ce întotdeauna era plină de vapori, precum briza unei mări tropicale. Era micuță pentru cei zece ani câți

avea și îl privea atentă cu ochii săi mari, argintii. Îi privi vânătăile și arsurile cu o expresie ce vroia să zică „iar te-ai bătut”. Apoi privind în cameră văzu bagajele aflate pe podea.

— Nu veneai să îți iei rămas bun? întrebă ea în timp ce lacrimile începură să îi curgă. Voi ai să pleci așa?

— M-au trimis în corpul agricol, spuse, cu speranța că ea va înțelege cât de înjositor este pentru el, așa fi dorit să vin să îmi iau rămas bun dar...

Ea își mișcă capul arătând că nu e de acord.

— Am auzit că te vei duce pe o planetă numită *Bandomeer*.

Deci toata lumea știa deja totul. Obi-Wan dădu din cap trist, pe când Bant se apropie de el îmbrățișându-l.

— Da, acolo mă voi duce!

O strânse în brațe. *Acesta e destinul meu*, părea să zică, și ea îi înțelese disperarea, *voi fi agricultor*. Acest rămas bun va fi urmat de altele. Nu va putea evita asta.

Bant se încruntă și se retrase un pas.

— Este periculos. Nu ți-au spus că poate fi periculos?

Obi-Wan negă dând din cap.

— În corpul agricol, ce pericol ar putea fi?

— Nu se știe, spuse Bant.

— Vom vedea, spuse Obi-Wan încet.

Era o frază ce o ascultase de multe ori spusă de Maeștri, atunci când le cereau să facă sarcini cărora ucenicii nu le înțelegeau rostul.

— Puține spuse pot fi, spuse Bant, imitând straniul fel de a vorbi al lui Yoda.

— Acesta sentimentul meu este, răspuse Obi-Wan. Încercă să zâmbească dar nu reuși.

Drept răspuns, Bant îl îmbrățișă puternic și fugi încercând să-și ascundă lacrimile.

CAPITOLUL 3

Cu ajutorul tehnicilor curative de tip Jedi și ale minunatelor unguente din farmacia Templului, arsurile și vânătăile lui Obi-Wan Kenobi erau vindecate până dimineața. Doar durerea din inimă nu-i dispăruse. Dormise puțin și se deșteptase fără probleme înainte de răsăritul soarelui.

Dimineața se întâlnește cu Garen Muln și cu Reeft, doi băieți originari din colțuri diferite ale galaxiei și care deveniseră inseparabili în cursul anilor petrecuți în templul Jedi.

Reeft, un dressellian cu o față ciudată, mai ales datorită ridurilor adânci ce îi ajungeau până la frunte, își petrecuse toată dimineața privind fix câte o prăjitură sau băutură răcoritoare și întrebându-i pe cei de la masă: „Nu vreau să par lacom, dar aș putea să mănânc și porția ta de ...?”

Obi-Wan, deși nu mâncase de seara trecută, îi cedase toată porția sa. Bant i-a dat și ea jumătate din desert. Când nu putea mânca tot ce dorea, dressellianul arăta și mai trist, cu fața lui de culoare gri brăzdată de nenumăratele-i riduri.

— Nu e așa de rău! îi spuse Garen Muln lui Obi-Wan. Cel puțin vei trăi o aventură.

Garen nu obosea niciodată. Yoda îi dădea adeseori exerciții suplimentare de relaxare.

— Și vei fi înconjurat de multă mâncare! adăugă Reeft cu încântare.

— Cine știe unde va ajunge fiecare din noi? accentuă și Bant. Misiunile ce ni se vor da, vor fi diferite pentru fiecare din noi.

— Nu ai de unde să știi ce te așteaptă, aprobă Garen Muln, așa spune Yoda. Nu toți suntem destinați să fim ucenici.

Obi-Wan dădu abătut din cap. Avusese o idee bună să îi dea lui Reeft porția sa. Nu putea mânca. Știa că prietenii lui încercau să îl facă să se simtă mai bine, dar ei măcar aveau încă, șansa să devină Jedi. Era o mare onoare pe care toți o doreau și pentru asta munceau. Nu conta ce ziceau acum, toți știau că ultima lui șansă se transformase într-un dezastru.

Obi-Wan auzea frânturi de conversație de la celelalte mese. Elevii îl priveau pe furiș apoi întorceau capul în altă parte. Majoritatea privirilor erau pline de compasiune, iar unii îi făceau semne de încurajare. Putea să jure că toți cei din sală gândeau că ceea ce i se întâmplase lui Obi-Wan nu ar putea să li se întâmple și lor.

La masa lui Bruck, se vorbea cu glas tare și auzea clar discuția.

— Întotdeauna am spus ca nu va reuși, spunea Aalto, prietenul lui Bruck, cu voce tare.

Urechile lui Obi-Wan ardeau ascultând cuvintele celui mai mare susținător a lui Bruck. Întoarse capul și văzu ca Bruck îl privea fix, provocându-l parcă să înceapă altă bătaie.

— Nu îl băga în seamă, spuse Bant. E nebun!

Obi-Wan se întoarse să termine de mâncat. Dar, tocmai atunci o fructă neagră de barab căzu pe masă în apropierea farfuriei lui stropindu-i din abundență pe cei de la masă. Obi-Wan îl privi pe Bruck ce se ridicase de pe scaun pentru ca să poată arunca.

— Plantează semințele, tâmpitul, spuse Bruck. Am auzit că acolo unde te duci tu cresc peste tot.

Obi-Wan voi să se scoale de pe scaun, dar Bant îi puse mâna pe umăr rugându-l să se reazeze și să se calmeze. Încercă să analizeze situația.

„... Vrea să mă provoace, își spuse, oare de câte ori în trecut nu am făcut aceeași greșală? Am răspuns la provocări și am pierdut dreptul de a deveni Padawan ...”

Își controlă furia și-i surâse lui Bruck. Dar în sufletul său un simțământ de ură creștea mocnit.

Chiar în acel moment Reeft spuse:

— Nu vreau să par lacom, dar aș putea mânca această fructă de barab?

Obi-Wan pufni în râs.

— Mulțumesc Bruck, spuse, ridicând fructul și punându-l într-o cupă. Oamenii de pe *Bandomeer* se vor simți onorați când voi împărți cu ei cadoul tău. Cadoul unui agricultor pentru altul.

Într-una din sălile din partea superioară a templului, Maestrul Yoda discuta cu membrii mai vechi ai consiliului Jedi. Vorbeau despre

o uriașă planetă verde, aflată la mare depărtare, unde izvoarele și cascadele se încrucișau în mijlocul unei magnifice păduri de culoarea smaraldului.

Afară, suprafața planetei *Coruscant*⁶ era ascunsă de rafalele de ploaie.

— Azi, lui Obi-Wan Kenobi trebuie să i se permită, înaintea lui Qui-Gon Jinn, să lupte, spuse Maestrul Yoda, exact în momentul în care o rază de soare pătrunse printre rafalele de ploaie. Presimt asta.

— Ce? întrebă consilierul Mace Windu. Era un om puternic cu pielea întunecată și capul complet ras. Îl privi pe Yoda cu o privire tăioasă. Pentru ce? Obi Wan a demonstrat în nenumărate rânduri că nu își poate controla nici ura, nici impulsivitatea. Iar Qui-Gon Jinn nu este dispus să accepte un alt Padawan coleric.

— De acord sunt, spuse Yoda, nici Obi-Wan, nici Qui-Gon Jinn pregătiți nu sunt, dar *Forța* poate fără îndoială, maestrul și ucenicul să unească.

Mace Windu întrebă:

— Și ce zici de întâmplarea de aseară? Ce facem cu bătaia ce i-a dat-o lui Bruck?

Yoda se întoarse și făcu un semn spre un android arbitru ce aștepta în lateralul camerei.

— Android 6 de antrenament, de lupta de aseară ce ne poți spune? întrebă Yoda.

— Inima lui Obi-Wan bătea cu șaiszeci și opt pulsați pe minut, rosti androidul, spatele îl avea orientat spre nord-est la douăzeci de grade, cu mâna dreaptă lăsată în jos ținând arma de antrenament... temperatura corpului era de...

Mace Windu oftă adânc. Dacă îl lăsa să continue, androidul de antrenament putea să vorbească mai mult de o oră descriind cum a trecut Obi-Wan prin cameră.

⁶ Coruscant - inițial numită Notron, cunoscută de asemenea și ca Centrul Imperial sau Regina Centrului, În general se considera că aceasta a fost, de-a lungul istoriei, cea mai importantă lume din galaxie din punct de vedere politic. (n.tr.).

— Spune-ne numai cine și ce a provocat lupta, spuse Mace Windu. Ce a spus fiecare dintre ei și ce s-a întâmplat.

Androidul de antrenament scoase un mic zgomot ce trăda indignarea că a fost întrerupt, dar văzând privirea tăioasă a lui Mace Windu începu să povestească cum l-a provocat Bruck pe Obi-Wan și tot ce a urmat.

Când termină, Mace Windu oftă.

— Așa că, avem un elev ce minte și unul ce este nebun, spuse el. Apoi îl privi lung pe Yoda. Ce propui să facem?

Yoda întredeschise ochii și răspunse încet.

— Ocazia să greșească, trebuie să le dăm.

CAPITOLUL 4

Sabia laser de culoare roșie a lui Bruck vibra și scotea un sunet puternic în timp ce Obi-Wan se chinuia cu disperare să pareze cu propria sabie loviturile ce le primea. Era a patra oară, în mai puțin de o zi, când cei doi băieți se înfruntau într-o luptă. Pe Obi-Wan îl dureau toți mușchii. Sudoarea îi umezea hainele groase. Rezistența lui Bruck îl surprindea. Băiatul se lupta cu disperare ca și cum viața i-ar fi depins de această luptă.

A înțeles că și lui Bruck îi era frică, la fel ca și lui, că nu va fi ales niciodată Padawan. Dar Obi-Wan trebuia să utilizeze în folosul său rezistența lui Bruck și să atace cu și mai multă forță. Era ultima lui șansă.

Sabia lui Bruck trecu milimetric pe lângă gâtul lui Obi-Wan. O lovitură aici ar fi însemnat „o lovitură mortală”, iar Obi-Wan ar fi pierdut lupta. Un țipăt răzbătu din rândul zecilor de elevi, așezați la umbră, ce veniseră să vadă lupta. Elevii și maestrul se adunaseră pentru a asista la luptă. Obi-Wan nu îi putea vedea dar auzea clar țipetele și încurajările lor. Deasupra capetelor se rotea AJTD⁷ filmând lupta și fiind în același timp și arbitru.

— Ești nebun, șopti Bruck destul de încet să nu îl audă altcineva, niciodată nu o să poți să mă învingi. Nu ar fi trebuit să lupti contra mea!

Bruck își ținea părul, de culoare albă, legat strâns de o bentiță ce avea și rolul să oprească sudoarea ce îi șiroia pe frunte. Era îmbrăcat într-o armură neagră grea și compactă. În aer se amestecau mirosuri de piele arsă și păr pârlit. Amândoi luptătorii se întrecuseră în a încerca să își lovească adversarul, dar niciunul nu punctase suficient pentru a fi declarat învingător.

În jurul arenei elevii mai mici se întreceau în țipete de încurajare sau dezamăgire, dând cu voce tare indicații combatanților. Cu o

⁷ AJTD6 - (Advanced Jedi Training Droid 6) - Robot avansat de antrenament Jedi nr. 6. (n. tr.).

noapte înainte se anunțase că va fi o luptă. Obi-Wan o auzi din mulțime pe Bant cum țipa:

— Curaj, Obi-Wan! Hai că lupti bine!

Garen Muln fluieră printre dinți.

— Vrei să zici că tu nu mă poți învinge, rosti Obi-Wan disprețuitor în timp ce săbiile laser de antrenament scoteau scânteii și vibrau la fiecare lovitură parată. Înfrângerea de azi o să demonstreze tuturor că ești nu numai un ratat dar că ești și un mare mincinos.

Marii maeștri decisese că lupta se va da fără legături la ochi. Obi-Wan avea fața lui Bruck în apropiere și îi putea vedea furia din privire. Putea anticipa momentul în care era nevoie de maximă atenție și concentrare doar privind-i ochii. În ochii lui Bruck se putea vedea proiecția viitorului. Un viitor în care se vedea ura pe care o va purta tuturor celor ce nu erau de acord cu el. Se va lăsa dominat de Ură.

Obi-Wan încercă să se folosească de Forță. O simțea plutind în jurul lui, dar nu se simțea scaldat de undele ei. În față îl avea pe cel ce încerca să îl separe de visele lui, încercând să îl provoace și să îi pună capcane. Îl împinse pe Bruck și-i văzu surpriza din ochi, când căzu în spatele lui.

Obi-Wan se folosi de avantajul oferit de incertitudinea lui Bruck și lovi la nivelul feței. Bruck se aplecă rapid și lansă un atac la nivelul picioarelor lui Obi-Wan, care făcu un salt în aer. Atunci când era mai mic, Obi-Wan luptase împotriva elevilor mai în vârstă și învățase să evite atacurile date cu o forță disproporționată. A început să își îmbunătățească defensiva, să poată să se apere și să eschiveze cu mișcări simple. Când Obi-Wan para loviturile lui Bruck, simțea privirile lui Qui-Gong urmărindu-l. Cavalerul era un rebel și un solitar, iar Obi-Wan credea că și el îi seamănă.

În loc să aștepte și să se folosească de strategia de atac a lui Bruck, Obi-Wan, atacă furios și repetat. Bruck încercă să se apere, dar sabia lui Obi-Wan întâlni puțină rezistență. Bruck aproape scăpă arma din mâini.

Obi-Wan apucă mânerul sabiei cu ambele mâini, rotind-o cu forță. Bruck încercă să se apere din nou dar căzu pe spate cu fața în sus. Sabia i se stinse și se rostogoli pe solul accidentat. Obi-Wan lovi

în jos cu putere, o lovitură decisivă care să câștige lupta, dar Bruck se apără rotindu-se pe podea și încercând să își aprindă din nou sabia. Și reuși înainte ca Obi-Wan să poată lovi din nou. Dar de această dată nu putu opri lovitura. Impactul împinse sabia laser a lui Bruck înapoi. Obi-Wan îl lovi cu sabia direct între ochi, pârlindu-i părul și arzându-i carnea.

Bruck țipă de durere în momentul în care ambele săbii îl loviră.

— Suficient este!

În jurul arenei elevii țipau și își fluturau mâinile. Ochii lui Bant străluceau, iar fața prelungă a lui Reeft părea să aibă și mai multe riduri din cauza surâsului larg.

Obi-Wan se dădu încetișor înapoi. Sudoarea îi curgea pe brațe și pe față, iar mușchii îl dureau din cauza efortului depus. Gândurile i se învârteau în cap cu repeziciune. Fără îndoială niciodată nu avusese parte de un triumf așa dulce. Privi înapoi, acolo unde, în umbra tribunei ce înconjura arena, maestrul Qui-Gong Jinn îl observa. Maestrul Jedi îl salută cu o aplecare a capului, apoi începu să îi vorbească lui Yoda.

Am câștigat, gândi Obi-Wan, simțind un sentiment de triumf, l-am bătut pe Bruck, Qui-Gong este impresionat.

Încercă să se mențină calm. Făcu o plecăciune adâncă spre Yoda și restul maștrilor apoi își flutură sabia în direcția admiratorilor săi. Auzea clar țipetele și încurajările amicilor săi, Bant, Reeft și Garen Muln. Știa că a câștigat o bătălie foarte importantă. Se putea să fi câștigat și dreptul de a fi Padawan.

Urările încă îi sunau în urechi în timp ce era în vestiar. Se spală apoi își puse o tunică curată. În timp ce așeza îmbrăcămintea murdara în containerul de la spălătorie, Qui-Gong intră în cameră. Era un om mare și puternic, dar pașii săi nu făceau zgomot.

— Cine te-a învățat să lupți așa? întrebă el.

— Ce vreți să spuneți?

— Elevii nu sunt educați să atace așa violent. Învăță să se apere, să nu obosească. Conservă energia. În schimb tu ai luptat... precum o persoană periculoasă. Ai atacat odată și încă o dată fără să îi dai timp celui alt elev să se apere.

— Am vrut să termin repede, spuse Obi-Wan. *Forța* mi-a permis

asta.

Qui-Gong îl privi câteva clipe.

— Nu sunt așa de sigur. Nu poți să te încrezi întotdeauna că inamicul tău se va apăra. Stilul tău de luptă e periculos, foarte periculos.

— Puteți să mă învățați să lupt mai bine, spuse Obi-Wan direct.

Era o invitație făcută cavalerului să ceară să îi fie încredințat ca Padawan. Qui-Gong își mișcă capul gânditor.

— Aș putea, spuse el încet.

Aceste cuvinte îi dădură speranță lui Obi-Wan, dar numai după câteva clipe iluziile sale se risipiră.

— Sau poate că nu, continuă Qui-Gon. Erai supărat pe băiatul celalalt. Amândoi erați supărați.

— Nu am vrut să câștig din cauza asta.

Obi-Wan se uită în ochi lui Qui-Gon, parcă pentru a-l face să înțeleagă că a luptat pentru a-l impresiona, să îi demonstreze că merită să fie Padawan.

Qui-Gon îl privi pe Obi-Wan o bună bucată de vreme, uitându-se fix în ochi lui. Privirea sa, aproape că trecea dincolo de el.

Speranța reveni în sufletul lui Obi-Wan. Asta e, gândi Obi-Wan, îmi va cere să îi fiu Padawan. Dar Qui-Gon continuă:

— În viitoarele lupte, controlează-ți agresivitatea. Un Cavaler Jedi, niciodată nu se va simți obosit după o luptă cu un adversar mai puternic decât el, și niciodată nu va aștepta ca un inamic să piardă șansa de a-l răni.

Qui-Gon se întoarse și se grăbi spre ușă.

Obi-Wan se clătină ușor. Qui-Gon nu îl alesese să-i fie ucenic. A vrut doar să îi dea câteva sfaturi, așa cum făceau toți maeștri. Dar nu putea să îl lase să plece, nu putea să lase să i se spulbere toate visurile.

— Așteaptă, strigă Obi-Wan, iar când cavalerul întoarse capul, se așeză în genunchi în semn de umilință.

— Dacă am greșit, înseamnă că am nevoie de un profesor mai bun. Mă puteți lua ca ucenic?

Maestrul se întoarse încet privindu-l lung pe băiat. Ochii îi erau întredeschși, gânditori, și murmură:

— Nu.

— Qui-Gon, o să împlinesc treisprezece ani peste patru săptămâni rosti Obi-Wan. Spunând adevărul îşi arăta disperarea, dar trebuia să o facă. Este ultima şansă de a deveni un Cavaler Jedi.

Qui-Gon mişcă capul cu tristeţe.

— E mai bine să nu antrenezi un băiat să ajungă cavaler, dacă are atâta agresivitate în interior. Există riscul de a trece de partea întunecată a *Forţei*.

Şi când termină de vorbit, uriaşul Jedi se întoarce şi se îndreaptă spre uşă.

Obi-Wan se ridică în picioare.

— Nu voi trece..., nu voi trece de partea întunecată a *Forţei*. Promit!

Dar Qui-Gon nu încetini şi nu răspunse. Într-o clipă dispăru, rapid şi fără zgomot, întocmai precum apăruse.

Pentru o bună bucată de timp, Obi-Wan, rămase nemişcat, uitându-se fix înspre uşă. La început nu înţelegea, dar, totul se terminase. Ultima şansă se risipise. Nu mai avea ce să facă.

Bagajele erau gata pregătite. Trebuia numai să le ia şi să plece spre nava care îl va duce pe planeta *Bandomeer*.

Îşi ridică încet privirea. Acum nu va putea ajunge niciodată Cavaler Jedi. Dar cel puţin va pleca din templu ca şi cum ar fi fost. Nu va mai suferi. Îşi ridică bagajele şi porni, pe lungul culoar care ducea de la arenă la poarta de ieşire.

Trecu pe lângă sala de meditaţie, pe lângă cantină şi sălile de clasă, locuri unde a învăţat să lupte şi să câştige. Acestea au fost „casa lui”, iar acum trebuia să le lase şi să înfrunte un viitor pe care nu îl dorea şi care nu îi surâdea.

Obi-Wan trecu de poarta templului pentru ultima oară. Ar fi dorit să lase în urmă toată suferinţa şi să privească înspre viitor, aşa cum fusese învăţat. Dar nu putea.

CAPITOLUL 5

Qui-Gon nu putea să-și scoată din minte, fața disperată a lui Obi-Wan. Băiatul încercase să nu își arate decepția, care însă se vedea în fiecare din cutele adânci ce îi brăzdau fruntea.

Qui-Gon intră încetișor în sala de cartografie stelară. Din toate sălile templului aceasta era favorita lui. Avea un plafon albastru de formă semirodundă, iar unica lumină din sală era cea a planetelor și stelelor ce se roteau deasupra capului, adăugând albastrului toate nuanțele curcubeului. Trebuia numai să ridici mâna și să atingi o planetă pentru ca imediat să apară o hologramă arătând proprietățile fizice, detalii despre guvernare, iar sateliții să se rotească în jurul ei.

Era foarte ușor să acumulezi cunoștințele în acel loc; dar, când inima ți-e grea, totul îți reînvie în minte. Qui-Gon își spuse din nou că luase decizia corectă, fiind singura pe care o putea lua. Copilul lupta bine, dar cu prea multă agresivitate și de aici putea să vină pericolul.

— Copilul nu este responsabilitatea mea, spuse Qui-Gon cu voce tare.

— Sigur de asta tu ești? întrebă Yoda din spatele lui.

Qui-Gon tresări.

— Nu te-am auzit, se scuză el.

Yoda înaintă încetișor prin sală.

— Doisprezece copii pentru tine au luptat. Și dacă azi nu îți alegi Padawan, visurile la cel puțin unul se vor spulbera.

Suspînând, Qui-Gon se uită cu atenție la o stea roșie strălucitoare.

— Vor fi și mai mulți candidați anul viitor. Atunci voi alege unul ca Padawan.

În timpul vizitelor ce le făcea la templu, Qui-Gon prețuia mult discuțiile purtate cu Yoda, dar acum dorea să dispară din fața sa.

— Să alegi, confirmă Yoda. Să alegi, tot nu ești hotărât. Ce spui de tânărul Obi-Wan? Bine a luptat.

— A luptat cu furie, răspunse Qui-Gon.

— Da, spuse Yoda, îmi amintește de un alt copil ce l-am cunoscut.

— Nu, îl întrerupse Qui-Gon. Xantos este mort. Nu vreau să-mi reamintești de el.

— De el nu vorbeam, spuse Yoda, ci de tine.

Qui-Gon nu răspunse. Yoda îl cunoștea mult prea bine. Nu putea să îl contrazică.

— Puternică *Forța* în el este, continuă Yoda.

— Și impulsiv, și temerar, spuse Qui-Gon cu o iritare vădită în cuvinte, și ușor de dus spre partea întunecată.

— Nu toți copiii colerici trec de partea întunecată, spuse Yoda încetișor, nu, dacă profesor bun are.

— Nu o să îl iau cu mine, Maestre Yoda, spuse Qui-Gon direct.

Știa, că Yoda va simți hotărârea din vorbele sale.

— Bine, spuse Yoda, numai din propria vină, viața noastră nu o trăim. Să alegi un ucenic nu dorești, atunci cu timpul, destinul va alege.

— Poate! aprobă Qui-Gon. Ce se va întâmpla cu băiatul?

— Pentru corpul agricol el va lucra.

Qui-Gon se cutremură. „*Un țăran? Ce pierdere.*”

— Transmite-i... mult noroc.

— Prea târziu este, spuse Yoda, pe drum spre *Bandomeer* el este.

— *Bandomeer*? întrebă Qui-Gon surprins.

— Acest loc cunoști?

— Dacă îl cunosc? Senatul Galactic mi-a cerut să merg acolo. Și asta chiar acum. Nu știi?

— Hmmm, răspunse Yoda, să știu nu puteam. Dar mai mult decât o coincidență este. Stranii cărări alege *Forța*.

— Dar, de ce ai trimis băiatul pe *Bandomeer*? întrebă Qui-Gon, este o lume brutală. Dacă vicisitudinile naturii nu îl vor omorî, o vor face tâlharii. Are nevoie de toate abilitățile sale pentru a rămâne în viață. Nu o să îi placă Corpul Agricol.

— Da, așa consiliul a gândit, spuse Yoda, bun pentru a se cultiva, *Bandomeer* nu este, dar un loc bun pentru un tânăr Jedi este.

— Dacă nu îl va ucide, murmură Qui-Gon, trebuie că aveți mai multă încredere în el decât am eu.

— Da, părerea mea așa este, spuse maestrul Yoda, să asculți mai bine tu trebuia.

Cu un suspin de disperare Qui-Gon întoarse privirea din nou spre stele.

— Să privești stelele Qui-Gon tu poți, spuse Yoda în timp ce plecă, multe poți învăța. Dar asta să înveți trebuie!

CAPITOLUL 6

Monument era o veche nava coreliană, ce avea carcasa plină de urme lăsate de meteoriți. Avea o formă greoaie iar în față avea atașate zece containere destinate să ajungă pe *Bandomeer*. Era mai urâtă și mai murdară decât își putuse Obi imagina.

Iar dacă afară era urâtă, în interior era oribilă. Coridoarele deteriorate erau impregnate de mirosurile îngrozitoare ale deșeurilor minerale și ale transpirației diverselor specii.

Compartimentele de reparații erau neacoperite, iar cablurile de alimentare cu energie, furtunurile de presiune precum și toate sistemele de comandă ale navei se revărsau în afară, arătând ca niște răni deschise.

Hutti⁸ enormi se deplasau prin toate părțile ca niște melci gigantiști, iar câțiva whiphizi⁹ împrășteau culoarele cu pielea lor mușcătoare și colții urât mirositori. Arconani¹⁰ înalți, cu capete triunghiulare și ochi strălucitori se mișcau în mici grupuri.

Obi-Wan rățacea amețit cu bagajele în mână. Nu era nimeni la intrare care să îl îndrume, mai mult, se părea că nimeni nu observase că era acolo. Trist, își aminti că uitase carnetul de notițe ce i-l dăduse Vant. În el era notat numărul camerei.

Căută un membru al echipajului dar, cei pe care îi întâlnea erau doar mineri ce mergeau pe *Bandomeer*. Simțea cum îl cuprinde disperarea. Nava era așa de stranie că îl intimidă. Era atâta diferență față de luminoasele împrejurimi ale templului, unde se putea auzi sunetul liniștitor al fântânilor peste tot pe unde ai fi umblat. Cunoștea fiecare colțișor din templu, de la scurtăturile spre arenă,

⁸ Hutti - specie conștientă de gasteropode mari originară de pe planeta Varl. (n. tr.).

⁹ Whipid (Whiphizi) – ființe înalte, musculoase, cu corpul acoperit cu blană, cu colți mari, distinctivi; originari de pe planeta Toola. (n. tr.).

¹⁰ Arcona - reptile fără solzi cu organismele umanoide originare de pe planeta deșertică Cona din sistemul Teke Ro. (n. tr.).

unde se practicau căderile și echilibrul, până la piscina, unde te puteai arunca țipând de la înălțimea cea mai mare.

Pașii lui Obi-Wan deveniră mai lenți. Oare ce face Bant acum? O fi la cursuri ori la meditație? Înota poate împreună cu Reeft și Garen Muln? Se gândi că prietenii lui ar fi de aceeași părere cu el, niciodată nu și-ar fi putut imagina un loc așa îngrozitor pentru a călători.

Dintr-o dată, un enorm hutt îi blocă drumul. Înainte de a apuca să spună vreun cuvânt, îl apucă de gât și îl împinse cu putere în perete.

— Unde te duci, melcule?

— Ah! Cum? Întrebă Obi-Wan surprins.

Se întrebă ce rău făcuse. El doar hoinărea tăcut spre camera sa. Își dădu seama cu oroare că erau încă doi whiphizi în spatele huttului.

— Ban... Bandomeer, murmură tânărul.

Huttul îl studia ca pe o bucată de mâncare. Limba enormă îi ieșise dintre buzele gri îndepărtând o bucată de nomol.

— Nu ai uniformă de marinar, tu nu aparții Offworldului¹¹.

Obi-Wan își privi veșmintele. Purta o tunică gri nemarcată. Văzu că huttul din fața sa purta un însemn triunghiular negru ce avea desenată în centru o planetă roșie, ca și cum ar fi fost un ochi. O navă argintie pictată în jurul planetei făcea ca totul să pară un iris. În josul însemnului erau scrise cuvintele „Compania Minieră Offworld”. Whiphizii purtau aceleași însemne.

— Trebuie să fie din altă echipă, spuse un whiphid.

— Sau poate este un spion, se răsti al doilea whiphid. Ce credeți că are în genți? Bombe?

Huttul își apropie fața gigantică și grotească de Obi-Wan.

— Orice miner ce nu muncește pentru Offworld este un inamic, urlă el împingându-l cu violență pe Obi-Wan. Tu melcule ești un inamic, și noi nu permitem inamici în teritoriul Offworld.

Degetele enorme ale huttului îl strângeau de gât, sufocându-l. Obi-Wan lăsa gențile din mâini și apucă degetele huttului. Plămânii îl ardeau și camera se rotea în jurul său. Cu toată forța ce o mai avea,

¹¹ Offworld – (Offword Mining Corporation) - companie minieră condusă de un grup de hutti, Xanatos și Dark Jedi. (n. tr.).

îndepărtă un pic degetele huttului și reuși să respire puțin aer. Se uită fix în ochii cruzi și inexpressivi ai huttului încercând să-și adune toate puterile *Forței*.

— Lasă-mă în pace, spuse Obi-Wan cu vocea sacadată, încercând să respire. Pentru a diminua hotărârea huttului și a-l face să își schimbe părerea, tânărul transmise ordinul la creatură cu ajutorul *Forței*. Nu era la fel ca lupta cu un alt elev, simțea o cruzime malefică. Aici nu existau reguli și niciun Yoda care să oprească lupta.

— Să te las în pace, de ce? urlă huttul privindu-l cu cruzime.

Sunt pe alt drum, gândi Obi-Wan disperat, și ultimul lucru ce îi rămase în minte a fost imaginea huttului înaintând spre el.

CAPITOLUL 7

Când Obi-Wan se trezi, era așezat pe o targă într-o cameră încălzită și bine luminată. Vedea ca prin ceață iar capul i se învârtea. Un medic robot stătea aplecat deasupra lui, aplicându-i pe răni un unguent răcoritor și verificând dacă are vreun os rupt.

O fată tânără, cu pielea roșie și ochii verzi, stătea în picioare în cealaltă parte a încăperii privindu-l.

— Nu te-a învățat nimeni că nu este bine să te bați cu un Hutt? întrebă ea.

Obi-Wan încercă să își miște capul, dar cea mai mică mișcare îi producea un val de durere. Respiră adânc și își aminti de antrenamentul Jedi, și începu să accepte durerea ca pe un semnal pe care corpul i-l trimitea. Trebuia să accepte durerea, respectând-o, nu să lupte împotriva ei. Numai atunci putea să ceară corpului său să înceapă vindecarea.

Când își putu ordona gândurile, durerea părea deja mai ușoară. Se întoarse spre femeie.

— Nu prea am avut altă opțiune.

— Știu ce vrei să zici. Pe femeie o pufni râsul.

— Bine, continuă ea, ai supraviețuit. Tot este ceva. Se apropie încet până lângă targă.

— Ai noroc că te-am întâlnit în acel moment. Tu nu ești unul de-al nostru!

— De-al vostru? întrebă Obi-Wan. O privi. Era îmbrăcată într-o salopetă portocalie marcată cu un triunghi verde.

— Noi suntem Compania Minieră Arcona, răspunse fata. Dacă nu muncești pentru noi de ce te-au atacat cei de la Offworld?

Obi-Wan încercă să ridice din umeri, dar durerea se răspândi în umărul lovit.

Uneori era greu să respecte semnalele ce i le dădea corpul.

— Spune-mi tu! Eu, doar îmi căutam camera.

— Ești un tip dur, spuse cu veselie fata. Nu mulți pot rezista loviturilor date de un Hutt. Cauți de muncă? Pot să te ajut să te

angajezi la Corporația minieră Arcona. Mă numesc Clat'Ha, sunt șefa de operațiuni.

Era prea tânără pentru un șef de operațiuni de mină. Părea de vreo douăzeci și cinci de ani.

— Dar am de muncă! spuse Obi-Wan, încercând să își deschidă cu greu gura. Ar fi dorit să controleze dacă mai are toți dinții. Eu mă numesc Obi-Wan. Fac parte din Corpul Agricol.

Clat'Ha deschise larg gura.

— Tu ești micul Jedi? Echipajul Navei te caută peste tot.

Obi-Wan încercă să se ridice, dar Clat'Ha, cu o mișcare energetică îl făcu să se așeze din nou.

— Rămâi așa. Încă nu poți să te ridici.

Obi-Wan se lăsă pe spate iar Clat'Ha se retrase încet.

— Să ai parte de noroc, Obi-Wan, spuse ea. Ai grijă de tine. Ai intrat în mijlocul unui război. Încearcă să stai deoparte. S-ar putea să nu mai ai același noroc data viitoare.

Se întoarse pentru a pleca, dar Obi-Wan o apucă de mână.

— Așteaptă! spuse el. Nu înțeleg, ce război? Cine se luptă?

— Războiul lui Offworld. Răspunse fata. Cred că ai auzit câte ceva despre asta.

Obi-Wan clătină din cap. Cum ar fi putut explica că și-a petrecut toată viața în templul Jedi. Știa mai multe despre raporturile cu *Forța* decât despre ce se întâmpla în galaxie.

— Offworld este una din cele mai vechi și bogate companii miniere din toată galaxia, spuse Clat'Ha. Și nu a ajuns așa lăsând pe alții să îi facă competiție. Minerii care se pun în drumul lor sunt înlăturați.

— Cine este șeful lor? Întrebă Obi-Wan.

— Nimeni nu știe cine este proprietarul lui Offworld, răspunse fata. Cineva care trăiește de câteva sute de ani, probabil. Nici nu sunt sigură că s-ar putea proba că el sau ea, poartă răspunderea asasinatelor. Aici pe navă, șeful, cel care răspunde de *Bandomeer*, este un hutt foarte rău, pe nume Jemba.

Obi-Wan repetă numele în gând. Jemba. El trebuie să fi fost cel care la bătut.

— Foarte rău? În ce sens?

Clat'Ha privi peste umăr preocupată să vadă, dacă i-ar putea auzi cineva cuvintele.

— Offworld folosește mână de lucru ieftină. Pe planete, cum este *Bandomeer* de exemplu, jumătate dintre muncitori lui Jemba sunt sclavi whiphizi. Dar nu e asta cel mai rău lucru, spuse fata gânditoare.

Băiatul nu înțelegea:

— Nu este asta cel mai rău lucru? Cum adică?

Ochii întunecați ai fetei străluciră.

— Acum vreo cinci ani, Jemba era șeful Offworld pe planeta Varristad¹², unde o altă companie minieră începea să își desfășoare activitatea. Varristad este o planetă micuță și fără atmosferă respirabilă, așa că toți muncitori trăiau într-o enormă sală subterană. Cineva sau ceva a găurit plafonul sălii distrugând atmosfera artificială. Două sute cincizeci de mii de persoane au fost asasinate. Nimeni nu a putut dovedi vreodată că Jemba a provocat dezastrul, dar compania minieră a dat faliment, iar Jemba a cumpărat drepturile de exploatare ale minereului pe o sumă neglijabilă. Offworld a avut un important beneficiu. Acum noi trebuie să conlucrăm cu el pe *Bandomeer*.

Obi-Wan spuse:

— Ești sigură că a fost un incident provocat? Ar fi putut fi un accident.

Clat'Ha îl privi lung.

— Poate, spuse ea, dar accidente se țin după Jemba precum mirosul groaznic după whiphizi. Accidente precum cel care l-ai avut tu. Așa că este tare ciudat.

Era ceva ce nu îi spusese. Obi-Wan putea să simtă. Erau o durere și o frică veche, o dorință de răzbunare.

— Pe cine cunoștea pe Varristad? Întrebă el.

Clat'Ha deschise gura surprinsă și negă clătînând capul.

— Pe nimeni! spuse ea.

Obi-Wan închise ochii încet.

¹² Varristad - mică planetă minieră situat în sistemul Varristad în sectorul Abrion din exteriorul teritoriilor Rim. (n. tr.).

— Clat'ha, nu putem lăsa lucrurile să continue așa. *Monumentul* nu este proprietatea Offworldului. Ei nu pot continua să bată pe oricine întâlnesc în drum.

Clat'ha suspină.

— Poate că nu este proprietatea lor, dar proporția dintre minerii Offworld și membrii echipajului este de treizeci la unu. Căpitanul nu poate să facă mare lucru pentru a ne proteja. Așa că, dacă aș fi în locul tău aș sta departe de ei. Să știi că poți să mergi unde poțestești în partea de navă în care suntem noi cazați. Se îndreptă spre ușă, apoi se întoarce slobozind un hohot de râs care o făcea să pară și mai tânără și continuă, dacă o poți găsi bineînțeles.

Obi-Wan râse și el, dar acum trebuia să lupte împotriva sentimentului de revoltă pe care îl simțise în spatele spuselor fetei. Nu înțelegea. Era convins că trăiește într-o lume unde conflictele se rezolvau cu ajutorul argumentelor aduse în discuție. Nu putea exista o așa nedreptate.

— Clat'ha, asta nu este corect, spuse el cu tristețe. De ce trebuie să ocolim partea de navă unde sunt cazați ei? De ce trebuie să acceptăm asta?

Fața fetei se întristă brusc.

— Pentru că nu îi doresc în partea mea de navă. Obi-Wan, ascultă, spuse ea cu repeziciune, se întâmplă tot felul de accidente în jurul lui Jemba. Turnurile de perforare explodează, tunelurile se prăbușesc, iar ființe vii mor. Nu doresc prezența spionilor și sabotorilor săi pe partea mea din nava *Monument*, tot așa cum nici ei nu doresc ca noi să mergem într-a lor. Așa că acceptă lucrurile așa cum sunt. Este mai bine pentru toți.

Ușa se închise ușor în urma ei. Pereții parcă vibrau straniu în jurul lui. Obi-Wan înțelese că nu numai nedreptatea îl făcea să își simtă corpul arzând. Avea temperatură, trebuia să accepte temperatura și durerea, dar se simțea amețit. Se așeză cu capul greu pe pernă, în timp ce totul se rotea în jurul lui.

CAPITOLUL 8

Obi-Wan visa că era în templul Jedi, mergând printre hărțile stelare. Ridică mâna atingând steaua mai apropiată de *Bandomeer*, una ce avea două lumini mari roșiatice lipsite de strălucire. Apăru o hologramă și un mare maestru, ce era mort de foarte mult timp, anunță:

— *Bandomeer*, locul unde vei muri dacă nu te vei proteja.

Se deșteptă în infirmerie și văzu că în brațe avea înfipite ace cu tuburi de ser și medicamente, iar o mască de oxigen îi acoperea fața și nasul. Timp de o clipă crezu că încă visează. Qui-Gon Jinn era lângă patul său, în picioare. Ținea o mână, mare și rece, pe fruntea sa. Atunci înțelese că nu era un vis.

— Ce... Cum...? murmură el.

Qui-Gon își retrase mâna și se dădu un pas înapoi.

— Încearcă să nu vorbești, spuse pe un ton hotărât. Ai avut febră mare, dar am avut grijă de tine. Rănile tale erau destul de grave și medicii nu știau ce să mai facă să te vindece.

— Ești tu cu adevărat? întrebă Obi-Wan, încercând să își pună un pic de ordine în gânduri.

Qui-Gon surâse. Era pentru prima dată când Obi-Wan îl vedea râzând, și înțelese că nu era totuși așa de rece și distant.

— Da, sunt eu cu adevărat, răspunse el.

— Și ai venit să mă îngrijești? întrebă Obi-Wan plin de speranță.

Nu ar fi trebuit să pună întrebarea așa de direct, dar mintea lui slăbită de boală visa că pentru el venise cavalerul Jedi până aici.

Qui-Gon clătină din cap.

— Și eu călătoresc spre *Bandomeer*. Am de îndeplinit o misiune dată de Senatul Galactic. Numai că misiunea mea nu are nimic de a face cu misiunea ce ți s-a dat ție.

— Dar încă suntem împreună, spuse Obi-Wan, ai putea să mă înveți...

Din nou Qui-Gon negă din cap.

— Nu, Obi-Wan, nu sunt aici pentru asta. Destinele noastre sunt diferite. Acum este momentul să începi să cunoști persoanele cu care

vei lucra. Trebuie să uiți de mine. Trebuie să ajuți într-un mod diferit față de cel de Cavaler Jedi. Și asta este la fel de onorabil.

Cuvintele, spuse fără răutate sau aroganță, îl loviră pe Obi-Wan direct în adâncul sufletului. Părea că de fiecare dată când se iveaua o mică speranță, era numai ca să se transforme imediat în deziluzie.

Era clar că, deși întâmplarea făcuse să fie amândoi în aceeași navă, Qui-Gon nu dorea să aibă de-a face cu el. Dacă bârfele erau adevărate, Obi-Wan sau oricare alt elev de vârsta lui, erau pentru Qui-Gon, doar o amintire dureroasă a Padawanului pe care îl pierduse. Nu se putea lupta cu trecutul lui Qui-Gon.

Își ascunse amărăciunea, și trecând peste slăbiciunea fizică, încercă să îl privească direct în ochi.

— Înțeleg, spuse Obi-Wan.

Ușa salonului se deschise puțin. Apăru un cap triumphiar iar doi ochi strălucitori priviră în salon. Când privirea intrusului întâlni privirea lui Obi-Wan ușa se închise. Obi-Wan se întoarse spre Qui-Gon.

— Aveți dreptate. Misiunea mea trebuie să fie singura preocupare pe care să o am. Eu...

Se opri când văzu ușa deschizându-se din nou și un alt chip se ivi. Obi-Wan încercă să se ridice sprijinindu-se în coate.

— Hai intră, îi strigă intrusului.

Un arcona trecu pragul ușii. Era cu mult mai mic decât majoritatea celor din specia lui, iar pielea îi bătea spre verde nu spre gri.

— Nu vrem să deranjăm...

— Nu face nimic, răspunse Obi-Wan cu amabilitate.

— Ni s-a spus că o vom găsi pe Clat'Ha aici. Este o problemă ce trebuie rezolvată. Și am auzit că un tânăr a înfruntat un hutt într-o mare bătaie și a supraviețuit, spuse arconanul lent. Noi am dori să îl vedem pe marele erou. Nu vrem să deranjăm. Putem aștepta afară.

Se întoarse spre ușă. Obi-Wan privi peste umărul arconanului să vadă cine mai este cu el, dar apoi își aminti că arconanii vorbesc la plural despre ei înșiși. Petrecându-și toată viața în colonii, nu înțelegeau noțiunea de ființă la singular.

— Cred că ar fi cazul să îți spun versiunea corectă, spuse Obi-

Wan. În primul rând nu a fost o mare bătaie. Huttul m-a prins și m-a strangulat până am leșinat. Nu sunt un mare erou.

— Dar ai supraviețuit și asta nu este puțin, observă Qui-Gon.

— Exact, spuse arconanul, făcând câțiva pași. Hutti ne îngrozesc așa de tare. Tu ai demonstrat că ai curaj și forță. Noi admirăm asta. Pentru noi ești un erou.

Căutând ajutor, Obi-Wan se întoarce spre Qui-Gon. Știa că nu îl putea convinge pe arcona să-și schimbe opinia despre el. Qui-Gon era întors într-o parte încercând să își ascundă surâsul.

— Bine, așează-te și spune-ne cine ești, rosti Obi-Wan. În locul ăsta am nevoie de toți prietenii ce mi i-aș putea face.

— Numele nostru este Si Treemba, spuse arconanul așezându-se. Știm că numele tău este Obi-Wan Kenobi. Ar fi o mare onoare pentru noi să fim prietenii tăi.

Ușa salonului se deschise încet și Clat'Ha intră cu o expresie preocupată înăuntru.

— Bine că ești aici, îi spuse lui Si Treemba.

Arcornanul începu să se ridice.

— Noi..., începu el să zică.

Clat'Ha îl întrerupse și se întoarce înspre Qui-Gon.

— Avem o problemă, spuse ea cu nervozitate. Cineva ne-a umblat la echipament. Tânărul arconan a descoperit asta într-o inspecție de rutină. Avem trei mașini de foraj de tip Arcona și pe toate trei le-am găsit sabotate.

— Ce s-a întâmplat?

Si Treemba făcu un pas înainte.

— Termostatele ce supraveghează temperatura carcaselor perforatoarelor au fost furate, domnule. Iar miezurile reductoarelor au fost „aranjate” să nu facă contact.

— Ce înseamnă asta? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon se gândi puțin apoi răspunse:

— Perforatoarele Arcona sunt mașini ce perforează straturile de stâncă, iar fricțiunea dintre rocă și carcasa mașinii face ca temperatura acesteia să crească mult. Fără termostate, sistemul refrigerant nu pornește, iar cu reductoarele sabotate, conducătorul nu o poate opri. Mașinăria va funcționa până ce, din cauza căldurii, se

va distruge. Toți cei dinăuntru ar muri.

— Excelent, spuse Clat'Ha impresionată. Cred că știm cine este responsabil.

O voce stridentă ce vorbea în huttă, răsună de partea cealaltă a ușii.

— *Sie batha enbeechee ta Jemba?* Vorbiți cumva despre mine, despre Gran Jemba?

Huttul de afară era cu mult mai mare decât cel cu care se înfruntase Obi-Wan. Huttii puteau trăi sute de ani și niciodată nu încetează să crească, nici în lungime, nici în circumferință. Acesta avea o gură așa de mare că puteau intra în ea trei oameni deodată. Enorma lui față și ochii uriași ocupau tot spațiul ușii.

— Da, spuse Qui-Gon direct, vorbim despre tine Gran Jemba. Intră înăuntru, bineînțeles dacă poți.

Jemba se retrase.

— Acum mulți ani aș fi putut să trec printr-o gaură așa de mică, Jedi, spuse Jemba. De ce nu ieși tu afară? și Jemba se retrase un pic.

Qui-Gon se duse până la ușă, în fața huttului.

— Da, ești acuzat că ai sabotat mașinăriile arconanilor.

— Aaargh! replică Jemba, dându-se un pas înapoi.

Își duse o mână în dreptul inimii superioare, gest ce pentru un hutt reprezenta inocența.

— Niciodată! Îți jur, Jedi, nu am făcut asta. Arăt eu ca o creatură care se furișează pe aici sabotând mașinăriile altor persoane?

Evident, Obi-Wan nu îl credea în stare pe hutt de așa ceva, și fu pe punctul de a bufni în râs gândindu-se la imaginea huttului furișându-se.

— Bineînțeles că nu cred că ai făcut-o tu personal, spuse Qui-Gon, dar cineva din echipa ta ar fi putut să o facă dacă îi ordonai.

— Aaargh! Aaargh!

Jemba se întoarse în jurul cozii precum un șobolan, și din nou își puse mâna în dreptul inimii superioare.

— Aceste acuzații mă rănesc. Nu știu nimic despre aceste lucruri. Uită-te în inima mea, Jedi, și ai să vezi că nu mint. De ce toată lumea gândește că sunt o persoană rea, doar pentru că sunt hutt? Eu sunt doar un onest afacerist.

— Termină odată, spuse Clat'Ha evident enervată.

Tânăra înaintă până în fața huttului și își așează mâinile pe centură, chiar lângă locul unde era așezat pistolul laser ce îi atârna pe piciorul stâng.

— Bineînțeles că a fost unul dintre ai tăi.

— Jur că nu știu nimic despre asta, răcni Jemba.

Clat'Ha vru să scoată pistolul. Qui-Gon ridică mâna oprind-o.

— Înțelege, spuse Jemba încruntându-se, oamenii aceștia spun asta ca să îmi facă rău. Ura lor irațională față de mine e cunoscută de toți. Au cerut autorităților miniere să interzică accesul Offworld pe *Bandomeer*. Acum, cu aceste acuzații, față de mine și față de angajații mei, încearcă să găsească o cale legală pentru a mă îndepărta de aici.

— Nu contează dacă legal sau nu, ți-pă Clat'Ha furioasă. Ce vreau este să pleci.

— Exact! spuse Jemba.

Enormul hutt îl privea rugător pe Qui-Gon.

— Vezi cu ce mă înfrunt? Cum poate un hutt lupta cu ura asta irațională?

— Scuză-mă Jemba, spuse Clat'Ha cu voce veninoasă, dar nu e nimic irațional în a urî un asasin mincinos, manipulator și nelegiuit.

Enormul hutt își manifestă indignarea.

— Nici nu am ajuns pe *Bandomeer*, spuse Jemba, și această femeie vrea să mă discrediteze în fața autorităților miniere. Vrea să le păcălească. Uite cum vorbește cu mine. Nu are pic de respect.

— Poate nu te respect, Jemba, replică Clat'Ha, dar este clar că nu ești acuzat pe nedrept. Minciunile tale sunt patetice și nimeni nu te crede.

Jemba scoase un strigăt și porni spre Clat'Ha. Huttul lovi în tocul ușii, ce începu să se deformeze din cauza presiunii. Si Treemba, terorizat, șuiera și se ascundea lângă un perete. Huttul putea răsturna întreaga infirmerie.

Clat'Ha își scoase arma, dar Qui-Gon înaintă câțiva pași și o apucă de mână. Apoi privi fix în ochii huttului. Obi-Wan simțea cum valuri de Forță umpleau infirmeria.

— Destul, spuse Qui-Gon liniștit.

Jemba se opri din împinsul ușii. Huttul știa că nu va putea să o

prindă pe Clat'Ha. Qui-Gon o privi lung. Tânăra coborî încetișor arma și o puse în tocul de pe picior. Obi-Wan admiră abilitățile lui Qui-Gon. Simți o strângere de inimă. Erau atâtea lucruri ce ar fi dorit să le învețe de la Jedi.

— Acum, spuse Qui-Gon împăciuitor, să analizăm din nou situația. Mașina a fost sabotată. Fără îndoială că voi doi insistați în pozițiile voastre. Nu există vreun mod de rezolvare a situației care să nu implice o declarație de război?

Qui-Gon îi privi pe fiecare pe rând.

— Sunt sigur că asta nu o doriți niciunul.

— Jedi, spuse Jemba, tu te consideri un om drept, dar când un om și un hutt se ceartă, chiar și cei mai drepți dintre oameni se întorc împotriva mea.

Vocea huttului era veninoasă.

— Dacă război dorește, îl va avea. Iar dacă o vei ajuta, îți jur că te voi zdrobi ca pe o fructă putredă. Poziția ta de Jedi nu te va ajuta.

Amenințarea plutea în aer. Huttul vorbea serios și era dispus să omoare pe oricine i-ar fi stat în cale.

Niciodată nu cunoscuse Obi-Wan pe cineva atâta de plin de răutate. Obi-Wan se gândi că este ușor să se rezolve situația. Huttul era vulnerabil, înghesuit fiind în micul coridor din fața infirmeriei. Qui-Gon putea să scoată sabia laser și să-l taie pe hutt în două.

Dar Qui-Gon se limită să clatine afirmativ din cap.

— Mulțumesc că m-ai atenționat, spuse el.

Jemba părea că este satisfăcut, și după câteva momente se întoarse și plecă. Clat'Ha scoase un suspin lung.

— Bun. Totul a ieșit bine, murmură ea și apoi ieși în grabă pe ușă. Trebuie să-mi anunț oamenii. Dacă asta nu e război, atunci e ceva foarte apropiat. Imediat o rupse la fugă pe hol.

Qui-Gon clătină cu tristețe din cap.

— Aici există o ură prea puternică. Niciunul nu ascultă.

— Nu înțeleg, spuse Obi-Wan. De ce ai lăsat huttul să plece? Poate ca nu este vinovat de ceea ce este acuzat acum, dar sunt sigur că este vinovat de multe altele.

— Da, este vinovat, recunoscui Qui-Gon. Dar Clat'Ha știe să se apere și singură. Noi, fiind Jedi, trebuie să luptăm numai pentru cei

ce nu se pot apăra singuri.

— Oricum, dacă el a sabotat forezele, ar fi putut să o facă doar cu ajutorul unuia dintre acoliții săi. De ce nu îl cauți pe cel ce a făcut-o? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon îi răspunse:

— Pentru că dacă a făcut-o unul dintre muncitorii lui Jemba, ar avea probleme mari cu autoritatea minieră. Ar fi expulzat pentru întotdeauna de pe *Bandomeer*. O știe și el, așa că nu dorește ca cineva să dovedească asta.

— Ah, spuse Si Treemba, și Clat'Ha cred că știe acest lucru. Dacă cineva ar dovedi că unul dintre muncitorii ei a încercat să îl încredințeze pe Jemba, autoritățile miniere ar fi la fel de furioase.

— Dar nu poate să fie așa de dificil să se descopere cine a sabotat forezele, spuse Obi-Wan emoționat.

Qui-Gon își frecă pleoapele.

— Aceasta nu este problema ta, spuse el. Dacă vei începe să răscolești nava căutând termostatele, vei avea parte numai de probleme. Stai departe de această chestiune și mai ales, stai departe de partea de navă unde este Offworld. Încă nu ești recuperat de tot, Obi-Wan.

Spunând asta, Qui-Gon se întoarce și ieși pe ușă. Obi-Wan așteptă câteva secunde și apoi se ridică din pat.

— Dar Jedi ți-a spus că nu ești vindecăt de tot! țipă Treemba îngrijorat.

— Si Treemba, spuse liniștit Obi-Wan, ce dimensiune au termostatele astea?

— Nu sunt mari, Si Treemba arată cu ajutorul mâinilor o distanță de vreo opt centimetri. Nu sunt prea greu de ascuns.

— Dacă noi am găsi aceste termostate am ști cine a făcut-o, continuă Obi-Wan.

— Asta e adevărat, Obi-Wan, își dădu Si Treemba acordul.

Apoi se opri și scoase un sunet straniu.

— Îmi cer scuze, dar când tu te referi la „noi”...

— Mă refer la mine și la tine, spuse Obi-Wan.

— Ah, răspunse Si Treemba. Culoarea pielii ce îi bătea spre gri se decoloră vizibil. Trebuie să mergem în partea de navă ocupată de

Offworld.

— Știi asta, răspunse Obi-Wan liniștit.

Cunoștea riscurile, iar Qui-Gon îi ceruse să nu se implice, numai că el nu era ucenicul lui. Nu avea onoarea de a fi obligat să îl asculte.

Fără îndoială că Qui-Gon nu aprecia valoarea viitoarei sale profesii dar, era încărcat de valorile morale ale educației Jedi. Știa că va fi întotdeauna de partea dreptății.

— Da, Si Treemba, Clat'Ha este puternică, dar Jemba este foarte puternic în partea lui de navă. Este atât de rău și de nemernic încât sigur nu se va opri de la nicio mârșăvie. Fără îndoială, cineva trebuie să-l oprească. Este atât de simplu și totodată atât de dificil să faci asta. Dacă nu vei dori să mă ajuți, înțeleg. Rămânem în continuare amici.

Si Treemba înghiți în sec.

— Te însoțesc, Obi-Wan, spuse el.

CAPITOLUL 9

Simțul responsabilității se făcu simțit din nou la Obi-Wan. Împreună cu Si Treemba au decis să caute în partea arcona de pe *Monument*. Trebuia să elimine întâi partea ușoară din căutare.

Obi-Wan și Si Treemba căutară, fără să bată la ochi, în bucătării, magazii, în camerele de antrenament și în saloane. Si Treemba îl duse pe Obi-Wan până și în puțurile ascensoarelor, dar nu găsiră nicio urmă a termostatelor furate.

— Trebuie să căutăm prin camere Si Treemba, spuse Obi-Wan curățindu-și părul de o bucată de gunoi prinsă în el.

Suspină. Erau mai mult de patru sute de mineri arcona în camere. Era dificil să-i facă să accepte să le caute în camere.

— Nu vom avea probleme, răspunse Si Treemba.

Obi-Wan uitase cum gândesc arcona. Nu utilizează cuvintele „eu” și „al meu”. Așa că Si Treemba a intrat în fiecare cameră căutând în dulapuri și chiar sub paturi. De fiecare dată arcona au întrebat:

— Ce facem?

Iar Si Treemba a răspuns:

— Căutăm ceva ce s-a pierdut.

Iar când arcona întrebau:

— Putem să facem ceva să te ajutăm?

Si Treemba răspundea:

— Nu este nevoie să ne ajutați.

După acest dialog, Obi-Wan și Si Treemba căutau în cameră și plecau. Dar nu toți muncitorii Companiei Miniere Arcona erau arcona. Unii dintre ei erau meeriani¹³, mici și cu părul argintiu, ce se întorceau pe *Bandomeer*, iar alții erau umanoizi. Obi-Wan, trebuia de fiecare dată să le ceară permisiunea să le controleze camerele cu multă atenție. Nu de puține ori a fost nevoit să utilizeze *Forța* pentru a face vreun miner supărat să îi lase să controleze camerele.

Era o muncă obositoare pentru cineva în convalescență, dar Obi-

¹³ Merrian – specie umanoidă cu păr scurt argintiu, originară de pe planeta Bandomeer. (n. tr.).

Wan ignoră durerea. Un Jedi ignoră aceste lucruri.

Târziu, după o zi plină, Obi-Wan și Si Treemba se duseră în sala de mese și luară cina. Obi-Wan ceru o porție de friptură de pasăre cu salată de Alderaan iar Si Treemba o porție de ciuperci acoperite de dactile de amoniac cristalizat de culoare galbenă. Mâncarea arcona mirosea bine, ciupercile erau bune, dar dactilele miroseau de parcă ar fi fost otravă.

Obi-Wan strâmbă din nas.

— Cum puteți mânca așa ceva?

Si Treemba râse, în timp ce ochii prinseră să strălucească.

— Câteva specii se întrebă cum pot umanoizii să bea apă, iar pe tine te încântă. Amoniacul este pentru noi cum este apa pentru voi.

Zicând acestea, Si Treemba luă câteva dactile galbene și le introduse în gură ca și cum ar fi fost o delicată.

Când Obi-Wan întinse mâna să ia puțină sare, Si Treemba își acoperi farfuria cu mâncare.

— Sarea accentuează necesitatea noastră de a mânca dactili, explică el. Este o substanță foarte periculoasă pentru arcona.

Obi-Wan își puse sare pe mâncare.

— Bănuiesc că fiecare dintre noi avem propriile otrăvuri, spuse el, înghițind o bucată de mâncare.

Si Treemba se amuză și continuă să mănânce.

Era la fel ca în trecut, la templu, când lua masa cu Bant sau Reeft, gândi Obi-Wan. Îi era dor de prietenii lăsați în Templu, dar cu cât petrecea mai mult timp cu Si Treemba cu atât începea să îi placă mai mult să se întâlnească cu el. Arconanul avea o poftă de viață și o determinare care te impresiona. Obi-Wan era conștient că pentru un arcona era dificil să își părăsească grupul și să ajute un străin.

— Știi ceva? întrebă Obi-Wan, este ceva ce nu înțeleg. Jemba a făcut un circ mare, dar am senzația că se teme de Clat'Ha și de arcona.

Si Treemba înghiți ceea ce avea în gură, apoi răspunse:

— Credem că ai dreptate, Obi-Wan. Îi este frică. Deși nu ne propunem asta, știe că îl putem distruge.

— Ce vrei să spui? întrebă Obi-Wan.

— În minele Offworld, patronii și șefii de echipă se îmbogățesc,

dar muncitorii nu câștigă aproape nimic, iar mulți dintre ei sunt sclavi. La Corporația minieră Arcona nu avem patroni și nici șefi de echipă. Fiecare muncitor are partea sa din beneficiu. Acest lucru nu preocupa Offworld până ce nu a devenit Clat'Ha șef de operațiuni. Ea vrea să mărească aria activității noastre, așa că acum contactează cei mai buni muncitori Offworld. Dacă sunt sclavi îi răscumpără și îi eliberează ca să muncească cu noi. Dacă au vreun contract de muncă, le oferă altul.

— Pare ceva corect, spuse Obi-Wan

— Este corect, răspunse Si Treemba, dar tocmai de aceea lui Jemba îi este frică de noi. Mulți dintre muncitorii săi cei mai buni doresc să vină să lucreze cu noi. Iar dacă asta se va întâmpla, vor rămâne numai muncitori de proastă calitate să lucreze cu Offworld.

— Înțeleg, spuse Obi-Wan, așa că în curând, Jemba ar avea șefi de echipă dar fără muncitori, și asta nu îi place.

Si Treemba râse încetișor iar apoi se întristă.

— Dar Jemba deja contraatacă. A mărit prețul sclavilor și valoarea clauzei pentru ruperea contractului. Nu putem să contractăm, timp de mulți ani, pe nimeni de la Offworld.

Obi-Wan începea să înțeleagă că galaxia era un loc mult mai complicat decât gândea el. Templul îl pregătise pentru multe lucruri dar nu pentru a înțelege lumea reală. Uneori auzise că, în majoritatea lumilor se foloseau ilegal sclavi, dar crezuse că era o practică izolată, însă aici erau sute de muncitori care, ilegal, erau ținuți sclavi.

Obi-Wan ura ideea de sclavagism. Offworld plătise mulți bani ca să cumpere și să pregătească acești sclavi și compania nu era dispusă să îi vândă ieftin sau să îi lase să plece fără să se opună. Clat'Ha avea dreptate când îi spusese că a intrat fără să vrea în mijlocul unui război. Era bătălia pentru extinderea exploatărilor miniere în sute de lumi.

Ar fi dorit să poată să meargă în cealaltă parte a navei, cu sabia laser în mână, să facă dreptate. Dar știa că nu în acest mod va putea ajuta. Trebuia să găsească termostatele. Acesta era singurul mod de a lupta împotriva lui Jemba.

Împinse farfuria din fața sa.

— Am căutat peste tot în această jumătate de navă, spuse el

încetișor. Termostatele trebuie să fie în teritoriul controlat de Offworld.

Tânărul arcona inspiră profund și apoi expiră aerul încetul cu încetul.

— Bine, suntem încântați.

— Încântați? întrebă Obi-Wan. Dar trebuie să intrăm în teritoriul Offworld. Credeam că ți-e frică de hutti.

— Bineînțeles că ne este, răspunse Si Treemba, dar acum suntem încântați că negăsind termostatele aici, asta înseamnă că suntem nevinovați. Cineva de la compania minieră Offworld încearcă să ne distrugă.

— Da. Înțeleg de ce este așa reconfortant pentru tine, glumi Obi-Wan, care înțelesese raționamentul lui Si Treemba.

Arcona eclozau din ouă imense așezate într-un incubator enorm. Împreună cu sute de frați și de surori creșteau în același timp. Încă de mici erau educați să gândească precum un grup. Suspiciunea că unul dintre arcona, un frate sau o soră, ar fi putut să facă ceva reprobabil ce ar fi putut avea repercusiuni împotriva grupului îl terorizase pe tânărul arcona.

— Așa că ești dispus să căutăm în teritoriul hutt? întrebă Obi-Wan. Trebuie să găsim un mod de a căuta și acolo.

Si Treemba împinse și el farfuria din față.

— Cum am spus și înainte, Obi-Wan, te vom însoți.

Obi-Wan râse încetișor.

— Poate o să îți pară rău că ai spus asta.

CAPITOLUL 10

Obi-Wan și Si Treemba se târără prin conductele de aer până la o deschizătură ce dădea într-o încăpere întunecată. Un enorm whiphid dormea așezat într-un pat supraetajat, arătând ca o minge de piele urât mirositoare. Mirosul de bere dresselliană ieftină umplea camera.

Camera, ca și celelalte văzute de Obi-Wan în cursul zilei, părea un monument al mizeriei. Hainele de pe whiphid, piei de proastă calitate de pe Toola, planeta natală, erau murdare. Mormane de cranii de animale, divers colorate, trofee de vânătoare erau puse prin colțuri. Dar cel mai îngrozitor lucru ce-l văzu Obi-Wan, erau resturile de animale, pe jumătate mâncate, ce acopereau podeaua camerelor huttilor. Tânărul ucenic, studie încăperea întunecoasă mai mult de un minut. Whiphidul probabil era beat. Dacă nu ar fi fost așa, ar fi trebuit să fie afară jucând sabacc¹⁴, sau alt joc de cărți, cu prietenii.

Avea o presimțire. Poate că whiphidul se prefăcea că doarme. Putea fi o capcană. Nu vedea prea bine în colțurile camerei care, exceptând whiphidul, părea goală și ar fi dorit să se uite mai bine.

Senzația neplăcută creștea. Putea să simtă undele negative ce ajungeau, cu ajutorul *Forței*, la el. Dar ce însemnau? Răutatea se împrăștia prin partea asta de navă precum aerul otrăvit. Căutaseră prin câteva camere și găsiseră arme ilegale, pistoale cu gaze și grenade biologice. Au găsit chiar și o cutie mică cu carduri de credit, probabil furate de pe undeva. Dar nici urmă de termostate.

Îl privi din nou pe whiphid. Era trântit în compartimentul său, iar sub pernă se putea vedea, pe jumătate ascunsă, o armă. În rândul acestor creaturi a dormi înarmat era ceva normal.

Obi-Wan își îndreaptă atenția spre respirația whiphidului. Nu respira profund, iar felul asta de a respira nu te ajuta să te odihnești. Chiar dacă era adormit, somnul lui nu era profund.

În trecut și din păcate de prea multe ori, nerăbdarea îi făcuse numai probleme. De data asta trebuia să se încreadă în instincte.

¹⁴ Sabacc – joc popular de cărți. (n. tr.).

Încetișor, netulburând liniștea, Obi-Wan trecu pe deasupra camerei apoi privi în urmă prin conducta îngustă de aerisire. Si Treemba rămăsese în urmă. Săracul arcona de-abia își mișca imensul cap triumphiular în spațiul îngust și chiar atunci lovi cu capul în peretele de tablă al conductei scoțând un zgomot înfundat. Obi-Wan se încordă.

Cum pe planeta natală Si Treemba crescuse prin tunele, minunații săi ochi fosforescenți proiectau o ușoară rază de lumină. Într-adevăr arcona nu vâneau animale. Obi-Wan își dori ca whiphidul să nu fi privit în sus, când arcona a trecut pe deasupra camerei.

Obi-Wan își ținu respirația și avansă prin tubul îngust, pas cu pas înainte, spre următoarea deschizătură.

Mirosul ce venea de aici era îngrozitor. Un amestec de miros de carne stricată și de păr nespălat. Obi-Wan putu să asculte vocile ce veneau din interiorul camerei, râsete zgomotoase de hutt și mormăieli animalice de whiphid.

Curăță puțin mizeria de pe difuzorul de ventilație și privi înăuntru. Camera era plină de hutti și de whiphizi așezați roată pe pardoseală și jucând cărți.

Si Treemba nu ar fi putut să treacă fără să fie văzut. Trebuiau să se întoarcă din nou. De atâtea ori se întâmplase acest lucru pe parcursul zilei.

Îi era teamă că erau înfrânți.

Tânărul ucenic privi înapoi și îl văzu pe Si Treemba retrăgându-se cu multă atenție spre ductul ce îl lăsaseră în urmă. Obi-Wan făcu un gest încercând să îi atragă atenția dar, dintr-o dată o rază de lumină traversă ductul și răsună o explozie.

Cineva trăsese un foc de armă dintr-o deschizătură. Fumul umplea ductul.

Erau pierduți. Obi-Wan îi indică prin semne lui Si Treemba să vină înspre el. Dintr-o dată, o imensă mână păroasă apăru dintr-un difuzor și îl apucă pe arcona de gât. Terorizat Si Treemba își deschise ochii mari și scoase un strigăt de groază, apoi fu tras în jos. Obi-Wan auzi zgomotul făcut de corpul său când se lovi de pardoseală.

Dinspre deschizătură Obi-Wan auzi râsul batjocoritor al unui hutt.

— Și tu spuneai că sunt șobolani în tubulatură. Ți-am zis că miroase a arcona.

Inima lui Obi-Wan bătea cu rapiditate.

Știa că imediat cineva putea să privească prin difuzor, înăuntrul tubulaturii, căutând alt intrus.

Mișcându-se cu rapiditate, tânărul se îndreptă în liniște spre prima curbă pe care o făcea tubulatura aflată la douăzeci de metri înaintea sa. Trecu de curbă simțind cum sudoarea îi cade pe față. Înapoia sa se auzea plânsul încetișor al lui Si Treemba. Un whiphid râdea înveselit. Obi-Wan își mușcă buzele. Ar fi dorit să nu audă plânsul lui Si Treemba, dar o merita din plin. El îl băgase pe arcona în buclucul acesta.

Din spate cineva spuse:

— Eu nu mai vad pe nimeni aici sus.

Nu se întoarse să îl ajute pe Si Treemba. În loc să facă asta, Obi-Wan orbecăi prin întuneric, trecând de nenumărate deschizături și curbe, încercând să se îndepărteze cât mai mult. Trebuia să caute ajutoare.

Într-un târziu, respirând anevoios, se opri. Nu va găsi ajutor în această parte de navă.

Qui-Gon îl avertizase să nu intre în teritoriul Offworld. Înțelese că trebuia să se întoarcă. Hutti și Whiphizi vor gândi că Si Treemba e un spion. O să-l tortureze să îl facă să vorbească. Sau ar putea să îl omoare și nu vor întârzia prea mult să acționeze.

A fost un nebun. Trebuia să-și închipuie că va fi greu să pătrundă în această parte de navă. A reușit să îl ducă pe Si Treemba direct spre pericol. S-a folosit de prietenia lui.

Acum înțelese că îndoielile ce le avea Qui-Gon vizavi de el erau justificate. Nu merita să fie un Jedi.

Își șterse sudoare din ochi cu mâneca hainei și se asigură ca sabia laser era la locul ei.

Se va întoarce să își ajute prietenul.

CAPITOLUL 11

Qui-Gon își strânse picioarele sub el. Simțea inima bătând cu rapiditate și mușchii îi erau contractați. Dar de ce? Dormea când a simțit pericolul în apropiere. Dar el nu era în pericol...

Dintr-o dată recunoscuse sentimentul. Îl mai simțise și înainte. Un Jedi simte când un alt Jedi, în apropiere, este în pericol. Uneori chiar aveau o premoniție cu ceea ce s-ar putea întâmpla. Qui-Gon făcuse un efort mental dar nu putea vedea nimic cu claritate. Doar ceață...

— Obi-Wan, murmură. Trebuie să fie copilul.

Qui-Gon luptă contra sentimentului. Era ridicol, absurd. Copilul nu era Padawanul său. De ce trebuia să existe o conexiune așa puternică între ei? Și totuși exista. Yoda putea fi încântat.

Qui-Gon se revoltă. El nu era încântat. Oriunde se ducea, copilul apărea și el. I-a vindecat cu multă plăcere rănilor, dar refuza responsabilitatea de a avea permanent grijă de el. Dacă copilul era în vreo încurcătură, trebuia să găsească el însuși o cale de a ieși din ea.

Qui-Gon se întinse din nou în pat, dar de data asta, deși putea să-și relaxeze corpul, nu putea să facă același lucru și cu mintea sa.

Timpul părea să treacă prea repede în timp ce Obi-Wan mergea disperat în căutarea lui Si Treemba. Trebuia să se târască prin conductele de aer, să treacă peste gurile de ventilație de deasupra camerelor minerilor ținându-și respirația și privind prin grilaj. Mizeria îi acoperea palmele, de mult timp nimeni nu curățase conductele, praful îi intra în ochi și în gură.

În sfârșit, patru nivele mai jos, aproape de cala navei, îl găsi pe Si Treemba.

Construiseră o improvizație de celulă în una dintre săli. În anumite circumstanțe, în timpul zborurilor trebuia întemnițat careva. Și după ceea ce văzuse până acum, din ceea ce se petrecea la bord, pe Obi-Wan nu îl surprinse lucrul acesta.

Tânărul ucenic privi în jos prin grila de ventilare. Si Treemba era înlănțuit de un perete și stătea trântit pe jos cu brațele larg desfăcute. La o oarecare distanță, unde el nu putea ajunge, erau puse câteva

cristale galbene de amoniac. Și numai la zece pași mai departe, un Hutt și doi whiphizi stăteau de pază. Jucau cărți așezați la o masă metalică solid construită.

Tânărul arcona părea că fusese lovit și rănit mult mai rău decât după o bătaie obișnuită. Culoarea pielii îi trecuse de la un sănătos gri verzui, la un ton bolnăvicios. Obi-Wan putea vedea cum *Forța* lui vitală era slăbită și continua să se micșoreze. Dar, de ce? Si Treemba mâncase suplimentul de amoniac cu puțin timp înainte de a începe căutarea pieselor, de ce a devenit așa de repede bolnav?

Huttul, se aplecă deasupra lui Si Treemba și privi surâzând prizonierul. Obi-Wan îl recunoscuse. Era huttul care îl bătuse cu o zi înainte.

— Ești dispus să vorbești acum? întrebă huttul. Nu vrei puțin amoniac? Aș putea să îți dau câteva cristale.

Si Treemba îl privi în tăcere. Chiar și de sus Obi-Wan putea vedea că amicul său, deși disprețuia huttii, nu își ascundea frica.

Huttul se apropie de el clătînându-și enormul cap.

— Ce făceai în ventilație? Cine te-a trimis să ne spionezi?

Încetîșor Si Treemba clătîna capul.

— Nu arăți prea bine, continuă surâzând huttul, am pus suficientă sare în injecție pentru a anula efectul la tot amoniacul ce îl ai în corp.

Se întoarse rîzînd cu poftă.

— Așa că de ce nu ne spui ceea ce vrem să știm? Vei muri! Cineva era cu tine. Cine era? Un arconan niciodată nu umblă singur!

Si Treemba negă cu capul din nou. Dar capul îi căzu înapoi și se lovi de podea.

Frustrarea îl invadează pe Obi-Wan. Trebuia să facă ceva. Apucă de grilajul de ventilație și îl ridică. Se lăsă în deschizătură și cu un salt acrobatic căzu pe pământ. Într-o clipă ținea în mână sabia laser.

— Te pui numai cu cei mai slabi sau dezarmați, huttule?

Timp de o clipă, huttul rămase atât de mirat că îl urmări numai cu privirea pe Obi-Wan. Apoi începu să râdă.

— Prindeți-l! le ceru el celor doi paznici whiphizi.

Obi-Wan contase pe reacția întârziată a celor doi paznici. Ei priveau scena cu gura deschisă de li se vedeau colții. Sări cu rapiditate spre ei și lovi cu sabia laser masa. Arma tăie picioarele groase de

metal și, cu un zgomot puternic, masa se răsturnă peste ei. Fragilele taburete, pe care erau așezați, nu rezistară la greutatea mesei și se rupseră. Paznici țipară de surpriză și durere.

— Îmi cer scuze că vă întrerup jocul! spuse Obi-Wan.

Fără să-l piardă din ochii pe uriașul hutt, copilul culese cheia celei. Era o bucată de metal vechi pentru o încuietoare simplă. Obi-Wan aruncă cheia spre Si Treemba.

Huttul se îndreptă spre el.

— Așa-i că nu ai învățat nimic din lecția dată? Cum poți să îl înfrunți pe marele Grelb?

— Am învățat ceva, spuse Obi-Wan, ce menținea sabia laser pregătită de luptă... Am învățat că trăiești din sudoarea celor slabi. Acum sunt pregătit de luptă!

Grelb privi sabia laser cu dispreț.

— Cu asta?

Obi-Wan îl văzu pe Si Treemba în spatele huttului. Arcona se descurcase să se elibereze și mâncase cu rapiditate toate cristalele de amoniac găsite pe jos. Culoarea începuse să îi revină la normal.

Huttul, cu enormii pumni ridicați, se repezi spre Obi-Wan, în timp ce acesta se ghemui și făcu o mișcare clasică de apărare Jedi. Când huttul ajunsese în dreptul său, Obi-Wan lovi în lateral spre coastele acestuia și auzi cum carnea sfârâie.

Grelb țipă furios în timp ce se dădea înapoi. Datorită mărimii, mișcările lui erau stângace așa că din inerție căzu cu spatele peste masa care îi ținea prizonieri pe cei doi paznici, strivind și mai mult picioarele celor doi whiphizi. Aceștia țipară de durere și începură să îl lovească cu pumnii.

— Grăbește-te, Si! strigă Obi-Wan.

Menținându-se între Si Treemba și Hutt, tânărul așteptă ca acesta să ajungă la ușă. Apoi în timp ce huttul încerca să se ridice, fugi în spatele acestuia. Huttii aveau forță dar nu erau rapizi în mișcări.

— Nu vei scăpa nepedepsit de această faptă, Jedi! țipă Grelb. Acest arcona este un spion! Este o declarație de război...

Obi-Wan îl ignoră și îl conduse pe arcona spre ieșire. Ajutați de noroc, nivelul inferior nu era prea circulat, ajunseră fără alte probleme la limita teritoriului arcona.

În timp ce treceau în partea arcona a navei, Obi-Wan văzu doi paznici arcona ce fugeau. Știa că alergau să o informeze pe Clat'Ha că ei doi sau întors din teritoriul Offworld. Asta însemna de asemenea că și Qui-Gon va afla că i-a ignorat ordinul.

Si Treemba se opri și se întoarse spre Obi-Wan cu ochii luminoși strălucind cu aceiași lumină caldă.

— Îți mulțumesc, Obi-Wan! Îți datorez viața.

— Din vina mea ai fost capturat, răspunse copilul. Îți cer scuze, Si Treemba!

— Numai că încă o dată, curajul tău ne-a salvat, spuse Si Treemba apucându-l de umăr.

— Dar de ce nu vorbești despre curajul tău? răspunse Obi-Wan. Gândește-te! Erai pe punctul de a muri și nu m-ai trădat. I-ai ținut piept unui hutt!

Si Treemba începu ușurel să râdă.

— Am făcut-o! spuse el încântat. Am făcut-o!

— Liniștește-te. Acum trebuie să răspundem despre asta față de Clat'Ha și Qui-Gon. Cred că lor nu le va place prea mult povestea asta...

Imediat ce Obi-Wan și Si Treemba scăpară, Grelb se prezentă la Jemba și îi spuse tot ce s-a întâmplat.

Enormul Hutt se întoarse amenințător spre Grelb, plin de furie. Jemba era cu o sută de ani mai bătrân și mult mai mare.

—Așa deci... vociferă Jemba, privind în jur cu o privire încărcată de ură. Știam asta! Cavalerul Jedi și ucenicul lui s-au unit cu arcona împotriva noastră.

— Era inevitabil, domnul meu! spuse Grelb. Nu prea le place specia noastră.

— Este vina ta! comentă Jemba. Ar trebui să-ți tai coada și să o mănânc la cină.

Inima lui Grelb începu să bată mai repede de teamă și imediat își înfășură coada în jurul corpului.

Jemba continuă:

— Dacă voiai să sabotezi perforatoarele, puteai să aștepti până ajungeai pe *Bandomeer*.

Grelb încercă să pară afectat de cele auzite, dar Jemba nu se lasă înșelat. Enormul Hutt îl plesni peste cap destul de tare, încât acesta crezu că i s-a transformat creierul în gelatină.

După ce se ridică de jos, Grelb răspunse:

— Niciodată până acum nu te-ai plâns de metodele mele.

Furtul, sabotajul și asasinatul erau metodele folosite de Grelb pentru a se asigura că Offworld, compania minieră, scoate beneficiile maxime.

— Numai că de data asta, avem niște Jedi plimbându-se pe aici! strigă Jemba.

— Nu știam că puștiul era Jedi când i-am dat prima bătaie, răspunse Grelb. Dacă aș fi știut, acum era mort. Dar, promit că o să fie data viitoare!

Jemba întinse un enorm deget spre el.

— Copilul nu mai face parte din planurile tale. Nu va fi o *dată viitoare*. Mă voi ocupa eu de asta!

— Cum dorești, spuse Grelb.

Se întoarse și părăsi încăperea. Când ușa se închise în urma lui, Grelb își încleștă pumnii, imaginându-și că între ei este gâtul lui Obi-Wan.

Desigur că va fi o dată viitoare, își promise el....

CAPITOLUL 12

Obi-Wan se gândi să se retragă în camera sa, dar știa că era mai bine să se întâlnească cât mai repede cu Qui-Gon și nu să întârzie momentul. Îi sugeră lui Si Treemba să se ducă să se odihnească, dar arcona nu vru să audă.

— Mergem să îl întâlnim împreună, spuse Si Treemba, îndreptându-și spinarea.

Îi întâlniră pe Jedi și pe Clat'Ha în salonul arconanilor, unde luminile erau date la minim pentru a simula noaptea și unde câțiva androizi cântau suav din flaute arconas. Era târziu și erau puțini în salon, majoritatea țineau ochii închiși stând în picioare, părând niște statui, echivalentul arconas al somnului uman.

Qui-Gon era în picioare la bar, bând o băutură albăstruie. Clat'Ha era și ea în picioare în dreapta cavalerului, cu băutura în fața ei pe bar. O singură privire îl făcu să înțeleagă că amândoi erau preocupați de ceea ce s-a întâmplat în partea Offworld a navei.

— Cel puțin de data asta ești întreg, spuse Qui-Gon privindu-l fix. Bine, cel puțin ai descoperit ceva?

— Nu, recunosc Obi-Wan. Si Treemba a fost capturat înainte de a descoperi termostatele.

— Obi-Wan ne-a salvat, îl laudă Si Treemba. Eram înlănțuiți de podea când a apărut el înfruntându-l pe huttul Grelb...

— Un om ce se aruncă singur în brațele pericolului merită să îl înfrunte singur, spuse Qui-Gon cu severitate.

După cum se pare vitejia lui Obi-Wan nu îl prea impresionase. Si Treemba tăcu dintr-o dată, aruncându-i o privire lui Obi-Wan ce părea să zică „cel puțin am încercat”.

— Trebuia să ascuți de ceea ce ți-am spus, continuă Qui-Gon.

— Cu tot respectul, spuse încetișor Obi-Wan, după cum mi-ați reamintit, nu sunt în grija dumneavoastră.

Qui-Gon se întoarse spre el privindu-l câteva clipe. Obi-Wan nu putea să își dea seama ce se ascunde în acea intensă privire albastră. După câteva clipe, vorbi.

— Acțiunea ta a făcut ca situația să degenereze și mai mult.

— Să degenereze și mai mult? întrebă Obi-Wan. În ce sens?

— Bine, o să îți spun ceea ce ai reușit să faci, spuse Qui-Gon.

Expresia îi rămânea impasibilă iar vocea imperturbabilă, dar acum Obi-Wan putea să îi simtă iritarea. Sperase că și-a câștigat respectul cavalerului, dar, în loc de așa ceva, părea să îl considere o pacoste ce nu merita nici măcar să fie certată.

— Ai intrat pe teritoriul Offworld, le-ai molestat intimitatea, ai fost prins și a trebuit să lupți tu însuși pentru a scăpa. Sigur că vor urma represalii.

— Dar merita să o fac, răspunse Obi-Wan. Dacă găseam termostatele...

Clat'Ha îi întrerupe pledoaria:

— Am găsit termostatele acum o oră, ascunse într-un vas cu lubrefiant. Cine le-a ascuns acolo nu spera să le mai găsim.

Obi-Wan rămase cu gura închisă. Qui-Gon avea dreptate. Reușise să distrugă fragila pace ce era pe navă.

— Nu vezi că asta nu are nimic de-a face cu termostatele? continuă Qui-Gon încercând să își controleze tonul. Un Jedi trebuie să gândească întotdeauna la urmările acțiunilor sale pe termen lung. Intenția mea era să reduc tensiunea. Doream să creez o stare de încredere. Cum se vor mai încrede acum cei de la Offworld în Jedi, dacă te găsesc spionând în teritoriul lor? Cum ar putea...?

Dintr-o dată salonul se mișcă și se auzi un zgomot puternic. Băutura lui Qui-Gon alunecă pe tabla barului și căzu pe podea. Si Treemba se ghemui făcându-se mic. Sirenele de alarmă începură să sune.

— Ceva ne-a lovit! țipă Clat'Ha.

Obi-Wan știa că dacă ar fi existat o coliziune în hiperspațiu, cu o altă navă sau asteroid, *Monument* ar fi fost distrusă. În schimb auzi armele navei trăgând.

Qui-Gon se apropie de o fereastră. Ținea sabia laser în mână.

— Sunt pirații, spuse el.

CAPITOLUL 13

Qui-Gon începu să alerge spre punte, coborând prin culoarele principale. Obi-Wan, Si Treemba și Clat'Ha îl urmau alergând cu toată viteza. Prin toată nava, arconanii gemeau terorizați scoțând un sâsâit straniu, caracteristic speciei. Se ascundeau în camere și încuia uşile. Prin găurile apărute în podea, Obi-Wan putea auzi zgomotul generatoarelor ce se accentua când erau lovite scuturile deflectoare ale navei. Totodată se auzea vuietul caracteristic al tunurilor laser.

Maestrul Jedi începu să înțeleagă ce se petrecea. Uneori, pirații minau rutele navelor comerciale iar când vreuna lovea o mină, își pierdea superviteza și nava putea fi scoasă din hiperspațiu. Imediat pirații începeau să tragă pentru a-i distruge motoarele și armamentul, cu mult înainte ca echipajul să poată reacționa. Apoi erau trimiși membrii echipajului să recupereze tot ceea ce posedau victimele.

Un transportor minier, cum era *Monument*, nu transporta multe lucruri ce meritau a fi furate, dar pirații nu aveau de unde să știe asta. Cel puțin până nu vor distruge nava și vor începe să caute printre resturi.

Podeaua tresări violent, consecință a unei lovituri laser. Când nava se înclină într-o parte Qui-Gon înaintă spre un colț al culoarului unde, printr-o fereastră, putu să vadă cinci nave de război togoriene având forma unor păsări de pradă roșii. Două dintre ele trecură prin apropierea ferestrei. Dinspre navele de luptă se vedeau lovituri laser de un verde intens ce loveau *Monumentul*. Metalul navei gemea la impact. Culoarele se umplură de un fum dens.

Armele de pe *Monument* rămaseră tăcute. Acum Qui-Gon putu vedea că turelele armelor laser fuseseră distruse. Bucăți de metal arzând străluceau precum stelele, în locurile unde înainte fuseseră turelele.

Monument, plutea în derivă în spațiu. Deși alarmele de incendiu sunau cu putere, pe puntea de comandă nimeni nu dădea niciun ordin. Un transportor togorian se îndrepta cu viteză spre navă.

Qui-Gon rămase nemișcat, privind neputincios impunătorul transportor ce se apropia. Erau momente în care își dorea să nu fi fost

singur, să nu-și fi pierdut Padawanul, pe Xantos.

— Obi-Wan, rosti Qui-Gon.

Deși nu avea încredere în copil, nu era altă alternativă. Trebuia să facă un plan, să colaboreze cu toții dacă doreau să supraviețuiască.

— Pirații se pregătesc de abordaj, spuse el direct. Trebuie să îi oprim. Du-te pe puntea de comandă și vezi câți din echipaj sunt în viață. Dacă nu mai e nimeni acolo trebuie să pilotezi nava cât mai departe.

Qui-Gon îl privi fix pe copil. Știa că îi cerea mult. Sigur că în templu, Obi-Wan a pilotat nave pe simulator, și probabil, precum toți ceilalți elevi, condusesse în apropiere de *Coruscant* o navă cu dublă comandă. Dar nu condusesse niciodată o nava de tipul ăsta, și în mijlocul unei bătălii.

— Pot lupta alături de tine, protestă băiatul.

Qui-Gon se întoarse și îl luă de umeri.

— Ascultă-mă. Trebuie să faci ce spun de data asta. Încrede-te în ordinele mele. Pot să îi opresc pe pirați, dar murim cu toții dacă nava continuă deriva în spațiu. Nu contează unde vei duce nava. Încearcă numai să găsești un loc. Odată ce pirații ne vor aborda, ceilalți nu vor mai trage de frică că își vor lovi camarazii. Și acum du-te. Pilează nava.

Obi-Wan dădu din cap.

— Nu o să te dezamăgesc.

Qui-Gon putu vedea incertitudinea din privirea băiatului. Qui-Gon nu era nici el sigur că Obi-Wan putea pilota nava, nici că el ar putea să îi oprească pe pirați. Privi cum copilul alerga spre puntea de comandă urmat de Si Treemba. Dintr-o dată Obi-Wan părea așa de mic...

Timp de o secundă dori să se ducă după el și să lase pirații pentru whiphizi și arcona dar minerii nu ar fi făcut față asaltului togorian. Trebuia să se încreadă în Obi-Wan.

Qui-Gon auzi zgomotele armelor laser de calibru mic. Asta nu putea să însemne altceva decât că pirații erau la bord. Arcona preferaseră să se ascundă pentru a evita lupta, dar cei de la Offworld se apărau.

Qui-Gon bănuia că pirații trimiseseră ceva mai mult decât o

patrulă de asalt. Hotărî să îi lase pe minerii Offworld să se descurce singuri în timp ce el porni printr-un culoar lateral spre cală. Clat'Ha alarga în spatele lui.

Culoarul cotea spre stânga. În fața lor, apărură dintr-o dată un uriaș pirat togorian. Ochii, cu străluciri ca de jeratic verde, îi luminau pielea întunecată a feței. Îi stăteau în drum. Togorianul întinse uriașele gheare, încercând să îl dea la o parte pe Qui-Gon din drumul său, dar Qui-Gon era un maestru Jedi. *Forța* îl prevenise și cu o mișcare lină alunecă pe sub brațele togorianului, anticipându-i mișcarea. În același timp luă sabia laser ce-o purta agățată de centură. Raza laser lovi scurt tăind picioarele togorianului la nivelul genunchilor. Acesta urlă de durere. În spatele piratului căzut, alți togorienii dădeau colțul culoarului și alergau spre ei. Clat'Ha, înnebunită de frică, își luă arma și începu să tragă. Un togorian urlă de durere arătându-și colții, în timp ce sângele îi țâșnea din răni.

Toți pirații deschiseră focul. Qui-Gon se feri de primele două lovituri, apoi folosi sabia ca să oprească altele trei.

Clat'Ha redusese ritmul și țipă de furie; era o bună luptătoare dar luptau unul împotriva la douăzeci. Qui-Gon se rugă ca ea să rămână în viață.

Ușa punții de comandă era închisă și fierbinte. Încercând să o deschidă, Obi-Wan simți căldura ce venea din partea cealaltă. Era un incendiu acolo. Ignorându-și durerea, încercă să bage degetele într-o mică spărtură și împinse pentru a o deschide.

— E inutil, rosti Si Treemba. E o ușă împotriva incendiilor. Se închide automat când sesizează incendii.

Obi-Wan se dădu înapoi. Puntea de comandă primise o lovitură în plin, dar lovitura unui tun laser sau rachetă protonică ar fi putut provoca ceva mai mult decât un incendiu. Putea să fi provocat o gaură în înveliș. Putea fi periculos să deschidă ușa. De partea cealaltă putea fi numai foc dar la fel de bine putea exista o scurgere de aer.

Își aminti de privirea maestrului. Nu îl va decepționa încă o dată.

Încetișor, Obi-Wan încercă să se calmeze pentru a putea folosi *Forța*. Putea să treacă peste încuietoare și să deschidă ușa, dar îl va costa un efort oarecare.

Însă după aceea ce va fi? Dacă o deschidea, ar fi putut fi aruncat în spațiu, ori fumul toxic îl va asfixia, ori, și mai rău, focul putea să crească în intensitate...

Dar nu avea alternative. Se concentrează și ușa începu încetișor să se deschidă.

Imediat un puternic curent de aer îl lovi în spate pe Obi-Wan și tânărul rămase fără aer. Aerul aflat în interiorul navei era tras în exterior. Obi-Wan se agăță de marginea ușii încercând să reziste să nu fie aruncat în exterior. Era tot ce putea face pentru moment. În spatele lui, Si Treemba se agățase de un tablou de comandă.

Era clar că învelișul navei fusese străpuns. Aerul ieșea printr-un mic orificiu aflat deasupra ferestrei navei.

— Trebuie să astup gaura asta, strigă Obi-Wan spre Si Treemba.

Înainte ca Obi-Wan să poată face ceva, Si Treemba căzu și încercă să se agațe de orice întâlnea în alunecarea sa. Singurul lucru ce-l putea face Obi-Wan era să se țină de marginea ușii și să se uite la el. Nu putea să îl ajute, cu atât mai puțin Si Treemba îl putea ajuta pe el.

Arcona luă o busolă sferică, un obiect rotund din metal ce înlocuia calculatorul principal dacă acesta era avariât. Luptând contra curentului de aer ce îl trăgea spre gaură, Si Treemba se apropie cu busola de gaură și o lăasă să fie trasă de vidul spațial. Aproape imediat presiunea se restabili.

— Bună treabă, strigă Obi-Wan în timp ce alerga spre consola de pilotaj.

Căpitanul și pilotul navei erau inconștienți din cauza lipsei de aer. Doar încă câteva clipe și ar fi fost morți. În încăpere era o căldură insuportabilă. Lovitura laser distrusese un terminal de navigație iar resturile metalice erau împrăștiate peste tot în încăpere, dar din cauza lipsei aerului focul se stinsese.

Obi-Wan îl ridică pe căpitan și îl așeză pe podea, apoi privi panoul de control. Avea multe indicatoare optice și butoane. Rămase nemișcat un moment, fără să știe ce să facă, apoi privi ecranul.

Diverse nave togoriene zburau în jurul *Monumentului*. Un enorm transportor spațial, ce fusese transformat într-o navă de luptă, se apropia încet de navă. Scuturile deflectoare fuseseră oprite pentru a putea să mențină distanța. Un indicator de culoare roșie licărea

constant pe consolă. Uimit, copilul văzu că lansatoarele de torpile protonice erau armate și pregătite de tragere. Era echipamentul standard cu care erau dotate navele ce călătoreau pe această rută. Selectorul automat nu funcționa dar el ochi nava pirat manual. Spera că Qui-Gon avea dreptate și că pirații nu vor redeschide focul. Pentru că dacă o vor face vor utiliza artileria grea.

— Ce vrei să faci Obi-Wan? întrebă Si Treemba prinzându-se de consola de navigație.

— Să le trimit un mesaj togorienilor! răspuse el. Încă nu suntem morți!

Apoi se aplecă spre consolă și lansă torpilele.

Razele laser luminau coridoarele pline de fum de pe *Monument* și îl orbeau pe Qui-Gon ce eschiva și devia loviturile. Togorienii morți acopereau podelele culoarelor lăsate în urmă, iar cei vii umpleau coridoarele ce le aveau înaintea. Răcnetele răsunau rezonând din pereți. Timp de o clipă maestrul Jedi rămase nemișcat în spatele unor cadavre și își dori să aibă pe cineva să îi ajute, dar cei de la Offworld luptau în altă parte.

— Unde sunt Arcona ai tăi? țipă el spre Clat'Ha. Ar putea să ne ajute.

— Arcona nu luptă, răspuse Clat'Ha în timp ce trăgea într-un togorian. Probabil sunt închiși în camerele lor.

— Și oamenii lui Jemba? întrebă Qui-Gon. Ai putea să te duci să le ceri ajutorul.

— Nu ar veni, spuse cu tristețe în glas Clat'Ha. Mă tem că va trebui să luptăm numai noi doi, Qui-Gon.

Un căpitan al piraților se strecură prin culoar spre ei, prin cortina de fum. Era enorm, de două ori mai înalt decât un om. Armura, de culoare neagră, purta semnele multor alte bătălii. Un craniu uman legat de un lanț îi atârna pe piept. Pielea îi era mai întunecată ca noaptea și în strălucitorii săi ochi de culoare verde se putea citi cruzimea.

Purta o enormă bardă cu lamă vibratoare într-o mână și un scut uriaș în cealaltă. Urechile le avea ascuțite și lipite de cap. Avansă către Qui-Gon.

— A sosit ora morții tale, Jedi, răcni el. Am mai vânat și înainte unii dintre ai tăi, și în această seară voi roade oasele tale.

Dintr-o dată, Qui-Gon observă că pirații din spatele căpitanului se retrăgeau spre o gaură din perete. Pe aici nu era altă ieșire, decât dacă nu cumva găseau alt culoar de acces. Probabil pirații doreau să îl înconjoare.

Clat'Ha se îndreptă spre togorian și trase. Piratul ridică scutul și devie cu ușurință fasciculele laser. Apoi ridică enorma bardă. Fără efort, arma putea tăia capul unui om obișnuit. Qui-Gon se apropie de el cu o mișcare ușoară a sabiei.

— Nu spun că nu ai mai ucis înainte, rosti încet Qui-Gon, dar nu o să rozi nimic în seara asta.

Maestrul Jedi făcu un salt spre piratul togorian. Urlând, piratul se apără cu barda.

O lumină puternică, la fel ca o explozie solară, luminează spațiul când torpilele lovire nava togoriană. Obi-Wan duse mâna la ochi în timp ce Si Treemba țipă de durere.

Jumătate din navă se dezintegrează aruncând cu forță resturi în spațiu. O a doua explozie urmărește și arsenalul navei sări în aer.

Multe bucăți din navă se lovire de *Monument* în timp ce o bucată enormă distruse altă navă togoriană.

Obi-Wan nu putea aștepta răspunsul piraților și până ce ei să reacționeze, apăsă butonul de reîncărcare a lansatoarelor.

Cu consola de navigație distrusă se putea conduce nava doar manual. Obi-Wan trase înapoi de manșa de control. Auzi un zgomot înfrigorant de metal ce se dezintegrează. Să fie distruse motoarele?

Rapid, consultă panourile de control căutând sursa zgomotului. Trăgând, Obi-Wan eliberase *Monumentul* din tuburile de abordaj a două nave togoriene ce erau cuplate la ușile calei. Prin resturile tuburilor de abordaj aerul era evacuat cu putere în vidul spațial.

Qui-Gon se dusesse să îi oprească pe pirați.

Obi-Wan strânse cu putere din dinți rugându-se cu ardoare ca printre resturile evacuate în spațiu să fie numai pirați.

În același timp o navă togoriană deschise focul.

Căpitanul piraților se apropia și solul vibra sub picioarele lui Qui-Gon. Enormul togorian cântărea de patru ori cât el.

Chiar și în circumstanțe normale, Qui-Gon nu ar fi putut face altceva decât să se apere. Încercă să-și păstreze echilibrul în timp ce para puternicele lovituri ale monstrului. Piratul se împiedică, dar se redresă imediat și lovi cu barda cu lamă vibratoare. Lama lovi în plin umărul drept a lui Qui-Gon și îl aruncă la pământ.

Cavalerul Jedi urlă de durere. Umărul îl ardea. Încercă să ridice brațul dar nu putu.

În spatele piratului, Qui-Gon auzi sunetul metalului ce se rupe. Sistemul de cuplare a tuburilor de abordaj cu porțile calei se rupseră și se formă un curent puternic de aer. Qui-Gon văzu chiar și picături din propriul sânge, ce erau aruncate în vid. Bucăți de metal erau trase în spațiu împreună cu armele și căștile piraților morți. Enormul pirat se adăpostise în spatele scutului încercând să se protejeze.

Qui-Gon se lăsă purtat de curentul de aer în direcția căpitanului pirat. Dacă tot trebuia să moară, măcar va lua monstrul ăsta cu el.

Puternicele lovituri ale tunurilor laser rupeau învelișul *Monumentului*. O navă de luptă togoriană încercă să lovească puntea de comandă, dar cursul haotic al navei făcu ca loviturile să ajungă în partea din spate a covertei.

Obi-Wan, care nu dorea să se gândească că ar putea muri în acest atac, se pregăti să tragă.

Următoarea serie de lovituri nu nimeriră *Monumentul*. Într-o miime de secundă Obi-Wan ochi centrul navei adverse și trase.

În timp ce era tras în spațiu, Qui-Gon trecu sabia în mâna stângă și lovi cu putere spre picioarele piratului. Togorianul se agăță de o balustradă și făcu un salt evitând lovitura. Din săritură, ateriză cu picioarele direct pe antebrațul stâng al cavalerului. Luptând cu durerea, Qui-Gon încercă să ridice sabia dar enormul pirat îl ținea cu brațul imobilizat. Încercă disperat să se rotească dar nu putu să scape. Cu un braț imobilizat și altul grav rănit, Qui-Gon nu putea face nimic pentru a se putea lupta cu monstrul.

Piratul începu să râdă ca un nebun, iar curentul de aer ce lovea

pereții culoarului cu puterea unui uragan părea să rădă împreună cu el. Qui-Gon nu mai putea respira.

Dintr-o dată capul îi dispăru. Enormul togorian fu aspirat de vidul spațial.

Qui-Gon se uită în celălalt capăt a culoarului. Clat'Ha stătea ghemuită pe podea, ținându-se cu disperare cu o mână de mânerul unei uși închise în timp ce în cealaltă mână ținea o armă de asalt. În intensitatea luptei piratul uitase de prezența ei.

În fundul culoarului era o poartă ce ar fi trebuit să se închidă automat la decompresia culoarului, dar care, din cauza loviturilor primite de navă nu funcționa.

Qui-Gon pierdea mult sânge și nici nu putea respira. Dar, deși era slăbit, făcu un efort suprem ridicând o bucată de metal cu ajutorul *Forței* și lovi butonul de închidere manuală a ușii. Când șuieratul curentului de aer încetă, totul rămase într-o tăcere mormântală. Qui-Gon își auzea bătăile inimii și pe Clat'Ha ce se sufoca încercând să respire.

Nava togoriană explodează într-o sferă de foc. Si Treemba manevra consola de comunicații trimițând SOS-uri în spațiu. O navă a Republicii Galactice putea răspunde cu o întârziere de câteva zile sau în fracțiuni de secundă. Era imposibil de estimat traficul pe rutele comerciale spațiale.

Dintr-o dată navele de luptă togoriene se îndepărtară. Două dintre ele fuseseră distruse iar transportorul și încă o navă de abordaj fuseseră avariate de coliziunea cu *Monumentul*. Se puteau vedea trupuri de pirăți plutind prin spațiu.

Nici cel din urmă dintre pirăți nu și-ar fi putut imagina că fuseseră învinși de un copil de doisprezece ani. Obi-Wan pilota nava ghidându-se după stele. Sirenele de alarmă sunau peste tot. Monitoarele indicau pierderi de aer prin cel puțin zece găuri.

— E ca și cum nava se dezintegrează, îi spuse Obi-Wan lui Si Treemba.

Acesta aprobă din capul de formă triunghiulară, arătându-se îngrijorat.

— Trebuie să aterizăm, Obi-Wan.

— Să aterizăm? Unde? răspunse Obi-Wan privind afişajul locatorului spaţial ce indica în jur doar pustiul spaţial.

Si Treemba se aplecă spre consola de navigaţie.

— Nu funcţionează, spuse.

— Ştiu, răspunse Obi-Wan. De asta pilotez manual. Unde o fi echipajul? De ce nu vine nimeni să ne ajute?

— Probabil îi ajută pe răniţi sau sunt ei înşişi răniţi.

Si Treemba privi undeva departe prin fereastra punţi de comandă.

— Aşteaptă! Aici!

Obi-Wan putu să vadă planeta ce apărea în faţa lor. Era o sferă albastră de culoarea apei, deasupra căreia se vedeau petele albe ale norilor.

— Cum am putea şti dacă aerul e respirabil? întrebă Obi-Wan. Atmosfera poate fi otrăvită sau poate fi o planetă ostilă.

— Tot e mai bine decât să respiri vidul spaţial, spuse Si Treemba.

Ochii lui Si Treemba se întâlniră cu ai copilului. În acel moment enorma navă păru să geamă şi încă o alarmă începu să sune, ceea ce însemna că presiunea aerului din navă era tot mai mică.

— Cred că nu avem alternativă, spuse încet Si Treemba.

Grelb şi oameni săi alergaseră pe culoare spre secţiunea Arcona a navei. Minerii conduşi de huttul Jemba luptaseră bine contra piraţilor în porţiunea lor de navă, dar zeci de hutti şi whiphizi erau morţi sau răniţi.

Bănuiră că muriseră şi mulţi arcona. Grelb sperase să găsească mormane de victime.

Dar când ajunseseră în sectorul arcona descoperiră că aceştia nu luptaseră. În schimb lăsaseră ca mascota lor Jedi să lupte pentru ei.

Trecând de o curbura a culoarului, Grelb o văzu pe Clat'Ha ajutându-l pe Jedi să se ridice. Qui-Gon avea o tăietură profundă în braţul drept, iar cel stâng îi era vânăt şi umflat.

Huttul surâse şi pentru ca nimeni să nu îl vadă, se retrase un pic. Începu să şoptească către whiphizii ce îl urmau.

— Să se ducă cineva să îi spună lui Jemba că arcona sunt nişte laşi ce nu au ieşit din camere pentru a lupta. şi că preţiosul lor Jedi doar

printr-o minune mai e încă în viață. E momentul să-i lovim.

Obi-Wan survolă suprafața lumii acvatice și trecu din partea luminată a planetei în partea întunecată. Noaptea era luminată de cinci luni strălucitoare ce atârnavă pe cer ca niște pietre prețioase. Sub el, enorme creaturi zburau în stoluri imense. Păreau argintii în lumina lunilor, cu corpuri fusiforme și aripi puternice. Aveau aspectul unor stranii specii de pești zburători ale căror aripi evoluaseră căpătând o mărime respectabilă. Creaturile zburau cu aripile deschise, lăsându-se purtate de vânt. Câte una privea nava cu curiozitate.

Fără să lase din mână manșa de pilotaj și cu nava ce pierdea din viteză scoțând sunete stridente la fiecare schimbare de direcție, Obi-Wan vedea oceanul cum se întinde în toate direcțiile sub el. În sfârșit, văzu o insulă sălbatică de coastele căreia se spargeau valuri înspumate.

Obi-Wan pilotă nava spre insulă ținând cu greutate manșa și gemând de efortul ce trebuia să îl facă pentru a nu lăsa nava să se prăbușească.

CAPITOLUL 14

Zeci de mineri au fost răniți sau uciși în timpul atacului, așa că infirmeria era plină. Cu toate acestea, puțini dintre răniți au fost arcona. Așa cum spusese Clat'Ha, toți arcona, cu Si Treemba în frunte, s-au blocat în camerele lor la cel mai mic semn de pericol. Cea mai mare parte a răniților a aparținut echipajului navei sau au fost mineri togorienii.

Rănile lui Qui-Gon erau destul de grave, dar Jedi a așteptat până când toți ceilalți au fost îngrijiți apoi a cerut ca robotul medic să vină în camera sa. Clat'Ha a refuzat să plece de lângă el, indiferentă la sugestiile maestrului Jedi de a se odihni.

— Nu voi pleca până când nu sunteți bine, a spus ea calm.

Obi-Wan a aterizat cu nava la doar câțiva metri de o plajă stâncoasă. Noaptea căzuse ca o ceață asupra insulei. Când au fost siguri că atmosfera e propice respirației, o duzină de nave au ieșit pentru a repara spărturile existente în corpul navei, și altele pentru a inspecta împrejurimile. Dragonii argintii erau peste tot, zburând pe cerul întunecat, aparent dormind cu aripile întinse. Mulți dintre ei umpleau stâncile insulei. Nu erai în siguranță dacă rămâneai mult pe afară, deci, căpitanul a ordonat să nu mai iasă nimeni după ce se luminează de ziuă și bestiile se vor trezi. Inginerul navei a informat că vor fi necesare două nopți pentru a repara complet avariile navei.

Obi-Wan a venit în camera lui Qui-Gon exact atunci când robotul medical terminase de aplicat o bandă de dezinfectant peste răni, începând apoi să le cicatrizeze. Toporul vibrator al căpitanului pirat atinsese partea din spate a umerilor lui Qui-Gon ajungând până la coaste. Obi-Wan se simțea rău doar uitându-te la rană, dar Qui-Gon stătea liniștit, lăsând androidul să își vadă de treabă.

— Sunteți norocos că ați rămas în viață, spuse robotul medical lui Qui-Gon. Cu timpul rănile se vor vindeca. Sunteți sigur că nu doriți nimic pentru a atenua durerea?

— Nu, nu îmi trebuie, răspunse Qui-Gon cu voce caldă. Apoi se

adresă lui Clat'Ha:

— Te duci acum la odihnă?

Ea clătină încet din cap.

— Ne vedem mai târziu.

Clat'Ha plecă însoțită de robotul medical. Ușa se închise fără zgomot în spatele ei.

Qui-Gon se așeză într-un scaun. Obi-Wan așteptă ca maestrul Jedi să observe că este acolo.

Maestrul Jedi îl privi atent pe Obi-Wan pentru câteva momente.

— Obi-Wan, atunci când ai accelerat nava, la ce te gândeai?

— La ce? răspunse ezitant Obi-Wan. În realitate nu m-am gândit la nimic. Îmi era frică de pirați și știam că trebuie să fug de ei cât mai rapid.

Era prea obosit ca să își facă griji dacă acesta nu ar fi fost un răspuns adecvat. Cel mai bine era să spună pur și simplu adevărul. Nu îl interesa dacă Qui-Gon aproba deciziile sale. Prea de multe ori încercase să îi facă pe plac.

— Deci nu cred că ai gândit că vei ucide sute de pirați decuplând nava de tuburile de abordaj a navelor lor? întrebă Qui-Gon cu un ton neutru.

— Nu am avut timp să mă gândesc la ceea ce făceau ei, spuse Obi-Wan, *Forța* m-a călăuzit.

— Ți-a fost frică? Eras furios?

— Și una și alta, admise Obi-Wan. Eu am lansat rachetele împotriva piraților. Am ucis, dar nu am făcut-o din ură. Am făcut-o pentru a salva vieți.

Qui-Gon clătină ușor din cap cu un gest afirmativ.

— Văd.

Răspunsul dat era cel pe care Qui-Gon dorise să îl audă. Acesta arăta că Obi-Wan era pe drumul cel bun.

Cu toate acestea, Qui-Gon se simțea nemulțumit și privi în interiorul inimii sale. Dorise vreun moment ca băiatul să nu treacă testul ăsta? Ar fi fost grav pentru un Jedi.

Nu putea să spună altceva. Adevărul era că Obi-Wan nu l-a dezamăgit. El a acceptat cu curaj sarcina de pilotare a navei. A avut sute de vieți în mâinile lui și nu a avut nicio ezitare. Își câștigase pe

deplin dreptul de a fi ucenicul lui.

Atunci, de ce îi era dificil să aibă încredere în el?

Pentru că am avut încredere în altul. Mi-am pus toată încrederea în Xanatos și s-a dovedit a fi un dezastru.

Sentimentul de pierdere a fost atât de mare că, chiar și acum, Qui-Gon suferea de asta ca de o rană deschisă. Ar fi preferat mai degrabă o duzină de răni făcute de lama vibratoare a căpitanului pirat, decât să simtă această pierdere și această durere.

Obi-Wan, confuz, aștepta în fața lui Qui-Gon. Era atât de obosit că aproape se clătina pe picioare. Era un răspuns bun sau greșit? Nu avea de unde să știe. Tot ce percepea era lupta interioară a lui Qui-Gon pe care nu o înțelegea. Luptaseră împreună pentru a salva nava, și ar fi fost suficient pentru a crea o legătură între ei; dar Obi-Wan simțea că erau mai îndepărtați ca oricând.

Ar trebui să zică ceva? Poate dacă l-ar fi întrebat pe Qui-Gon la ce se gândea, ar răspunde. Dar înainte ca Obi-Wan să spună ceva, se auziră câteva lovituri violente în ușă. Tânărul ucenic se duse să o deschidă.

Si Treemba intră înăuntru. Arcona găfâia ca și cum ar fi fost aproape cu sufletul la gura.

— Ce se întâmplă? întrebă Qui-Gon.

Maestrul Jedi se ridică și încetișor își întinse brațul ca să vadă cum reacționează.

— Vă rugăm să veniți cât mai repede, spuse Si Treemba găfâind. Hutt-ul Jemba a furat dactylele noastre!

CAPITOLUL 15

— Nu vrei să continui, îl avertiză Qui-Gon pe huttul Jemba.

Vorbea calm. În spatele lui Qui-Gon câteva duzini de arconani stăteau tăcuți. Obi-Wan se afla printre ei, apărând spatele cavalerului Jedi. Qui-Gon era rănit grav, părând a fi în pragul leșinului.

Jemba tremura de veselie precum un enorm vierme cenușiu.

— Ce poți face tu, micuțule Jedi? tună el voios. Nimeni nu-l poate opri pe Marele Jemba! Arconanii tăi sunt prea înspăimântați pentru a se confrunta cu pirații. Se ascund, în timp ce oamenii mei luptă și mor. În curând, lașii ăștia vor fi sclavii mei!

Jemba și oamenii săi îi dominau pe arconani. Un zid de mineri Offworld – hutti, whiphizi, umani și droizi – se aflau în spatele lui Jemba. Toți cei din Offworld erau gata de luptă. Asupra lui Qui-Gon, Obi-Wan și a arconanilor erau ațintite cel puțin treizeci de blastere. Unii dintre thugii Offworld aveau scuturi și armuri. Oamenii lui Jemba nu dețineau doar cristalele dactyl¹⁵ ale arconanilor, în posesia lor se aflau și majoritatea armelor de pe navă.

Obi-Wan se simți jignit. Lângă el, Clat’Ha era vânător de furie. Ținea mâinile în jos, depărtate de corp, gata să scoată arma. Dar ea și arconanii erau clar surclasați în ceea ce privește armamentul.

— Nu vrei să faci dreptate, Jemba, a încercat Qui-Gon să fie convingător. Speri doar să-ți satisfaci lăcomia. Nimic nu se va rezolva pe această cale. Lăsați deoparte armele.

Qui-Gon făcu apel la Forță, încercând să-l înduplece pe hutt să oprească această nebunie. Dar de câteva ore se concentrase asupra rănilor, în încercarea de a grăbi vindecarea, ignorând durerea. Era prea slăbit pentru a-l putea îndupleca pe hutt.

Jemba dădu din mână a lehamite.

— Ooh, ceea ce simt e puternica *Forță*? Ha! izbucni el. Șmecheriile voastre de Jedi sunt atât de neînsemnate, încât mă fac să râd. Nu au efect asupra Marelui Jemba. Uite-te la tine, Jedi! N-are

15 Dactyl – cristale galbene de amoniac, esențiale pentru supraviețuirea arconanilor atunci când se aflau departe de planeta natală Cona. (n. tr.).

niciun rost să stai în fața unui vibro-ax¹⁶. Oricine poate vedea că ești prea slăbit pentru a lupta. Nu poți face nimic să mă oprești.

Furia îl copleșea pe Obi-Wan odată cu zeflemeaua huttului. Pași pe lângă Qui-Gon, drept în fața lui Jemba.

— Eu pot să te opresc! strigă el și-și activă sabia-laser.

Ochii uriași ai lui Jemba se îngustară de furie. Thugii care-l înconjurau dețineau controlul. Nu se temeau de un băiețaș.

— Care-i treaba, Jedi? s-a adresat Jemba cu dispreț lui Qui-Gon. Trimiți un copil să se lupte cu mine? Asta vrea să fie o insultă?

Jemba se uită în stânga și în dreapta, apoi ridică pumnul enorm. Dacă îl va coborî, Obi-Wan știa că va fi semnalul pentru oamenii săi să deschidă focul. Obi-Wan putea devia numai câteva încărcături trase de blaster.

Qui-Gon înaintă și-l prinse de cot pe Obi-Wan.

— Lasă sabia-laser deoparte, spuse el calm. Nu poți învinge în felul acesta. Dacă deschide focul, vor muri oamenii degeaba. Un Jedi trebuie să-și cunoască adevăratul inamic.

Obi-Wan era nedumerit. Brusc, se simți confuz.

— Ce vrei să spui? îl întrebă. Sudoarea îi șiroia pe față. Care dintre ei ne este inamic?

— Furia este inamicul nostru, spuse Qui-Gon cu chibzuință.

Îi aruncă o privire lui Jemba.

— Lăcomia și teama sunt și ele inamicii noștri. Arconanii pot trăi o perioadă fără dactyl. Nu e nevoie să te lupți acum. Pripeala este un alt inamic.

Obi-Wan înțelese înțelepciunea vorbelor lui Qui-Gon. Închise sabia-laser, se înclină către Jemba, ca în fața unui oponent destoinic, și se trase înapoi.

— Înțeleaptă mișcare, micuțule, spuse Jemba.

Apoi huttul izbucni într-un hohot de râs. Strigă către arconani:

— Am nevoie de muncitori. Plătesc bine.

Vocea lui Jemba stârni un mic ecou în încăpere. În spatele lui Qui-

¹⁶ Vibro-ax – secure/halebardă prevăzută cu un generator de vibrații care îi măresc efectul de tăiere. (n. tr.).

Gon, arconanii au început să şușotească agitați.

Clat'Ha a strigat:

— Offworld nu-și plătește bine muncitorii!

Jemba își umflă pieptul.

— Voi plăti în hrană și dactyl! spuse. Pentru o zi de muncă, le voi da muncitorilor o zi de viață!

— Adică să-i plătești cu dactylul pe care l-ai furat de la ei? întrebă Obi-Wan.

Nu-și putea crede urechilor. Îi trebui toată stăpânirea de sine pentru a nu se năpusti asupra lui Jemba ca să-l sfârtece în bucăți.

Jemba rânji larg.

— Adevărat. Cei ce vor munci pentru mine vor trăi. Cei care nu... vor muri. Cum i-aș putea plăti mai bine?

Spre uimirea lui Obi-Wan, unii dintre ei au început să traverseze încăperea pentru a i se alătura lui Jemba. Alții i-au urmat. Si Treemba a ezitat, apoi li s-a alăturat și el.

— Așteptați! ordonă Clat'Ha arconanilor. Ce faceți?

Arconanii s-au oprit privind înapoi.

— Noi suntem mineri. Că suntem sub stăpânirea lui Jemba, sau a altuia, nu contează.

— Dar, Si Treemba, cum rămâne cu libertatea voastră? Nu puteți renunța la ea!

Si Treemba l-a privit trist.

— Ești prietenul nostru, Obi-Wan. Dar nu înțelegi. Poate că umanii prețuiesc libertatea la fel de mult ca viața, dar, noi nu.

Ca un singur trup, tot grupul de arconani s-a întors și s-a alăturat lui Jemba.

Obi-Wan se străduia să înțeleagă cuvintele prietenilor săi. Arconanii erau eclozați din ouă, în cuiburi, și împărțeau totul în comun. Pe Arcona, săpau în pământ după rădăcinile adânci ce conțineau apa și hrana. Se bazau în întregime unul pe altul. Odată ajunși pe *Bandomeer*, vor săpa în mine pentru Jemba. Atâta timp cât comunitatea lor supraviețuia, fie și parțial, libertatea nu conta.

— Dacă vă alăturați lui, i-a avertizat Clat'Ha, va lua de la voi tot ce va putea și nu vă va da nimic în schimb, decât ceea ce e deja dreptul vostru. Jemba își va mări puterea, în timp ce arconanii vor fi tot mai

slabi. Asta vreți?

— Nu, a fost de acord Si Treemba. Dar nu vrem să murim.

— Atunci trebuie să luptați cu el, i-a îndemnat Clat’Ha. Când dați de pericol, voi construiți ziduri și vă ascundeți în spatele lor. Așa e felul arconanilor. Dar când un daggerlip¹⁷ le dă rămă, vă luptați. Jemba nu este mai puternic decât un daggerlip. Vrea să vă distrugă. Îl putem învinge.

Clat’Ha a scos blasterul, iar minerii Offworld și-au ridicat armele și scuturile, gata de luptă. Obi-Wan o privi cu atenție pe femeia neînfricată. Furia ei a cuprins întreaga încăpere. Era nevoie doar de o scânteie ca să izbucnească.

Ar fi fost o luptă gata pierdută. Qui-Gon era slăbit. Nu era nici locul, nici momentul potrivit pentru a lupta. Jemba trebuia oprit. Dar nu-l puteau opri aici.

— Si Treemba, spuse Quin-Gon. Prietene. Îți cer un singur lucru. Așteaptă.

Qui-Gon impunea respect. Obi-Wan nu avea timp să-i facă pe plac. Își concentră întreaga atenție asupra lui Si Treemba. Uneori, puterea prieteniei avea efect acolo unde *Forța* nu putea face nimic.

Si Tremba se întoarse cu fața spre el, înlăcrimat. Era un act de mare curaj pentru el să se separe de prietenii săi arconani. Obi-Wan știa asta. Așteptă, conștient că a vorbi din nou ar fi însemnat să-l insulte pe Si Treemba.

Cu încetineală, Si Treemba a dat din cap. Apoi s-a îndreptat către cealaltă parte a încăperii, pentru a fi lângă Obi-Wan și Clat’Ha.

Un șuierat abia auzit, de neliniște, străbătu aerul.

Unul câte unul, arconanii îl urmară pe Si Treemba.

¹⁷ Daggerlip – prădător uriaș specific junglelor de pe planeta Cona. (n. tr.).

CAPITOLUL 16

Întâlnirea s-a terminat nedecis. Nu mai era nimic de făcut decât să se aștepte. Obi-Wan rămase cu Qui-Gon. Deși cavalerul Jedi stătuse drept pe toată durata confruntării, transpirația îi inundase fruntea, iar Obi-Wan își putea doar imagina concentrarea de care avea nevoie pentru a rămâne atent.

— Te duc în cabina ta, îi spus Obi-Wan.

Știu cât de slăbit trebuia să se fi simțit Qui-Gon când cavalerul Jedi nici nu încercă măcar să protesteze.

Pe când Qui-Gon înainta pe coridorul unde se afla cabina lui, mersul îi era șovăitor, iar vederea tulbure. Îi era recunoscător lui Obi-Wan pentru că era prezent alături de el. După ce a trecut de colț, se clătină. Obi-Wan îl prins de braț, ținându-l drept.

— Ești bine? îl întrebă Obi-Wan, cu vocea plină de îngrijorare.

— Voi fi, spuse Qui-Gon cu slăbiciune. Eu... trebuie doar... să mă concentrez.

Obi-Wan îl ajută să intre în cabină și așteptă până îl văzu așezat. Un plan i se înfiripa în minte încă din momentele confruntării. De data asta nu va mai face greșea de a omite să-l informeze pe Qui-Gon.

— Maestre Jinn, începu Obi-Wan. Am o idee! Am să mă întorc la gurile de aerisire, în teritoriul Offworld. Acum cunosc topografia. Voi aștepta până ce Jemba rămâne singur și-l voi ataca.

Qui-Gon își închise o clipă ochii, ca și cum sugestia lui Obi-Wan l-ar fi durut la fel de mult precum rana.

— Nu, a răspuns hotărât. Nu o vei face.

Cu puțin timp mai înainte fusese impresionat de modul cum Obi-Wan a manevrat situația cu arconanii și cum s-a retras din fața lui Jemba cu demnitate. Acum, puștiul făurea din nou planuri nesăbuite, permițând furiei să domine rațiunea.

Desigur, Qui-Gon trebuia să recunoască faptul că acest plan nu era cu nimic mai nesăbuit decât cele gândite de el în anii tinereții. Totuși, se simțea o dezamăgire atât de adâncă, încât fu surprins. Oare

se lăsa condus doar de sentimente atunci când era vorba de băiat?

Cu greutate, Qui-Gon se ridică singur din scaun. Umărul îl ardea în locul unde piratul îl lovise. Își ținuse durerea sub control, dar acum îl copleșea.

— Iată, ești rănit, spuse Obi-Wan. Știu că deocamdată nu poți lupta. Dar pot să o fac eu în locul tău! Pot să-mi controlez mânia și să fac ceea ce trebuie. Dacă Jemba ar fi mort...

— Nimic nu se va schimba, spuse Qui-Gon încet. Obi-Wan, chiar nu vezi? Nu uciderea lui Jemba este soluția. Jemba este doar un hutt. Întotdeauna mai sunt și alții, la fel de malefici și de lacomi ca el. Dacă îl ucidem, planul lui va continua să se aplice. Altul ca el, poate chiar unul mai rău, îl va înlocui. Ceea ce trebuie să facem noi, este să-i învățăm pe acești oameni care...

— Dar el este rău, nu-i așa? întrebă Obi-Wan.

— Ce încearcă să facă Jemba este greșit, a răspuns precaut Qui-Gon.

— N-am mai văzut pe nimeni altul atât de malefic, a izbucnit Obi-Wan.

Un surâs trist apăru pe buzele lui Qui-Gon.

— Chiar ai călătorit prin multe locuri, tinere Obi-Wan?

Obi-Wan rămase tăcut. Mai avea multe de învățat. Inima îi striga că Jemba este întruchiparea răului, iar acest rău se desfășura pentru a supune în sclavie victime nevinovate. Dacă era cineva care merita o soartă cu adevărat cruntă, acela era huttul. Dar trebuia să-l asculte pe Qui-Gon.

— Văd ceva și mai rău, continuă Qui-Gon. Dacă te gândești la uciderea cu furie, trebuie să știi că asemenea gânduri vin din Partea Întunecată.

— Și atunci, cum îl facem să dea dactylul înapoi? întrebă Obi-Wan.

— Nu putem. Nu-i putem face pe oameni să fie dreپți și buni. Asemenea calități se dezvoltă odată cu ei, nu pot fi forțați să le aibă. Deocamdată, prefer să aștept. Poate că Jemba va simți o schimbare în suflet. Sau, poate, îl așteaptă vreo soartă cruntă. În ambele cazuri, uciderea lui nu este o soluție.

— Dar... ai mai ucis înainte, adăugă Obi-Wan ezitant.

— Am ucis, a recunoscut Qui-Gon, atunci când nu aveam de ales. Dar când am ucis, totdeauna am câștigat doar o luptă. O mică, mică victorie. Există bătălii mari ce trebuie câștigate, bătăliile cu sufletul. Uneori, cu răbdare și rațiune și dând un exemplu bun, am câștigat mai mult decât o luptă, mi-am transformat adversarul într-un prieten.

Obi-Wan medită la cele spuse. În ciuda durerii și a slăbiciunii, Qui-Gon găsisese timp să-și împărtășească gândurile lui Obi-Wan. Cu numai o zi în urmă, probabil că Jedi l-ar fi admonestat aspru și i-ar fi ordonat să plece. Ceva se schimbase între ei.

— Mă testezi, desigur, presupuse Obi-Wan. Trebuie să ții seama că nu sunt Padawanul tău. Se strădui să nu lase mânia să-i răzbată în voce.

Qui-Gon dădu din cap.

— Nu, spuse cu fermitate. Nu eu te testez, Obi-Wan. Viața te testează! Fiecare zi îți aduce șanse noi de triumf sau înfrângere. Iar dacă treci testul, nu te face un Jedi. Te face uman.

Obi-Wan se dădu înapoi, ca și cum Qui-Gon l-ar fi palmuit. Cu o revărsare de emoție își privi în adâncul sufleului. Se înșela singur. Își spusese sieși că a acceptat hotărârea lui Qui-Gon, că tot ce dorea era respectul acestuia. Dar undeva în adâncul său, sperase că dacă ar fi acționat cu bravură și eficiență în această misiune, Qui-Gon și-ar fi schimbat gândurile. Acum vedea adevărul.

Qui-Gon vedea schimbările din ochii lui Obi-Wan. Băiatul a înțeles, în sfârșit, că hotărârea sa era finală. Ar fi trebuit să se simtă ușurat. Furia băiatului a dispărut. Dar a mai dispărut și altceva. Speranțele lui Obi-Wan pentru viitor.

Qui-Gon îl privea pe Obi-Wan cum se întoarce și-și șterge fața cu mâneca. Oare tânărul plângea? Îl rănise chiar atât de adânc?

Dar când Obi-Wan s-a întors, doar transpirația dispăruse de pe fața sa. Qui-Gon nu vedea strălucirea vreunei lacrimi. În schimb, vedea cea mai cumplită înfrângere.

Simți o înțepătură. După toate vorbele înțelepte despre cum să câștigi inimile inamicilor, își dădu seama că tocmai a frânt inima unui băiat care spera să-i devină aliat.

CAPITOLUL 17

Când părăsi cabina lui Qui-Gon, Obi-Wan se simțea amețit. Avea nevoie de odihnă, dar nu vedea nicăieri nicio lumină. Încercă să rămână în cabină, apoi pe canapeaua din hol. Până la urmă, hoinări fără ținută pe coridoare. Ajunse în apropiere de sălile motoarelor, privind în depărtare către sălbăticia planetei fără nume.

Cinci luni, cu umbre roșii și albastre, atârnavă ca niște fructe coapte deasupra oceanului tăcut. Un stol de draigoni¹⁸ pluteau în înălțimile atmosferei, dormind cu aripile întinse. Țărmul insulei era doar un zid cioplit de stânci bătute de valuri. Departe în interior, ieșeau aburi din piscurile întunecate ale vulcanilor pe versanții cărora erau agățați sute de draigoni.

În spatele său, o ușă se deschise cu un ușor șuierat. După o clipă, Si Treemba păși înăuntru.

— Noi te-am căutat, spuse.

— Trebuie să mă gândesc, răspunse Obi-Wan.

Era bucuros să-și revadă prietenul. Si Treemba îi acordase încrederea la întâlnirea cu Jemba. Prietenia lor se întărise, și amândoi o știau.

— Te putem întreba la ce te gândești? întrebă șovăitor Si Treemba.

— Mă gândeam că șederea mea în Templu a fost dificilă din mai multe puncte de vedere, spuse Obi-Wan. Zilele erau pline de studiu și antrenamente. Se aștepta de la noi să dăm tot ce putem. Îmi respectam măestrul atât de mult și credeam că știu de ce am nevoie, nu numai ca să supraviețuiesc, ci chiar să și excelez. Obi-Wan respiră adânc. Acum văd că nu am nicio idee cu ce fel de Rău mă va confrunta Universul. Nu am mai văzut niciodată lăcomia adevărată, ca aceea a piraților lui Jemba. Mi se face greață.

— Așa e și normal, a aprobat Si Treemba. E ceva oribil.

— Și mă gândesc... am și eu semintele aceleiași lăcomii? se întrebă

¹⁸ Draigon – specie aviară nativă pe o planetă acvatică necunoscută, aflată între *Bandomeer* și *Coruscant*. (n. tr.).

Obi-Wan.

Si Treemba își privi prietenul, nedumerit. Văzu marea suferință reflectată pe chipul lui Obi-Wan.

— De ce întrebi așa ceva, Obi-Wan?

— Pentru că, toată viața, m-am pregătit să fiu un Jedi. Am râvnit atât de mult la asta. Doream să lupt pentru onoare, și am devenit furios când alții mi-au stat în cale.

— Un Jedi oferă atât de multe prietenilor săi, răspunse Si Treemba gânditor. El îl apără pe cel slab și luptă pentru binele comun. Nu credem că e ceva rău pentru tine să vrei a face cât mai bine. Nu, asta nu e lăcomie!

Obi-Wan dădu din cap, privind în continuare afară, la marea întunecată. Simțea un dor nespus de acasă, de a fi înapoi la Templu, unde lucrurile erau clare și-și aveau rostul lor. Aici, se simțea pierdut.

— Peste câteva ore se va lumina. Ai făcut deja atât de mult pentru mine, Si Treemba. Dar mă vei ajuta și pentru ultima oară?

— Sigur că o voi face, a răspuns prompt Si Treemba. Cum?

— Ajută-mă să-mi birui furia, spuse Obi-Wan.

Strângându-și pumnii îi privi, apoi își întinse degetele și apucă rama ferestrei.

— Simt atâta mânie împotriva lui Jemba. El vrea să se folosească de ceilalți oameni pentru propriul lui interes, iar eu vreau să-l ucid pentru asta. Dar nu-mi place ce simt acum. Qui-Gon avea dreptate. Dacă încerc să-l opresc pe Jemba, aș face-o doar ca să-mi satisfac furia.

— Dar pari a fi calm, observă Si Treemba.

— Tocmai s-a întâmplat ceva, a spus încet Obi-Wan. Tocmai mi-am dat seama de ceva. Qui-Gon nu mă va lua niciodată ca Padawan. El mă consideră nevrednic și poate că are dreptate. Poate că nu sunt bun pentru așa ceva.

— Și nu ești supărat? întreabă Si Treemba surprins.

— Nu, spuse Obi-Wan. Mă simt ciudat, Si Treemba. Ca și cum mi s-a luat o povară de pe umeri. Poate că aș putea fi un bun fermier. Iar a fi bun... un om bun, este mai important decât a fi un Jedi.

— Dar cum rămâne cu Jemba? întreabă Si Treemba.

— Yoda mi-a spus cândva că ar exista trilioane de ființe în galaxie,

dar numai câteva mii de Cavaleri Jedi. A spus că nu putem îndrepta tot răul. Toate creaturile trebuie să învețe ce este corect, și să nu se bazeze mereu doar pe Jedi. Poate că asta este ceea ce trebuie să facă Arconanii. Nu știu ce va fi în viitor. Dar acum, alegerea mea este să nu lupt.

Obi-Wan se întoarce către Si Treemba.

— Îți cer să-ți părăsești prietenii Arconani pentru a ne acorda șansa să te ajutăm pe tine. Nu vreau să-mi încalc promisiunea. Nu vreau să te văd suferind iar din cauza lipsei de dactyl. Rămâi cu mine, Si Treemba. Într-un fel sau altul, vom găsi o cale.

CAPITOLUL 18

Tehnicile Jedi pentru vindecare aplicate de Qui-Gon îi solicitau întreaga energie dirijată către mușchii sfâșiați și pentru lupta împotriva infecției. Dar, gândurile i s-au întors și către Obi-Wan, la înfățișarea de om înfrânt a băiatului atunci când discutau.

De ce opunea băiatul o asemenea rezistență? Întâlnise mulți tineri de-a lungul anilor. Din când în când, cu răbdare și blândețe, le-a adus la cunoștință că le lipsește ceea ce le-ar trebui ca să devină Cavaleri Jedi. O făcuse cu compasiune, salvându-i de chinul de a afla acest lucru prea târziu, nu-i așa?

Hotărât, Qui-Gon se întinse pe canapea. Regretele îl țineau treaz, iar el avea nevoie de somn.

Nava era ciudat de liniștită. Toți erau extenuați de lupta cu pirații. Qui-Gon nu auzea nimic, doar plesniturele valurilor de la țărm, și murmurul ritmic, ușor, al unor animale ce se foiau pe sub navă. Spera ca sunetele acestea să-l adoarmă.

Dar somnul i-a fost neliniștit; dacă din cauza durerii sau a regretelor, nu putea spune. Pe jumătate treaz datorită unui coșmar, Qui-Gon se ridică și căută un prosop ca să-și șteargă fruntea asudată. Bău puțină apă, apoi își sprijini fruntea înfierbântată de oțelul transparent al micului său portal-fereastră. Culmile colțuroase din depărtare păreau să vibreze, pălpâind. Oare se agrava febra? O ceață ciudată, galbenă, îi acoperea vederea.

Se ridicase prea curând. Se întoarse la canapea. De data aceasta, căzu într-un somn adânc, fără vise.

Când se trezi, dimineța devreme, brațul drept îi era rigid, dar în stare mai bună. Un droid de pe navă îi reparase și curățase hainele. După ce se îmbracă, își dădu seama că îi este foame. Era un semn bun. Pe când se îndrepta către bucătărie, văzu multă animație pe navă. Arconanii treceau grăbiți pe lângă el, cărând cutii cu lucrurile personale. Îl întrebă pe unul ce se întâmplă.

— Vine fluxul, a răspuns arconanul, și s-ar putea să scufunde nava. Motoarele sunt toate în reparație și nu le putem repune în

funcțiune la timp. Am primit ordin de evacuare.

— Evacuare? întrebă Qui-Gon surprins. Cu draigonii de afară, poate fi periculos. Și unde vă evacuați?

— Pe colinele înalte din interiorul insulei. Echipajul navei a găsit niște grote. Trebuie să ajungem la ele înainte ca soarele să se înalțe și să se trezească draigonii.

Arconanii alergau mai departe, trăgând cutii grele după ei.

Din ce în ce mai rău, își dădu seama Qui-Gon. Doborâți de pirăți, eșuați într-o lume străină, cu Jemba ținând armele ațintite asupra lor. Iar acum trebuie să abandoneze nava și să se ascundă în grote, cu provizii puține.

Simțea un nou pericol. Poate că pirății vor veni să-i termine, sau poate vor muri toți de foame, sau se vor lupta unii cu alții până la moarte. Poate fluxul va fi atât de înalt, încât va acoperi întreaga insulă.

Arconanii ce se grăbeau păreau a fi epuizați, într-o stare deloc bună. Nu luaseră dactyl nici aseară, nici în această dimineață. Qui-Gon se întreba cât timp vor mai rezista fără.

Se duse în cabina lui Clat'Ha și o găsi împachetându-și lucrurile în grabă. Ușa era deschisă. Ea îl privi lung când intră în cabină.

— Mai bine te-ai grăbi să împachetezi, spuse. Fluxul vine repede, iar soarele va răsări curând. Trebuie să plecăm de pe navă.

Surâse când își dădu deoparte de pe ochi o șuviță de păr roșu. Ochii verzi sclipiră poznași.

— Jemba e furios. Poate se teme că nu va încăpea în grotă.

— De ce e atât de mânios? întrebă Qui-Gon curios.

Clat'Ha a dat din umeri.

— Pentru că e ceva ce nu poate ține sub control, cred. La început a crezut că echipajul minte... Dar până și el și-a dat seama că s-ar putea îneca dacă rămâne pe loc. Aproape că ar merita, doar ca să vezi cum moare.

Qui-Gon se încruntă.

— Cât de curând vor avea nevoie arconanii de dactyl?

Amuzamentul din ochii lui Clat'Ha se preschimbă instantaneu în îngrijorare.

— Unii dintre ei au început deja să cedeze, spuse ea încet. Dacă

nu vor avea dactyl până diseară, vor începe să se îmbolnăvească și să moară.

— Atât de curând, murmură Qui-Gon.

Simțea o preocupare, instinctul spunându-i că a trecut ceva cu vederea. Mânia lui Jemba. Ușoare frecări produse de animale. O stâncă solidă care s-a mișcat. O ceață galbenă...

Dar, pe insulă nu trăiau animale, doar draigoni. Imediat după aterizare, echipajul cercetase dacă există prădători. Iar ceața nu fusese în fața ochilor săi. O grotă de pe creastă strălucise cu o lumină slabă, galbenă.

— Spune-le arconanilor să nu aibă teamă, i se adresă sec lui Clat'Ha. Cred că știu unde se află dactylul. Mă întorc cât de repede pot.

— Vin cu tine, se oferi instantaneu Clat'Ha. Sau putem lua niște ajutoare...

Qui-Gon se gândi. Fără îndoială că dactylul era păzit. Dar cu draigonii flămânzi ce vânau pe cerul dimineții, prezența a prea mulți oameni le-ar atrage atenția. Fără a mai spune că Jemba ar sta de pază. Dar un om îmbrăcat în haine negre, singur...

— Îmi pare rău, Clat'Ha, spuse. Știu că vei detesta ceea ce am să-ți cer să faci.

— Fac orice, declară Clat'Ha feroce. Trebuie să găsim acest dactyl!

— Nu, nu înțelegi, spuse Qui-Gon. Te rog să aștepți.

Huttul Grelb era un bun executant al ordinelor, mai ales când știa că Jemba i-ar putea mânca coada dacă nu o făcea. Stătea pe o stâncă aflată la mijlocul versantului, cu blasterul pregătit. De aici avea o perspectivă bună asupra navei. Jemba îl trimisese aici din două motive – să-i apere pe minerii și pe arconanii care plecaseră de pe navă, și să se asigure că nimeni nu se va cățăra ca să ajungă la grote. Nu că lui Jemba i-ar fi păsat de arconani. Dar, acum, ei erau proprietatea sa. Își proteja investiția.

Până acum, draigonii care pluteau în înălțimile cerului și cei care erau agățați de stâncile colțuroase ale colinelor nu-i observaseră pe hutți, arconani și whiphizi. Ceața dimineții îi împiedicau să-i vadă. Totuși, Grelb continua să fie foarte atent, pregătit să doboare orice

dragon care s-ar fi năpustit din înalturi, sau orice arconan care i-ar fi creat probleme.

Noaptea ce trecuse asigurase ascensiunea nevăzută spre înălțimile colinelor și ascunderea dactylului. Jemba le ordonase whiphizilor să facă cea mai mare parte din eforturi. Picioarele lor erau bine căptușite, și nu făceau niciun zgomot în timp ce încărcau dactylul în pachete și apoi se furișau departe de navă. Nu i-a văzut nimeni, Grelb era sigur. Restul minerilor de pe navă fuseseră ocupați cu tratarea rănilor căpătate în timpul atacului piraților, iar arconanilor le era frică să-și scoată nasurile din cabine. A fost o piedică atunci când echipajul le-a ordonat tuturor să părăsească nava și să se adăpostească în grote. Chiar și Jemba s-a îngrijorat că cineva ar putea da peste ascunzătoarea dactylului. Noroc că i-au obligat pe whiphizi să urce atât de sus.

Ceața începea să se risipească, dar nori întunecați se rostogoleau dinspre vest. Aerul mirosea a sare și a fulgere îndepărtate. Grelb era îngrijorat că fulgerele ar fi mânat tot mai mulți draigoni să vină la sol, aici, pe insulă.

În timp ce arconanii părăseau uriașa navă întunecată, un om i-a atras atenția lui Grelb – Qui-Gon Jinn, cavalerul Jedi. Purta o mantie cu glugă, dar Grelb l-a recunoscut imediat după statură și grația mișcărilor. Qui-Gon păsea ușor pe lângă arconani, ca și cum ar fi fost nerăbdător să ajungă la grote. Și totuși, nu era stilul său să se grăbească să se pună la adăpost.

Grelb înhăță un binoclu și îl aținti către Jedi. Qui-Gon urca repede pe coasta colinei, fără a da semne de oboseală. Dar, în loc să se pitească în prima grotă unde arconanii se adunaseră deja, el continua să urce, strecurându-se pe o cornișă îngustă pentru a ajunge pe cealaltă parte a muntelui unde nu mai putea fi văzut. Grelb s-ar fi luat bucuros după Jedi ca să-l împuște, dar nu îndrăznea să o facă fără permisiunea lui Jemba. Luă aparatul de comunicații și apăsă pe un buton. În câteva secunde Jemba îi răspuns.

— Cavalerul Jedi se îndreaptă către vârful muntelui, spuse Grelb.

— Unde se duce? se răsti Jemba

Părea înfricoșat, și pe bună dreptate.

— Nu știi. Dar nu-mi place treaba asta, răspunse Grelb.

Jemba ezită doar o clipă.

— Ia câteva întăriri cu tine, și ai grijă să nu se mai întoarcă.

Si Treemba arăta nefericit. Tenta verzuie, sănătoasă a pielii devenise cenușie, iar solzii începeau să-i cadă. Qui-Gon era plecat de câteva ore.

Când Clat’Ha îi spuse că Qui-Gon a plecat în căutarea dactylului, Obi-Wan s-a simțit frustrat. Acceptase faptul că nu va putea fi un Padawan al vreunui Jedi, dar chiar nu putuse Qui-Gon să-i ceară ajutorul, măcar de data asta?

Desigur că nu o făcuse. Desigur, a plecat singur.

În grotă întunecată, Obi-Wan își privea prietenul, încruntat. Hutti și whiphizii aveau singurele surse de lumină din grotă imensă, așa încât, doar raze reflectate ajungeau până aici.

Arconanii se adăpostiseră în fundul celei mai înalte grote – și ce ciudate erau aceste grote. Fiecare avea patru metri în partea cea mai îngustă, și zece metri în înălțime. Cam o duzină de pasaje duceau către suprafață. Dar tunelurile se deschideau adesea larg în caverne imense aflate din loc în loc. Urmele de gheare dovedeau că niște animale le-au săpat, dar arconanii nu au găsit încă niciunul aflat în vizuină.

Niște Offworld păzeau intrarea pentru ca să nu evadeze careva. Stalactitele spânzurau deasupra precum niște sulite strălucitoare, și nu aveai pe ce să te așezi, doar pe spărturi de stâncă. În umbrele întunecate, ochii arconanilor sclipeau slab.

Si Treemba mormăia în arconană. Alții din apropiere făceau același lucru. Obi-Wan se apropie de prietenul său.

— Ce tot mormăi? întrebă încet.

— Cântăm un imn de mulțumire, spuse Si Treemba.

Și îi traduse lui Obi-Wan.

*În sfârșit, soarele a apus,
Iar lumea noastră este întunecată.
În această grotă avem pietrele
Și pe frații noștri lângă noi.*

*Afară poate să bântuie furtuna,
Dar aici ziua e liniștită.
Bine contopiți cu țărâna
Precum carnea pe oase.
Cu frații noștri plecați ne regăsim.*

Lui Obi-Wan i se părea a fi un cântec trist. Dar el nu era un arconan. El nu era făcut să trăiască într-o grotă. Probabil, lui Si Treemba, cântecul i se părea mai vesel.

Arconanii păreau să se fi resemnat la gândul morții. El nu putea înțelege acest fel de resemnare. Necesitatea de a acționa, de a lupta, creștea cu fiecare minut. Obi-Wan se împotrivi acestui simțământ. Nu fusese atenționat asupra nerăbdării sale de atâtea ori? Acesta era testul său. Trebuia să trăiască conform codului Jedi și să aștepte, chiar dacă prietenul său se stingea. Era cel mai greu lucru pe care-l făcuse vreodată. Dar avea încredere în Qui-Gon.

— Promite-mi, îi spuse Obi-Wan lui Si Treemba, că vă veți strădui să nu muriți aici.

— Nu vom ceda morții, promise Si Treemba.

— Pe cuvânt? Veți rezista până se întoarce Qui-Gon? întrebă repezit Obi-Wan.

— Vom încerca să trăim, Obi-Wan, promise Si Treemba. Dar dactylul trebuie să vină repede.

CAPITOLUL 19

Prudent, Qui-Gon urca centimetru cu centimetru pe o muchie de stâncă pe care niciun om n-ar fi reușit să o escaladeze. Prin ploaia torențială, reușea să găsească mici crăpături în care-și strecura degetele de la mâini și picioare, abia reușind să se mențină agățat de stâncă. Știa că trebuie să se grăbească. Pierduse prea mult timp pe când se apropia de versantul lateral al muntelui, știind că dacă ar fi încercat să se cațere direct ar fi fost foarte ușor de depistat. Dar ultima terasă era într-un loc unde trebuia să riște să fie văzut. De acum înainte, calea era direct în sus.

Momentan, era mai preocupat de draconi, decât de hutti. Creaturile deveniseră active. Multe aterizaseră pe colțurile stâncoase de deasupra, așteptând să treacă furtuna. El se ținea în umbre, strecurându-se printre stânci, cu teama că va fi descoperit. Uneori, trebuia să rămână nemișcat lungi minute agonizante, până ce vreun draigon își întorcea capul acoperit cu solzi argintii.

Răbdare, se îndemna singur, din când în când. Trebuie să avem răbdare.

Aceasta era o lege nescrisă a Codului Jedi. Și totuși, era greu să fii răbdător când atâtea vieți erau în balanță. Degetele îi erau rănite și însângerate. Undeva, în apropiere, o lumină izbucni din cer, iar tunetul îl asurzi. Cerul era negru și foarte jos. Vântul șuiera strecurându-se printre stânci.

Se simțea teribil de expus. Era un tip masiv, o țintă mare pentru draconi. Un fulger de lumină îi putea dezvălui poziția, sau îl putea lovi de moarte chiar.

Mult timp rămase nemișcat, în așteptare. Ploaia îi curgea pe frunte și-i făcea hainele grele. Era pe jumătate înghețat, și încă slăbit de rănilor provocate de pirați. Privi către ocean. Nu foarte departe, un draigon sclipitor se aruncă ca o săgeată către suprafața apei, cu aripile strânse. A plonjat într-o izbucnire de spumă, apoi a bătut din aripi. Pe când se ridica dintre valurile înspumate, ținea în bot un uriaș pește sclipitor.

Slavă Domnului, draconii nu l-au văzut încă. Sau, dacă au făcut-

o, nu le plăcea carnea de om. Poate că dragonii nu văzuseră niciodată animale terestre, și nu se gândeau să vâneze pe pământ.

Qui-Gon nu îndrăznea să privească în jos. La câteva sute de metri deasupra sa, o pală de ceață ieșea dintr-o crevasă și era imediat împrăștiată de vânt. Era nevoie de vederea ageră a cuiva care știa ce caută, ca să observe tenta galbenă a ceții.

Acolo era dactylul.

Calea a fost dificilă. Nu erau poteci. Nu a mișcat nicio pietricică pe care a călcat. Dacă punea piciorul pe vreuna, putea să se rostogolească de sub talpă. Și chiar dacă nu se mișca, tot o simțea ascuțită și dureroasă. Singurele plante întâlnite erau niște licheni cenușii care acopereau aproape tot. Când erau uscați, pășeau pe ei ca pe un covor. Dar după ce a început ploaia, aceștia au devenit alunecoși.

Deși simțea cum *Forța* îl ghidează către dactyl, tot mai părea a fi o misiune aproape imposibilă.

Un fulger străbătu aerul. Tunetul zgudui piatra de sub degetele sale. În spatele său, vântul își trimitea rafalele. Qui-Gon se lipi de peretele stâncos. Umărul îi tremura.

Nu mai e mult până sus, își zise.

Chiar deasupra capului izbucni o lumină. Fragmente de piatră i-au lovit obraji. O clipită, a crezut că trăsnetul s-a abătut asupra stâncii de lângă el. Dar și-a dat seama că a fost ceva prea mic. Un blaster. Cineva a tras asupra lui!

Qui-Gon înclină capul, încercând să privească în jos. I-a văzut imediat printre stâncile de sub el. Pentru un hutt era greu să se ascundă. Era Grelb, credinciosul lui Jemba. Aluneca singur, flancat de câțiva whiphizi. Și-au ridicat grelele arme-blaster și au tras din nou. Huttul râdea voios. Fulgerele blasterelor loveau peste tot în jurul lui Qui-Gon. Sabia-laser nu-i era de niciun folos. Nu avea unde să se ascundă, nu putea lupta. Cu mare efort, Qui-Gon continuă să se cațere.

Huttul Grelb chicotea plin de încântare. Planul său funcționa perfect. Știa că Qui-Gon trebuia să apară de după partea laterală a muntelui ca să poată urca direct către dactyl pe ultima porțiune a

ascensiunii. Tot ce a trebuit să facă a fost să găsească o poziție și să aștepte.

La început se temuse de draigoni, și ținuse capul jos, sperând să fie confundat cu o stâncă. Dar, treptat, Grelb căpătă încredere. Probabil că draigonii erau doar niște mâncători de pești. Nu se mai temea de colții lor, dar pietrele ascuțite ale acestei lumi amenințau să sfâșie chiar și pielea groasă a lui Grelb. Tot ce mai voia huttul era să alunece cu grijă înapoi la navă. Dar, acum avea de făcut o treabă, să-l ucidă pe Jedi. Va fi plăcerea sa.

Jedi a fost prins în capcană, pe faleza de deasupra, și acum se vânzolea în sus, către locul unde era ascuns dactylul. Qui-Gon nu avea blaster cu care să riposteze. Era o țință mare. Se părea că va fi ucis ușor, așa încât, Grelb le spuse acoliților săi:

— Nu vă grăbiți, pregătiți-vă de distracție!

Whiphizi au scos strigăte de încântare. Le făcea plăcere să chinuie ființe lipsite de apărare. Au început să tragă foc de baraj, care nu avea ca scop lovirea directă a Jedi-ului. Doar trăgeau suficient de aproape ca să-l înspăimânte.

Grelb chicotea, *Uite-l cum se zvârcolește! Băieți, îmi amintește de puffer¹⁹-ul pe care l-am mâncat aseară!*

Dar, adevărul era că Jedi nu se zvârcolea. Nu se pitea și nici nu încerca să se pună la adăpost. Ritmul nu i se schimbase cu nimic. Încet, metodic, urca faleza, chiar și atunci când stâncă se spulbera la doar câțiva milimetri de fața sa.

Whiphizii începeau să se mânie.

— Ăsta-i chior? a întrebat unul pe un ton nemulțumit. Nu e deloc distractiv.

Grelb se încruntă. Nu voia ca whiphizii să aibă motiv de nemulțumire. Avea nevoie de loialitatea lor.

— Ce-ar fi să pariem? a sugerat el. Să vedem cine reușește să-l nimerască în cizmă.

— Excelent! a strigat primul whiphid. Pariez pe cinci monede că reușesc să-l nimeresc în cizmă din primul foc!

¹⁹ Puffer – specie de pește. (n. tr.).

— Din primul foc? a râs neîncrezător camaradul lui.

Și rămășagul a fost făcut. Pentru a-l face mai atractiv, Grelb parie împotriva whiphidului cu cota doi-la-unu. Nerăbdător, îl privea pe Jedi cum își continuă cățărutul drept în sus. Cei doi whiphizi care pariaseră și-au fixat armele în umăr. Așteptă cu respirația oprită ca primul whiphid să tragă. Fulgerul a izbucnit, tunetul s-a rostogolit prin aer. O rafală de vânt a suflat în spatele lui Grelb.

Jedi își ținea piciorul drept pe o mică muchie de piatră. A întins mâna către o scobitură de deasupra. Se afla într-un echilibru precar. Dacă ar fi fost nimerit în picior, probabil că s-ar fi prăbușit în abis.

— Trage odată! strigă Grelb.

În spatele său, se auzea un zgomot ciudat. Ceva ca o vomă. Grelb se întoarse și-l văzu pe whiphidul-țintaș și un draigon uriaș. Aterizase atât tăcut, că nu fusese auzit de nimeni. Vedeau pentru prima dată unul de atât de aproape. Draigonul avea mici solzi argintii pe întreg corpul și ochi mari, galbeni, ca aceia ai unui pește. Nu avea picioare anterioare, doar câte o gheară uriașă pe fiecare aripă. Iar botul avea cei mai ciudați colți, ca niște pumnale enorme arcuite în jos. Monstrul îi amintea vag de un rechin ithorian²⁰. Jumătate din whiphid era în botul draigonului.

— Aaagh! urlă Grelb în timp ce se grăbea să alunece către cea mai apropiată crevasă.

Toți ceilalți whiphizi se răsuciră și începură să tragă în draigon.

Qui-Gon se forță pe ultimii trei metri, apoi ajunse într-o mică grotă. Acolo, se opri ca să se odihnească câteva momente lungi, în timp ce-și ținea strâns brațul drept. Simțea mirosul înțepător de sulf și amoniac. Pătrunse mai adânc în grotă. Cristalele de dactyl erau aruncate pe podeaua plană a peșterii și răspândeau o strălucire pală, galbenă.

Focul de baraj tras de blastere a devenit deosebit de rapid. Armele făceau un neîntrerupt *boom-boom-boom*. Dar nu se mai trăgea asupra

²⁰ Rechini ithoriani - prădători acvatici de pe planeta Ithor; gura largă este mărginită de niște dinți de mărimea și forma unor pumnale. (n. tr.).

lui. Whiphizii se adăpostiseră printre stânci și trăgeau în draconi. Focul blasterelor îi atrăgea și mai mult, iar dragonii urlau prin aer, lansându-se în stoluri asupra versantului. Câteva dintre bestiile uriașe erau căzute în jurul whiphizilor, dar alții năvăleau din ceruri, înnebuniți de foame.

Qui-Gon privi în josul falezei, la încăierare. Umblase toată dimineața fără a atrage atenția draigonilor. Acum, tot trăgând cu blasterele lor, prostănacii de whiphizi, îi atrăgeau să atace în cârduri.

Dragonii scoteau urlete stridente și se aruncau în picaj din nori cu marile aripi argintii întinse. Planau pe deasupra colților de stâncă întorcându-și capetele în toate direcțiile. Colții le luceau în sclipirile de lumină ale fulgerelor.

Whiphizii se împrăștiaseră încercând să se ascundă pe sub lespezile mari de piatră. Unul dintre ei urlă plin de teroare când un draigon l-a smuls din adăpostul său.

Qui-Gon se folosi de diversiune ca să umple cu dactyl sacul adus cu sine. Timp de câteva momente whiphizii s-au luptat țipând și murind, în timp ce duzini și duzini de draconi uriași se năpusteau asupra lor.

Deodată, o umbră imensă blocă lumina ce pătrundea în grotă. Un draigon urlă atât de penetrant între pereții stâncoși, încât până și Qui-Gon se înfioră și se lipi de stâncă.

Afară, la intrarea în grotă, draigonul zgâria pietrele cu vârful aripilor. Scoase un nou răcnet, iar Qui-Gon știu că nu mai avea rost să se ascundă. Fusese văzut. În timp ce alți draconi năvăleau din cer, Qui-Gon se îndepărtă încetișor.

Whiphizi solizi și păroși se agitau printre stânci, trăgeau cu blasterele și scoteau zbierete războinice. Făceau o diversiune bună.

Din fericire pentru Grelb, tânărul hutt, precum unele feluri de viermi și melci, era adeptul strecurării prin locuri înguste și adăpostirii între pietre. De aceea Grelb se îndepărtă repede de masivii whiphizi și îi lăsa să se lupte singuri cu dragonii. Se afla la jumătatea drumului spre poalele muntelui când îndrăzni să ridice capul pentru a arunca o privire către largul oceanului. Chiar și atunci, își ținea blasterul greu strâns la piept. Fluxul crescuse și apa ajungea acum la

coca navei *Monument*. Dar se părea că Jemba a părăsit nava degeaba. Nu era inundată. Grelb se simți ușurat să știe că încă mai avea șanse să plece viu de pe planeta asta.

În urma sa pe munte, whiphizii au mai scos câteva strigăte de luptă, apoi au încetat să mai tragă cu blasterele. Grelb simți cum îl scutură un fior la gândul la ce se întâmplase cu ei.

Urletele draigonului i-au alertat și pe alții din cârd. Începură să se lupte pentru o poziție mai bună, în timp ce primul își băgă capul prin intrarea grotei. Un fulger luminează cerul în spatele său. Colți mai lungi decât cuțitele străluciră lângă fața lui Qui-Gon și acesta simți mirosul de pește stricat din răsufierea sa.

Deodată, în mijlocul disperării, Qui-Gon percepse ceva straniu – o mică vibrație a *Forței*. Când se concentrează, aceasta creștea. Cineva îl chema, un Jedi.

Își dădu seama... *Obi-Wan are nevoie de mine!*

Mirat, se adânci și mai mult în grotă. Trebuia să fie calm, să se gândească. Băiatul n-ar fi trebuit să aibă abilitatea de a-l chema. Obi-Wan nu era Padawanul său. Nu erau conectați.

Dar nu avea timp să se întrebe ce semnifica chemarea. Era urgentă și trebuia să i se supună. Auzind mișcare, Qui-Gon privi rapid către intrarea în grotă. O clipă, draigonul lovi stâncile cu aripile, blocând scăparea lui Qui-Gon, apoi se prăbuși neîndemânatic.

De mult timp urma Qui-Gon căile *Forței*. Acum simțea că-i dă un semn. *Fugi, îi comanda. Du-te la Obi-Wan.*

Inima lui Qui-Gon bătea puternic. Alergă câțiva pași și se strecură prin intrarea peșterii, conștient că la două sute de metri mai jos, colțuri ascuțite de stâncă erau ațintite în sus precum săbiile. Totuși, avea încredere în *Forță*.

Nu a căzut mai mult de câțiva metri. Saltul la dus drept în spinarea unui draigon! S-a lovit de gâtul bestiei cu o bufnitură. Creatura era udă și alunecoasă. Qui-Gon aproape că căzu de pe el, dar se agăță cu vârful degetelor de pielea solzoasă. Mușchii suferinzi ai umărului pulsau de o durere arzătoare. Ridică un picior și îl trecu peste spinarea draigonului, apoi se așează drept ca în șa.

Creatura urlă terorizată. Zburase aici sus, ca să se hrănească cu Jedi-ul. Acum își scutura gâtul, încercând să-l arunce din spinare. Scotea iar și iar țipete stridente, apoi se aruncă panicată, bătând din aripi, în jos, direct către suprafața mării.

Qui-Gon ținu strâns într-o mână prețiosul sac cu dactyl și se lipi de gâtul acestuia. Făcând uz de toată puterea ce o putu mobiliza, îi șopti draigonului: *Prietene, ajută-mă! Du-mă la grote! Repede!*

Draigonii care i-au vânat pe whiphizi auziră țipetele disperate ale celui în cărucia se afla Qui-Gon. Priviră în sus și îl văzură pe om. Se înalță tot stolul pentru a începe vânătoarea. Draigonul său bătu din aripi și se îndreptă către grote. Qui-Gon nu era sigur că va putea controla bestia prea mult timp. Pentru puțină sa minte era ceva chinuitor, fiind dominată doar de o nesățioasă foame.

Grelb deplânse moartea acoliților săi whiphizi când privi înapoi spre munte. Draigonii se adunaseră în cârd cu sutele. Spre uimirea sa, îl văzu pe Qui-Gon Jinn sărind din crevasă direct în spinarea unui draigon vânător. Jedi se îndrepta undeva, în jos, către navă. Grelb rămase cu gura căscată, apoi se adăposti sub o stâncă. Rămase acolo, tremurând. Jedi era viu și cobora de pe munte. Asta însemna un singur lucru. Grelb a dat greș. Jemba îl va ucide dintr-o lovitură imediat ce-și va arăta fața. Sau poate că-l va ucide încet ca să dea o lecție. Nu s-a luptat să ajungă într-o poziție înaltă printre cei puternici, al doilea după Jemba, doar ca să lase un Jedi să-l învingă. Muncise atât de greu! Toate crimele, toată tortura asupra inocenților, tot profitul, nu trebuiau lăsate să se risipească.

Voia să-l ucidă el însuși pe Jedi, înainte ca Qui-Gon să ajungă la grote unde-l putea vedea Jemba.

Cât putu de repede, Grelb ieși de sub stânci.

CAPITOLUL 20

În grote arconanii se ofileau cu rapiditate. Ochii lor bioluminiscenti deveneau tot mai vagi, ca tăciunii uniui foc ce se stingea treptat.

În apropiere, Clat'Ha, împreună cu alți doi umanoizi încercau să-i ajute. De obicei energică, pătimașa femeie părea acum stoarsă de puteri, istovită. Realmente nu puteau face nimic pentru arconani, doar să le asigure oarecare confort.

Si Treemba nu mai era activ de câteva ore. Îi șoptise lui Obi-Wan că încearcă să-și conserve puterile. Totuși, Obi-Wan presupunea că prietenul său era cu adevărat prea slăbit ca să se mai miște.

Obi-Wan era disperat. Ura faptul că stătea degeaba, incapabil să ajute, în timp ce prietenul său murea încet. De zeci de ori s-a gândit să alerge afară ca să-l caute pe Qui-Gon. Dar a rezistat impulsului. A rămas lângă prietenul său ca să-l protejeze.

Obi-Wan își sprijini disperat fruntea pe genunchi. Apoi privi către tavanul grotei. Care a fost folosul tuturor antrenamentelor Jedi? Nu s-a simțit niciodată atât de neajutorat. Nimic din ce învățase, nici măcar nimic din cele ce-i spusese Yoda, nu l-a pregătit pentru aceste clipe. Ajunsese la sfârșitul a toate – credință, speranță, încredere în sine. Eșuase. Toată viața, își va aminte de asta.

Cele mai negre clipe...

O amintire îi revenit lui Obi-Wan. Își aminti o întâlnire crepusculară cu Yoda. *Care sunt limitele mele, și cum voi ști că le-am atins?* întrebuse Obi-Wan. *Și dacă o voi depăși pe ultima, unde pot să mă întorc pentru ajutor?*

Atunci a fost momentul când Yoda i-a spus că există clipe de pericol extrem, când, după ce a făcut tot ce i-a stat în putere, putea face uz de *Forță* pentru a chema un alt Jedi. *Aproape, să fii trebuie, a* spus Yoda. *Conectat.*

Poate că Qui-Gon nu credea că ei sunt conectați. Dar Obi-Wan trebuia să încerce.

În grota întunecată, se strădui să cheme *Forța*. A simțit pulsul și i-a absorbit energia. Și-a extins simțurile de Jedi, încercând să simtă

prezența Maestrului. Dar Obi-Wan era tânăr și nu putea controla *Forța* așa cum ar fi vrut. În tăcere, doar l-a chemat pe Qui-Gon! *Vino acum! Arconanii vor muri fără dactyl.*

Din buza grotei se rostogoleau hohote de râs. Obi-Wan privi în sus. Îl chemase pe Qui-Gon cu toată puterea, și în schimb, l-a stârnit pe huttul Jemba. Cam astea erau abilitățile sale.

Jemba îl domina, blocând intrarea cu trupu-i masiv.

— Cum vă simțiți? Sper că bine, îi luă peste picior. Eh, păi dacă nu sunteți, eu am dactyl de vânzare! Dactyl pentru cei nevoiași. Prețul pentru el sunt viețile voastre! Avem câte ceva aici, și mult mai mult ascuns bine în altă parte.

De jur împrejurul grotei, arconanii au început să geamă. Unii se târâră spre hutt, pentru oferta de dactyl.

Pe Obi-Wan îl cuprinse dezgustul și se ridică în picioare.

— Opriți-vă! strigă.

Înainte de a-și da seama, sabia-laser se activă. Făcu vreo cincizeci de metri peste trupurile a câtorva duzini de arconani extenuați, până ajunse în fața monstruosului hutt. Făcu o mișcare largă, îndelung antrenată, cu sabia. Huttul cu înfățișare de melc putea fi clar văzut în lumină. O duzină de alți hutți și whiphizi umpleau tunelul din spatele său, dar masivitatea lui Jemba nu le permitea să deschidă focul.

— Ehei, hohoti Jemba. Sunt bucuros să văd că ești brav, chiar și atunci când Maestrul tău nu-ți apără spatele!

— Pleacă, Jemba, reuși să spună Obi-Wan. Era zguduit de furie, iar pentru că vocea i se schimbbase, suna comic.

Clat'Ha apăru în spatele său, cu blasterul gata să tragă.

— Are dreptate. Nu ești binevenit aici.

— Foarte bine, tună Jemba. Dacă asta vreți, voi fi bucuros să-i las pe prietenii voștri să moară.

— Lasă-le lor dactylul! ordonă Obi-Wan.

Ținea ferm sabia-laser, simțindu-i căldura în mânerul greu. Lama vibra prin aer, iar fiecare mușchi era nerăbdător să se destindă spre înainte și să înceapă să taie. Sudoarea curgea pe fața lui Obi-Wan care-și ținea dinții încleștați.

— Ce amuzant! se adresă tare Jemba către acoliții săi. Țsta nu e un utilizator de *Forță*. E consemnat în înregistrările de pe navă. Nu e decât un fermier, respins din Templul Jedi.

Obi-Wan își stăpâni mânia la zeflemeaua lui Jemba. Timp de câteva secunde lungi se luptă să-și găsească în interiorul ființei calmul și pacea. Apoi își reaminti cuvintele lui Qui-Gon. Nu Jemba era adevăratul inamic. Mânia era.

În sfârșit, găsi calmul de care avea nevoie. Simți prezența *Forței*. Acum era peste tot în jurul său, în Jemba, în pietre, în arconanii ce se stingeau atât de repede în spatele său. A simțit-o cum pătrunde în el.

— Qui-Gon! strigă Obi-Wan surprins.

Se concentrase atât de mult pe chemarea către Maestrul Jedi, încât fu uimit că deodată simțea că acesta îl chema pe el în ajutor.

— Jemba, dă-te la o parte din calea mea! ceru Obi-Wan. Qui-Gon este în primejdie.

— Ha! Ha! hohoti masivul hutt. Se lovea peste laterale în timp ce râsul îl copleșea. Oare de ce nu sunt surprins? Poate pentru că eu mi-am trimis oamenii să-l omoare!

Dar nu era vorba doar de Qui-Gon. Pericolul venea pentru ei toți. Qui-Gon nu cerea ajutor doar pentru el. El încerca să-l avertizeze pe Obi-Wan.

— Vorbesc serios, Jemba, avertiză Obi-Wan. Suntem cu toții în mare pericol!

— Și ce-ai vrea să fac eu, micuțule? întrebă Jemba. Vrei să mă uit în jos la încălțări pentru ca tu să mă poți străpunge? Ho, ho, ho! Șmecheria asta nu ține la mine. Huttii nu au picioare!

Pierdea timpul. Obi-Wan execută un salt rostogolit prin aer, spre înainte și ateriză în fața lui Jemba. Apoi, folosindu-se de inerția de la aterizare făcu o detentă peste capul lui Jemba. Când ateriză în spatele acestuia, huttul urlă.

— Te-am avertizat! strigă Obi-Wan, ținând strâns sabia-laser.

Apoi sări și peste coada lui Jemba și peste capetele whiphizilor surprinși.

Un whiphid trase cu blasterul în direcția lui Obi-Wan, dar acesta avusese grijă să-și mențină sabia la spate și deflectă încărcătura explozivă. Alergă prin tunele, pe lângă whiphizii și huttii uimiți.

Nevoia de a-l găsi pe Qui-Gon era copleșitoare. Fusese uimit să simtă chemarea de avertisment a Cavalerului Jedi, să simtă conexiunea.

În urma sa, câțiva whiphizi răcneau războinici, dar Jemba strigă la ei.

— Nu! Lăsați-mi-l mie! Puștiul e al meu!

CAPITOLUL 21

— Acolo este prietenul meu, îi spuse Qui-Gon draigonului. Duzini de intrări în grote se aflau pe versantul colinei, și văzute din înaltul cerului, semănau cu niște găuri de vierme.

Qui-Gon lupta să păstreze controlul asupra minții draigonului, ca să ajungă cu bine la sol. Atât cât vedea cu ochii, toți draigonii zburau în cete către grote. Urletele lor prin care se chemau unii pe alții erau asurzitoare.

Qui-Gon văzuse copacii gigantici din Pădurea de Argint a Viselor de pe planeta Kubindi²¹. Unele dintre frunzele lor puteau avea douăzeci de metri lungime, iar când toamna cădeau, pluteau prin aer precum niște enorme plute pe apă. De acestea îi aminteau draigonii. Aceștia pluteau pe largile aripi de piele precum frunzele din pădurile de pe Kubindi.

Dar, aceste creaturi erau mortale; și, la fel ca și Qui-Gon, se îndreptau spre grote.

Qui-Gon îl avertiză din nou mental pe Obi-Wan asupra pericolului. Apoi așteptă ca draigonul să aterizeze pe cornișa îngustă de lângă grotă. Qui-Gon alese momentul potrivit și sări din spinarea bestiei. Ateriză pe marginea cornișei și se sprijini cu mâna de peretele exterior al grotei. Draigonul zbură, scoțând un ușor strigăt confuz, dar cu mintea eliberată.

Qui-Gon făcu doi pași către grotă, când îl văzu pe Obi-Wan ieșind în fugă, ținând sabia-laser ridicată. Obi-Wan se opri brusc din alergare, privind oripilat către cer.

La început, crezu că sunt doar niște nori negri. Dar apoi a înțeles că stolurile de draigoni acopereau soarele. Și cu toții se îndreptau spre grote.

Niciodată în scurta sa viață nu-și imaginase asemenea teroare. Își simți picioarele slăbite, iar deodată i se șterse totul din minte. Nu știa ce să facă.

²¹ Kubindi - lume terestră, casa Kubazilor, specie humanoidă insectivoră. (n. tr.).

Apoi îl observă pe Qui-Gon ce se îndrepta spre el. Îl cuprinse ușurarea. Părea obosit și însângerat. Se ținea și de un umăr. Dar, măcar era viu.

— Ai luat dactylul? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon confirmă dând din cap.

— Ce-i cu arconanii?

— Sunt în viață, dar slăbiți. Du-te, Qui-Gon. Am să apăr eu intrarea în grotă.

Obi-Wan se aștepta ca Qui-Gon să nu fie de acord, să-l trimită pe el înapoi în grotă cu dactylul. Dar cavalerul jedi se uită doar la el o fracțiune de secundă. În ochii maestrului, Obi-Wan văzu respect și acceptare.

— Mă voi întoarce, promise Qui-Gon, și alergă în grotă.

Peste câteva secunde, dragonii erau peste Obi-Wan. Sabia-laser tăia și ardea, sfârâia și șuiera. Dragonii urlau de durere și cădeau în jurul său. Lupta mai bine și cu mai multă putere ca oricând, cum nici nu crezuse că putea. Dar știa că nu-i va mai putea respinge prea mult timp pe dragoni.

Qui-Gon alergă prin grote, pe lângă gărzile whiphizi și hutti, cârând sacul cu dactyl. Era atâta determinare și dârzenie în ochii săi, încât nimeni nu îndrăzni să-l oprească. Lăsa în urmă gărzile înfricoșate ale lui Jemba, până când, la jumătatea tunelului, îl întâlni pe Jemba însuși.

— Stai! ordonă enormul hutt. Unde te duci?

Qui-Gon se uită liniștit la Jemba.

— Mai bine ți-ai duce gărzile la gura peșterii, îl avertiză Qui-Gon. Avem probleme.

— Ha! râse Jemba. Fraierul de ucenic al tău a încercat deja șmecheria asta.

Deodată, un dragon urlă direct în intrarea peșterii. Sunetul a fost uimitor. Întregul sistem de tunele a rezonat. Bucăți de piatră au căzut din tavan.

— A început, spuse Qui-Gon calm.

Sări peste hututul enorm și își continuă cursa pentru a ajunge la arconani.

Grelb se strecură printre două stânci și se opri un moment, cu blasterul greu în mâini, uitându-se în jos către grote. Ratase șansa de a-l uide pe Qui-Gon Jinn. Înaltul Jedi alerga de-acum prin tunele. Dar ucenicul său păzea intrarea în peșteri cu sabia-laser gata să lovească oricând.

Îl voia pe Maestru, dar, deocamdată, trebuia să se mulțumească cu ucenicul.

Draigonii năvăleau cu duzinile din înaltul cerului, copleșindu-l pe flăcău. Chiar și Grelb trebuia să admire îndemânarea tânărului Jedi. Sabia-laser lovea iar și iar, fără ca tânărul să dea vreun semn de oboseală. Aproape că era păcat să-l omoare.

Un fulger despică cerul. Ploaia cădea pe pietrele sub care se adăpostise Grelb. Era un lucru bun să te ascunzi sub pietre, cel puțin rămâneai uscat.

Ridică blasterul, încercând să-l ochească pe tânărul Jedi. Sabia lui laser fulgera împotriva draigonilor.

Tot ce-mi trebuie acum, cugetă Grelb, e doar o clipă ca să trag bine. Doar una...

CAPITOLUL 22

O asemenea bătaie nu-și imaginase niciodată Obi-Wan că ar putea avea loc. Nu simțea nicio urmă de frică. Acceptase deja moartea, pentru că șansele erau net împotriva sa. Acum lupta doar pentru a-i proteja pe arconani. Nu simțea mânie. Nici măcar nu ura bestiile flămânde ce se năpusteau fără întrerupere din înaltul cerului întunecat.

Forța era aliatul său.

O simțea mișcându-se în jurul său, în interiorul lui și în draigoni. Sărea în lături, se rostogolea. Se răsuca și spinteca boturi și gheare. Lupta devenise un dans de pură supraviețuire. În timpul acestuia, Obi-Wan s-a schimbat. Simțea lovitura ce urma să se abată asupra sa, înainte ca aceasta să se întâmple. Mușchii draigonilor erau incredibil de bine reliefați, așa încât el putea vedea și cea mai mică zvâcnitură care-i dezvăluia felul în care urma să se miște un draigon. Trupurile draigonilor morți se îngrămădeau în jurul său. Se dăruia cu toată ființa acestui *dans*.

După câteva minute lungi, începu să se retragă către intrarea în grote. Avea o idee. Dacă îi putea ucide pe draigoni chiar la buza intrării, trupurile lor o vor bloca. Dacă mai erau blocate și alte intrări, atunci ei ar putea avea o șansă.

Se retrăgea luptând cu ferocitate. Tocmai ajunsese la intrare, când auzi un râs familiar.

— Bună treabă, micuțule! chicoti Jemba.

Urișul hutt ieși la iveală dintre umbrele din adâncul grotei. Avea în mâini un blaster enorm.

Obi-Wan abia avu timp să privească spre hutt și trei draigoni au și năvălit în intrarea peșterii.

— Ajută-mă! îi ceru lui Jemba în timp ce continua lupta.

Ar fi fost ușor pentru hutt să-i doboare pe draigoni. Îl putea ajuta să-și realizeze planul. Obi-Wan știa că acestuia puțin îi păsa de el, dar Jemba ar fi vrut cu siguranță să se salveze pe sine însuși.

— Sigur că da! chicoti Jemba. Te voi ajuta... să mori!

Ridică blasterul, ochind.

Grelb se ghemui sub stâncă. Dragonii zăceau la picioarele lui Obi-Wan Kenobi. Băiatul se afla în gura peșterii ce se deschidea larg în spatele său. Huttul chicoti încetișor. Văzu că i se oferă o șansă și apăsă ușor pe trăgaciul blasterului. Fulgerul a țâșnit, dar spre surpriza lui Grelb, tânărul Obi-Wan trebuie să-l fi simțit venind, pentru că s-a ferit în lateral. Fulgerul l-a ratat doar cu puțin.

Grelb răcni de furie și se pregăti să tragă din nou. De data asta nu va mai rata. Dar, deodată, simți cum niște colți uriași i se înfig în coadă. Se concentrase prea tare. Uitase să fie atent. Un dragon l-a găsit. Abia mai avu timp să scoată un strigăt înainte ca dragonul să-l smulgă de sub stâncă.

Obi-Wan stătea gâfâind. A simțit *Forța*, s-a ferit de lovitura blasterului venită de nicăieri și care i-a trecut pe lângă cap, dar, probabil că nimeni n-a fost mai surprins decât huttul Jemba.

Uriașul hutt a primit lovitura de blaster drept în piept. O clipă, Jemba se uită neîncrezător în jos, la rană.

— Bună lovitură, ha! râse oripilat.

Apoi îl privi pe Obi-Wan cu ochi plini de surpriză. Un tunet răsună, iar fulgerul sclipi. Apoi Jemba alunecă pe podeaua noroioasă și muri.

Urletul unui dragon îi atrase atenția înapoi asupra situației. Abia avu timp să riposteze cu sabia-laser la năvalnicul atac, după care a sărit înapoi.

De data asta a fost foarte aproape, remarcă Obi-Wan. Sabia sa laser era activată și răspândea o strălucire verzuie. Cred că ar fi nevoie de ceva ajutor.

CAPITOLUL 23

Împreună, Obi-Wan Kenobi și Qui-Gon Jinn luptau umăr la umăr. *Forța* pulsa între ei. Fără a-și vorbi, știau unde și cum se mișcă celălalt, când urma să lovească. Când Qui-Gon înainta, Obi-Wan se retrăgea pentru a-i proteja flancul. Când Obi-Wan ataca în dreapta, Qui-Gon avea grijă să fie acoperit dinspre stânga.

Clat'Ha li se alătură, cu câte un blaster în fiecare mână și un altul în tocul de la coapsă. Qui-Gon și Clat'Ha s-au mișcat repede administrând dactylul arconanilor, încât aceștia și-au revenit destul cât să rămână uniți și să lupte. Si Treemba și un grup de arconani doborau orice draigon ce îndrăznea să se apropie de intrare.

Planul lui Obi-Wan funcționa. Trupurile draigonilor căzute unul peste altul blocau intrarea. Obi-Wan, Qui-Gon și Clat'Ha lăsară o mică grupă să o apere și alergară către următoarea intrare. Și bătălia reîncepu peste tot.

Înainte de moartea sa, Jemba ordonase whiphizilor și huttilor din Offworld Corporation să apere grotele unde se adăpostiseră. Îi instruisese să tragă de după stâncile din afară. Era o strategie prostescă. Sute de mineri au fost măcelăriți. În sfârșit, Obi-Wan și Qui-Gon îi convinseră să lupte la intrarea în peșteră și să se folosească de trupurile draigonilor doborâți ca de niște scuturi.

Minerii Offworld și Jedi colaborau la paza intrărilor, dar draigonii săpau printre stânci altele noi, astfel că uneori reușeau să pătrundă și să-i atace pe mineri din spate sau de deasupra. Aici interveneau arconanii. Până la lăsarea serii, devenise evident oricărui whiphid și hutt de acolo, că arconanii nu erau niște lași. Erau ființe născute în grote și în întuneric, iar când era nevoie să lupte în condițiile cu care erau obișnuți, se dovedeau a fi abili și hotărâți.

Niciun draigon care a intrat prin tunelele săpate în tavanul grotelor nu i-a luat prin surprindere pe arconani. Într-adevăr, arconanii erau atât de cumpliți, încât, până la urmă, whiphizi și hutti s-au retras lăsându-i pe ei să termine bătălia.

La căderea nopții, Obi-Wan și Qui-Gon încă se mai luptau la ultima dintre intrările în grote. Din boturile draigonilor ieșeau aburi când scoteau țipete pătrunzătoare în aerul întunecat. Dar acestea se schimbaseră de la strigăte războinice la semnale. Deodată, ceea ce mai rămăsese din stol scoase un urlet și se ridică în aer. Draigonii s-au rotit de două ori deasupra insulei, apoi au zburat înfrânți.

Când se înălță strigătul de victorie al supraviețuitorilor whiphizi și hutti, Obi-Wan se gândit că seamănă cu o ovație de ușurare. Dar când un whiphid uriaș veni și îi arse o palmă zdravănă pe spate, iar hutti l-au înconjurat aplaudând, Obi-Wan își date seama că nu era vorba de simple strigăte de ușurare. Foștii lor inamici îi ovaționau pe Jedi, iar mai târziu, când el și Qui-Gon se duseră în grota lui Jemba ca să ia și restul de dactyl, nimeni nu a încercat să-i oprească.

Datorită ordinelor lui Jemba, peste trei sute de mineri Offworld au fost uciși în bătălie. Optzeci și șapte de arconani și-au pierdut viața. Grotele răsunau de gemete și jale.

Obi-Wan zăbovi în peșteri, privindu-și prietenii ce jeleau. Era timpul ca Si Treemba să fie alături de ai săi. Obi-Wan îi puse o mână pe umeri, îl strânse ușor, apoi plecă.

Numărul minerilor a fost redus aproape la jumătate.

În timp ce arconanii jeleau, Clat'Ha făcea planuri de viitor. Se duse la unul dintre căpitaniii lui Jemba, un hutt pe nume Aggaba, și îi spuse:

— Aggaba, vreau să te angajez pe tine și pe oamenii tăi.

— Pe care dintre ei? a întrebat Aggaba suspicios.

— Pe toți, răspunse ea. Ești comandantul temporar al acestora, până ajungeți pe *Bandomeer*. Vă plătesc eu contractele.

— Și apoi, ce se-ntâmplă? întreabă Aggaba.

Avea o lucire vicleană în privire, întrebându-se cam ce profit ar putea face.

— Vă ofer tuturor invitația să lucrați pentru compania noastră minieră, spuse Clat'Ha. Mai gândește-te! Când vom ajunge pe *Bandomeer*, șefii tăi te vor retrograda, punând pe altcineva să te comande. Aceasta este șansa ta să scapi de Offworld Mining, să ai o

slujbă mai bună unde vei fi plătit mai bine, și pe termen lung.

Aggaba își linse buzele uitându-se în jur, ca și cum fusese prins în colț.

— Contractele noastre nu vor fi ieftine, spuse. Vreau, să zicem, două mii pentru fiecare lucrător.

— Oricâți bani v-aș da, contră Clat'Ha, se vor duce în conturile corporației voastre. Așa că vă fac o ofertă mai bună. Vă dau douăzeci la fiecare și un bonus personal de douăzeci de mii doar ca să semnați cu mine.

Ochii lui Aggaba deveniră plini de încântare. Clat'Ha își ascunse bucuria. Aggaba va accepta oferta din lăcomie. Dar restul lucrătorilor își vor câștiga libertatea.

CAPITOLUL 24

Qui-Gon știa când e timpul să recunoască că s-a înșelat. Îl subestimase pe Obi-Wan Kenobi.

Reparațiile era aproape terminate. Plecarea era planificată în zori. Qui-Gon ieși din navă pentru a arunca o ultimă privire asupra oceanului. Avea nevoie de câteva clipe pentru a se gândi la ceea ce se întâmplase.

În jurul său, valurile se loveau de stânci, în timp ce se uita la sateliții multicolori, ce începeau deja să pălească pe măsură ce lumina zorilor creștea. Se gândea la cuvintele lui Yoda, spuse nu cu mult timp în urmă: *Singuri nu putem trăi viețile. Dacă un ucenic nu vei luat, atunci, cu timpul, soarta va alege poate.*

Qui-Gon încă nu era sigur dacă soarta i l-a adus pe Obi-Wan ca Padawan, sau doar i-a adus întâmplător la un loc pentru o aventură ciudată. Considera că a fost o coincidență faptul că amândoi se îndreptau către *Bandomeer*. De fapt, Yoda l-a trimis pe băiat la *Bandomeer*, în timp ce ordinele primite de Qui-Gon veneau de la Senat, de la cancelarul Suprem în persoană! Nu era nicio șansă ca Yoda și Cancelarul Suprem să fi făcut un asemenea aranjament împreună.

Dar, iată că se întâmpla.

Amândoi se duceau pe *Bandomeer*, iar Qui-Gon avea un sentiment de neliniște în legătură cu această însărcinare. Și mai era ceva. Nu era o treabă simplă pentru un Jedi să intre în contact cu mintea altuia. Era o chestie intimă, genul de lucruri care se făcea doar între prieteni foarte apropiați. Sau între Cavaler și Padawan-ul său.

Pentru prima dată după mult timp, Qui-Gon nu știa ce să facă.

Când nesigură calea se arată, să aștepți, mai bine este, îi spusese Yoda de nenumărate ori. Acum voia să folosească sfatul lui Yoda, chiar dacă avea impresia că Yoda ar fi dorit să facă exact invers. Nu voia să-i ceară lui Obi-Wan să-i fie Padawan. Voia să aștepte... și să observe. Amândoi aveau misiuni separate pe *Bandomeer*, dar voia să țină ochii pe Obi-Wan. O singură misiune nu era suficientă pentru a-l testa pe băiat. Vor mai fi și altele. Doar atunci va putea ști Qui-Gon

cât de aproape este Obi-Wan de țelul său de Jedi. *Bandomeer* îl va testa, pentru că Obi-Wan nu va fi mulțumit de misiunea primită.

Qui-Gon surâse. Trebuia să fie de acord, băiatul nu era un fermier. Era menit pentru alte lucruri. Iar calea sa se va intersecta cu a lui Qui-Gon, doar că încă nu știe.

Până când se va întâmpla aceasta, el nu va alege. Băiatul va trebui să fie puternic pentru a risipi umbrele celui ce a fost mai înainte. Iar Xanatos proiecta o umbră largă și adâncă.

Qui-Gon păși prin labirintul coridoarelor navei până a dat de cabina lui Obi-Wan. Bătu la ușă.

— Intră, spuse Obi-Wan.

Băiatul stătea pe pat cu picioarele încrucișate, privind afară, la munții stâncoși.

— Sunt bucuros că vom părăsi acest loc, spuse Obi-Wan în loc de salut. Am văzut prea multă moarte aici.

— Te-ai descurcat bine, a spus Qui-Gon. Simt *Forța* din tine.

— A fost... uimitor, spuse încet Obi-Wan. Credeam că i-am înțeles puterea. Dar îmi dau seama că am văzut doar o părticică din ceea ce poate să facă. Ani de zile m-am considerat demn de așa ceva. Dar abia când m-am recunoscut nedemn, puterea a început să mă învăluie.

Obi-Wan se întors către Qui-Gon. Ochii săi îi cercetau fața.

— Înțelegi ce vreau să spun?

Qui-Gon zâmbi.

— Înveți. Și... da, înțeleg ce vrei să spui.

Tăcerea dintre ei creștea, dar era o tăcere plăcută. Înainte, întotdeauna, Qui-Gon aproape că auzea rugămințile lui Obi-Wan. Acum simțea doar cum acceptă convingerile lui Qui-Gon și propriul său destin. O altă victorie pentru băiat. Era impresionat.

— Ar trebui să ajungem la destinație mâine, remarcă Qui-Gon. Teamă mi-e că pe *Bandomeer* va fi o situație afurisită.

Obi-Wan îi întâlni privirea. Ochii negri îi erau îngrijorați. Totuși, dincolo de aceasta, Qui-Gon îi simțea tăria.

— Știu, spuse Obi-Wan. Și eu simt la fel.

EPILOG

Obi-Wan Kenobi crescuse în Templul Jedi de pe *Coruscant*, o planetă supraaglomerată, unde fiecare palmă de pământ era acoperită cu zgârie-nori.

Când nava *Monument* a coborât prin atmosfera planetei *Bandomeer*, el s-a minunat la vederea junglelor și câmpiilor, a întinderilor imense de teren pustiu și al oceanului vast. Nu-și imaginase niciodată că ar putea exista atâta sălbăticie pe o planetă.

Cosmoportul de pe *Bandomeer* era o clădire mică și un hangar care abia reușea să adăpostească o navă-cargo de mărimea lui *Monument*. Precaut, Obi-Wan ieși împreună cu Qui-Gon din navă.

Un ofițer de la poliția interplanetară îi aștepta. Când îl văzu pe Qui-Gon, se grăbi spre el.

— Bine ați venit. Serviciile mele vă stau la dispoziție.

Qui-Gon aprobă dând din cap.

— Poți să-mi spui despre ce este vorba? Cancelarul Suprem spunea că ai cerut ajutor, pe mine, special.

— Poate că asta va explica tot, spuse ofițerul.

Îi înmână un plic lui Qui-Gon, care îl deschise și scoase o hârtie îndoită. Pe măsură ce citea, Qui-Gon păli la față și-și ținu respirația.

Obi-Wan citi peste umărul lui Qui-Gon.

— Pot doar să spun că mă așteptam să vină această zi.

Nota era semnată de cineva numit Xanatos.

SFÂRȘIT

